

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

141028

505

To knjigo je dal
Kaplan Černe pri
Sv. Joann v Trobi - 1856.
Trobčevi hiši, ki so
mežnarili.

Anton Torbec, ki je tudi
meni mežnaril leta 1915.
pri Sv. Joann, je resnični
ustanovitelj dnevnika
Edinost.

Štefan Vojak

505
leta 1856
Berila ali Listi

in

EVANGELII

nedelje in praznike celiga leta,
in vse dni svetiga posta.

Z' terpljenjem našiga Odrešenika, in z' navadnimi
molitvami per službi Božji.

Trobec

Velja zvezan 16 kr.

(Na prodaj per e. k. mestni gosposki v' Tersti in drugih primorskih soseskah.)

Gosp. Černe podelil
Trobec, Trobec
mestni. Tsch

V TERSTI.

I. Papš, vladarski natiskar.

1868
1846.

1822

1916
1856
60

Anton Traber

141028 141028

Anton Traber

Opomba za bravce.

c, C	se bere	kakor	stari	z, Z
s, S	" "	" "	" "	f, Š
z, Z	" "	" "	" "	s, S
č, Č	" "	" "	" "	zh, Zh
š, Š	" "	" "	" "	fh, Šh
ž, Ž	" "	" "	" "	sh, Sh.

listnoročni podpis
ustanovitelj in ustanovitelj

72C 208/1958

Sponzor C. J. Jožefa
Cerne - ta, Kaplana pri
sv. Joannu
Pervi del. *leta 1856,*

Berila in Evangelii

v'

*nedelje celiga leta, in vse dni
svetiga posta.*

Pervo nedeljo v' adventu.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
v' 13. postavi od 11. do 14. verste.*

Bratje! vemo, de je že ura, de od spanja vstanemo. Zakaj naše zveličanje je bližji, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prešla, dan pa se je približal. Verzimo tedej od sebe dela teme, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v' požrešnosti in pijačnosti, ne v' nečistosti in nesramnosti, ne v' kregu in ne-hvaležnosti, ampak oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelii svetiga Lukeša 21, 25 — 33.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Znamnja bodo na soncu, in mescu in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morja in valov. In ljudje bodo koperneli od strahu in čakanja tistiga, kar ima čes ves svet priti; zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedej bodo vidili Sinu človekoviga priti na oblaku z' veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte in povzdignite svoje glave, ker vaše odrešenje se per-

bližuje. In jim je priliko povedal: Poglejte smokvino drevo, in vse drevesa; kadar že berst poganjajo, veste, de je leto blizo. Tako tudi vi, kadar bote vidili, de se to godi, vedite, de je blizo božje kraljestvo. Resnično vam povem, de ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugo nedeljo v' adventu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
15, 4 — 13.

Bratje! kar koli je pisaniga, je v' naše podučenje pisano, de po poterpežljivosti in poveselejni pisem upanje imamo. Bog poterpežljivosti in poveseljenja pa vam daj, de bote med seboj ene misli po Jezusu Kristusu, de z' enim sercam, in z' enimi ustmi čast dajete Bogu in Očetu Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Zato sprejemajte se med seboj, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogu v' čast. Rečem namreč, de je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice Božje, de bi poterdil obljube očakov, in pa, de bi neverniki Boga zavoljo milosti častili, kakor je pisano: „Zato te bom, Gospod, med neverniki hvalil, in tvojimu imenu pel!“ In zopet reče: „Veselite se, neverniki, z' njegovim ljudstvom!“ In zopet: „Hvalite Gospoda vsi neverniki, in povišujte ga vse ljudstva!“ In zopet reče Izaija: „Bo korenina Jesetova, in kateri bo vstal čes nevernike kraljevat, vanj bodo neverniki upali.“ Bog upanja pa naj vas napolni z' vsim veseljem in miram v' verovanji, de obogatite v' upanji in moči svetiga Duha.

Evangelii svetiga Matevža 11, 2 — 10.

Tisti čas je Janez, ko je v' ječi Kristusove dela slišal, dva svojih učencov poslal, in mu je rekel: Si ti, kateri ima priti, ali drugiga čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in vidila. Slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobovi se očišujejo, gluhi spreslišujejo, mrtvi vstajajo, in ubogim se evangeli oznanuje. In blagor

mu, kateri se nad menoj ne bo pohujšal. Kadar sta pa odšla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v' pušavo gledat? tersta od vetra majaniga? Ali koga ste šli gledat? Človeka v' mehko oblečeniga? Glejte! kateri se v' mehko oblačijo, so v' kraljevih hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, še več kakor preroka. Zakaj ta je, od kteriga je pisano: Glej! jest pošljem svojiga angela pred tvojim obličjam, kateri bo pred teboj tvoj pot perpravljaj.

Tretjo nedeljo v' adventu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
4, 4—7.

Bratje! veselite se vselej v' Gospodu; še rečem, veselite se. Vaša pohlevnost bodi znana vsim ljudem; Gospod je blizo. Nič naj vas ne skerbi; ampak v' vsaki reči naj z' molitvijo in perporočanjem in zahvaljenjem vaše prošnje znane bodo pred Bogam. In mir Božji, kateri ves um preseže, varuj vaše serca in vašo pamet v' Kristusu Jezusu.

Evangelij svetiga Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, de so ga vprašali: Kdo si ti? In je povedal, in ni tajil, in je povedal: Jest nisim Kristus. In so ga vprašali: Kaj tedej? Si ti Elija? In je rekel: Nisim. Si ti prerok? In je odgovoril: Nisim. So mu tedej rekli: Kdo si pa, de jim odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam od sebe? Reče: Jest sim glas vpijočiga v' pušavi; perpravite pod Gospodov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, so bili zmed Farizejev. In so ga vprašali, in mu rekli: Kaj tedej keršuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekoč: Jest keršujem v' vodi; v' sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, kateri ima za menoj priti, kateri je večji od mene, kterimu jest

nisim vreden od čevljev jermenov odvezati. To se je godilo v' Betanii na uni strani Jordana, kjer je Janez kerševal.

Četerto nedeljo v' adventu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 1—5.

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivce skrivnost Božjih. Tukej med delivci pa se iše, de je kdo zvest najden. Meni pa je clo malo mar, de sim od vas ali od drugiga človeka sojen; pa tudi sam se ne sodim. Zakaj nič sicer nimam na vesti: tode v' tem nisim opravičen; Gospod pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedej pred časam, dokler Gospod ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v' temi skritiga, in bo misli serc razodel, in takrat bo vsak hvalo od Boga imel.

Evangelii svetiga Lukeša 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ke je bil Ponci Pilatuž oblastnik v' Judeji, Herodež pa čertetni oblastnik v' Galileji, Filip njegov brat pa čertetni oblastnik v' Itureji in Trahoniški deželi, in Lizanija čertetni oblastnik v' Abileni, pod velikima duhevnama Anam in Kajfežam, je Gospod govoril Janezu, Zaharijevemu sinu v' pušavi. In je prišel na vso stran Jordansko, in je oznanoval kerst pokore v' odpušenje grehov, kakor je pisano v' bukvah govorov Izaija preroka: Glas upijočiga v' pušavi: Perpravite pot Gospodove, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniza; in kar je kriviga, bodi ravno, in kar je ojstriga, gladke pota. I vse človeštvo bo vidilo zveličanje božje.

Predbožični dan.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
1, 1—6.

Pavl, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostelj, odločen v' evangeli Božji, kteriga je bil Bog pred obljubil po svojih prerokih v' svetih pismih od svojiga Sina, (kteri mu je bil rojen po mesu iz Davidoviga zaroda, kteri je bil Sin Božji skazan v' moči, po Duhu posvečujočim, iz vstajenja od mertvih), Jezusa Kristusa Gospoda našiga, po kterim smo prejeli milost in aposteljstvo, de vse narode zavoljo njegoviga imena pod pokoršino vere spravimo, med kterimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospoda našiga.

Evangelij svetiga Materša 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu za-rečena, se je, preden sta vkup prišla, znašla noseča od svetiga Duha. Jožef pa, njeni mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivej zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v' spanji perkazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k' sebi) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v' nji rojeno, je od svetiga Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo od njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Per maši o polnoči.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita
2, 11—15.

Preljubi! perkazala se je milost Boga Zveličarja našiga vsim ljudem, ktera nas uči, de se odpovejmo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, prijetno in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoči zveličanskiga upanja in častitljiviga prihoda veliciga Boga in Zveličarja našiga Jezusa Kristusa, kteri je dal sebe za nas, de bi nas rešil od

vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govori in opominjaj, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Lukeša 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od Cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet. (To popisvanje je bilo prvo pod Cirinam oblastnikom v' Sirii.) In vsi so šli, da se se popisali, vsak v' svoje mesto. Šel je pa tudi Jožej iz Galileje, iz mesta Nacareta, v' Judejo, v' Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ko je bil iz hiše in rodovine Davidove; da bi se popisal z' Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Pergodilo se je pa, ko sta tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi porodila. In je porodila svojiga prvorojeniga sina, in ga je v' plenice povila, in položila v' jasli, ker zanje ni bilo prostora v' hiši. In pastirji so v' tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili per svoji čedi. In glej! angel Gospodov je stal per njih, in svetloba božja jih je obsvetila, in so se silno bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanim vam veliko veselje, ktero bo vsimu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospod, v' mestu Davidovim. In to vam bodi znamenje: Našli bote dete v' plenice povito in v' jaslih ležati. In zdajci jih je bilo per angelu množica nebeške vojske, kateri so Boga hvalili in rekli: Čast Bogu na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Per zorni maši.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita 3, 4—7.

Preljubi! kadar se je dobrota in ljubezen Zveličarja našiga Boga perkazala, nas je, ne iz del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak po svojim usmiljenji zveličal v' kopeli prerojenja in ponovljenja svetiga Duha, kteriga je v' nas

obilno vžil po Jezusu Kristusu Zveličarji našim; de z' njegovo milostjo opravičeni deležniki bomo po upanji večniga življenja, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Lukeša 2, 15 — 20.

Tisti čas so pastirji med seboj rekli: Pojdimo do Betlehema, in pogledjmo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospod na znanje dal. In so hitro prišli, in našli Marijo in Jožefa, in dete v' jasli položeno. Ko so pa vidili, so povedali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, kateri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, in premišljevala v' svojim sercu. In pastirji so se vernili in Boga častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Sveti božični praznik.

(Per veliki maši.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov 1, 1 — 12.

Velikokrat in po mnogih potih je nekedej Bog govoril očakam po prerokih, in zadnjič tiste dni nam je postavil deležnika vsih reči, po katerim je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba bitja njegoviga, in vse z' besedo svoje moči nosi, je očiščenje od grehov opravil, in sedi na desnici veličastva na visokosti, in je toliko boljši od angelov, kolikor viši ime je memo njih dobil. Zakaj kterimu angelov je kedej rekel: Ti si moj Sin, danes sim te rodil? In zopet: Jest bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar vpelje Pervorojeniga na svet, reče: In vsi angeli Božji naj ga molijo. In od angelov sicer reče: Duhove stori svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog, je od vekomej do vekomej; palica pravice je palica tvojiga kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovražiš: za tega voljo je Bog, tvoj Bog, tebe z' oljem veselja bolj pomazal, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospod, si v' začetku zemljo

uterdil, in nebo je delo tvojih rok. Ona bota prešla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bota postarala, in kakor ogri- njalo jih boš premenil, in bota premenjena; ti pa si zmirej ravno tisti, in tvoje leta ne bodo minule.

Evangelij svetiga Janeza 1, 1—14.

V' začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v' začetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V' nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v' temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo Janez ime. Ta je prišel v' pričevanje, de je pričeval od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakiga človeka, kteri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V' svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokam biti, njim, kteri verujejo v' njegovo ime; kteri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda jo meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očeta), polna milosti in resnice.

V' praznik s. Štefana perviga marternika.

*Berilo iz djanja aposteljskiga 6, 8—10 in
7, 54—59.*

Tiste dni je Štefan, poln gnade in moči, delal velike žudeše in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekej iz s-hodnice, ktera se imenuje Libertinov, in Cirencov, in Aleksandricov, in tistih, kteri so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s' Štefanam; in niso mogli obstati pred modrostjo in duham, kteri je govoril. — Kedar so pa to slišali, so se togotili v' svojih sercih, in so z' zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetiga Duha, se je ozerl v'

nebo, in je vidil božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici Božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odperete, in Sinu človekoviga stati na desnici Božji. Tedej so zavpili z' velikim glasam, in zatisnili svoje ušesa, in vsi kmali nanj planili. In so ga pahnili iz mesta, in s' kamnjem pobijali; in priče so položile, svoje oblačila k' nogam mladenčca, kterimu je bilo ime Savl. In so kamnjali Štefana, kteri je klical, rekoč: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknil in z' velikim glasam vpil, rekoč: Gospod, ne perštevaj jim tega greha. In ko je to izrekel, je zaspal v' Gospodu.

Evangeli svetiga Matevša 23, 34—39.

Tisti čas je Jezus rekel pismoukam in farizejem: Glejte! Jest vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in zmed njih bote nektore bičvali v' svojih s-hodnicah, in preganjali od mesta do mesta, de pride nad vas vsa pravična kri, ktera je prelita na zemlji, od kervi pravičniga Abeljna do kervi Zaharija, sinu Barohijoviga, kteriga ste umorili med tempeljnam in altarjam. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ta rod. Jeruzalem, Jeruzalem! ki moriš preroke, in jih kamnjaš, kteri so k' tebi poslani; kolikokrat sim hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoje pišeta pod perute, in nisi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta pušena. Zakaj povem vam, ne bote me vidili odslej, dokler ne porečete: Češen bodi, kteri pride v' imenu Gospodovim!

V' dan svetiga Janeza aposteljna in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Boga boji, bo dobro storil, in kdor se pravičnosti derži, jo bo dosegel, in mu bo na proti prišla, ko častita mati. Z' kruham življenja in razuma ga bo pasla, in z' vodo zveličanske modrosti ga napajala; in se bo v' njem uterdila, in se ne bo ganila. In ga bo ohranila, in ne bo osramoten. In ga bo povišala per njegovih sosedih, in v' sredi zbiralisa bo odperla njogove usta, in

Gospod ga bo napolnil z' duham modrosti in razumnosti, in ga bo oblekel z' častitljivim oblačilam. Z' veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in mu v' del dal večno ime Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus Petru rekel: Pojdi za menoj. Peter se je pa obernil, in je vidil tistiga učenca, kteriga je Jezus ljubil, kateri je per večerji tudi na njegovih persih slonel, in je bil rekel: Gospod! kdo je kateri te bo izdal? Ko je tedej Peter tega vidil, je rekel Jezusu: Gospod, kaj pa ta? Jezus mu reče: Hočem, de tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menoj. Razšlo se je tedej to govorjenje med brati, de tisti učenec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, de tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kateri pričuje od tega, in je to pisal, in vemo, de je resnično njegovo pričevanje.

V' dan nedolžnih otročičev.

Berilo iz skrivniga razodenja s. Janeza aposteljna
18, 1—5.

Tiste dni sim vidil, in glej, jagnje je stalo na gori Sionu, in z' njim njih sto štiri in štirideset tavžent, kateri so imeli njegovo ime in ime njegoviga Očeta zapisano na svojih čelih, in sim slišal glas z' neba, kakor glas veliko voda, in kakor glas veliciga groma; in glas, kteriga sim slišal, je bil kakor citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In so peli nedaleko novo pesem predsežem, in pred čveterimi živalmi in pred staršimi, in nihče ni mogel peti pesmi razun unih sto in štiri in štirideset tavžent, kateri so bili odkupljeni z' zemlje. Ti so, kateri se niso z' ženami ognusili; device namreč so. Ti hodijo za Jagnetam, kamor koli gre. Ti so odkupljeni zmed ljudi pervine Bogu in Jagnjetu, in v' njih ustih se ni našla laž; zakaj brez madeža so pred stolam Božjim.

Evangelij svetiga Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v' spanji perkazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in beži v' Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herodež bo deteta iskal, de bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je uganil v' Egipt. In je bil ondi do Herodežove smerti; de se je dopolnilo, kar je Gospod govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sim poklical svojiga Sina. Ko je tedej Herodež vidil, de je od modrih zapeljan, se je silno razserdil, in je poslal in pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v' Betlehemu in v' vsih njegovih pokrajnah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil od modrih izprašal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: Glas se je slišal v' Rami, jok in velik krik; Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.

V' nedeljo pred novim letam.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne razloči od sužnjiga, desiravno je gospodar vsiga, ampak je pod varhi in odskerbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, sužnji pod pervim ukam sveta. Kedar je pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojiga Sina, rojeniga iz žene, in podverženiga postavi, de bi jih odrešil, kateri so bili pod postavo, de posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha svojiga Sina v' vaše serca, kateri vpije: Aba, Oče! Za tega voljo zdej ni več suženj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetiga Lukeša 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova mati, čudila nad tem, kar se je od njega govorilo. In Si-

meon jih je žegnal, in rekel Marii, njegovi materi: Glej! ta je postavljen v' padec, in v' vstajenje mnogih v' Izraelu; in v' znamenje, kterimu se bo zoper govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, de se misli razodenejo iz mnogih serc. In je bila prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjoviga roda; ta je bila zelo v' letih, in je po svojim devištvu živela z' svojim možam sedem let. In ta vdova je bila per štiri in osemdesetih letih, ktera ni šla od tempeljna, in je z' postam in molitvami noč in dan Bogu služila. In ona je ravno tisto uro tje prišla, in je Gospoda častila, in od njega govorila vsim, kteri so čakali Izraeloviga odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospodovi, so se vernili v' Galilejo v' svoje mesto Nacaret. Dete pa je raslo, in močno perhajalo, polno modrosti, in božja milost je bila v' njem.

V' dan svetiga Silvestra papeža.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1 — 8.

Preljubi! zapričam pred Bogam in Jezusam Kristusam, kteri bo sodil žive in mertve v' svojim priходу in svojim kraljestvu: oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si perložno ali neperložno, prepričuj, prosi, svari z' vsim poterpljenjem in ukam. Zakaj prišel bo čas, ko zdraviga uka ne bodo terpeli, ampak si bodo po svojih željah učeník izbirali, kakor jih bodo ušesa serbele; in bodo od resnice ušesa odvrčali, k' basnam pa se obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi delo evangelista, spolni svojo službo, bodi trezen. Jest namreč sim že darovan, in čas, moje razveze je blizo. Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdej mi je perhranjena krona pravice, ktero mi bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kteri ljubijo njegov prihod.

Evangelij svetiga Lukeža 12, 35 — 40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v' vaših ro-

kah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojiga gospoda, kdaj se bo vernil od ženitnine, de mu, kadar pride in poterka, zdajci odpro! Blagor tistim hlapcam, ktere gospod, kadar pride, čuti najde! Resnično vam povem, de se bo opasal, in jih bo k' misi posadil, in bo perstopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcam. To pa vedite, de, ko bi hišni gospodar vedil, ktero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite perpravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

Berilo in evangeli osmiga dneva po Kristusovim rojstvu
sta tista, kakor božični praznik per zorni maši, str. 6.

V' noviga leta dan
ali v' praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našiga.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tita
2, 11 — 15.

Preljubi! perkazala se je itd. (kakor sveti božični praznik, per maši o polnoči, stran 5.)

Evangeli svetiga Lukeša 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, de je bi otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, ktero je bilo imenovano od angela, preden je bil spočet v' maternim telesu.

V' nedeljo pred razglašenjem Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
4, 1 — 7.

Bratje! dokler je naslednik majhen itd. (kakor v' nedeljo pred novim letam, stran 11.)

Evangelij svetiga Matevša 2, 19 — 23.

Tisti čas, kadar je bil Herodež umerl, glej! se je angel Gospodov Jožefu v' spanji perkazal v' Egiptu, rekoč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na Izraelsko zemljo, zakaj pomerli so, kateri so detetu po življenji stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na Izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, de Arhelaj kraljuje v' Judeji namest Herodeža svojiga očeta, se je bal tje iti; in v' spanji opomnjen se je uganil na Galilejsko. In je prišel in prebival v' mestu, katerimu je ime Nacaret, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po prerokih, de bode Nacarej imenovan.

V' praznik častitiga razglašanja Gospodoviga ali v' svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1 — 6.

Vstani Jeruzalem! bodi razsvetljen; ker prišla je tvoja luč, in čast Gospodova se nad teboj vz-haja. Zakaj glejte, tema bo zemljo pokrivala, in noč ljudstva; nad teboj pa bo Gospod izšel, in njegova čast se bo v' tebi vidila. Narodje bodo v' tvoji luči hodili, in kralji v' svetlobi tvojiga vz-hoda. Uzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi ti so se zbrali in so k' tebi prišli; tvoji sinovi bodo od deleč prišli, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani zrejene. Takrat boš poln veselja; tvoje serce se bo čudilo in razširilo, kedar se preobene množica primorcev k' tebi, in moč narodov k' tebi pride. Kamele te bodo, kakor povenj, zagernile, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo iz Sabe prišli, ter zlata in kadila pernesli, in hvalo Gospodovo oznanovali.

Evangelij svetiga Matevša 2, 1 — 12.

Kadar je bil Jezus rojen v' Betlehemu na Judejskim v' dnevih kralja Herodeža, glej! so prišli modri iz Jutroviga v' Jeruzalem, rekoč: Kje je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj vidili smo njegovo zvezdo

na Jutrovim, in smo ga prišli molit. Herodež kralj pa, to slišati, se je prestrašil, in ves Jeruzalem z' njim. In je sklical vse velike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V' Betlehemu na Judejskim; zakaj tako je pisano od preroka: In ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor nar manjši med vojvodi Judovimi; zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vižal moje ljudstvo Izrael. Tedej je Herodež modre skrivej poklical, in jih je skerbno izpraševal čas, v' katerim se jim je zvezda perkazala. In jih je poslal v' Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skerbno oprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, de tudi jest grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, katero so vidili na Jutrovim, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kjer je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugledali, so se silno obveselili. In so šli v' hišo, in so našli dete z' Marijo njegevo materjo, ter so (prednj) padli in ga molili (tujej se poklekne); in so odperli svoje zaklade, in mu darovali zlata, kadila in mire. In ko so v' spanji odgovor prejeli, ne vračevati se k' Herodežu, so se po drugim potu vernili v' svojo deželo.

Pervo nedeljo po razglašenji Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov

12, 1—5.

Bratje! prosim vas per usmiljenji Božjim, de svoje telesa daste v' živ, svet in Bogu dopadljiv dar, de bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se z' ponovljenjem svojiga uma, de spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsim, kateri so med vami: Nikar bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernimu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v' enim telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistiga opravila; tako naš

je veliko eno telo v' Kristusu, slehern pa smo eden drugiga udje v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Lukeža 2, 42—52.

Kadar je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegovi starši v' Jeruzalem po navadi praznika. In ko so dnevi pretekli, in so nazaj šli, je ostal mladenič Jezus v' Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedili. Menili so pa, da je per družini, in so šli dan hoda, in so ga iskali med žlahto in znanci. In ko ga niso našli, so se vernili v' Jeruzalem, in so ga iskali. In pergodilo se je, da so ga tretji dan v' tempeljnu našli sedeti v' sredi učnikov, jih poslušati in popraševati. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili nad njegovim umom in nad njegovimi odgovori. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin, kaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jest sva te z' žalostjo iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v' tem biti, kar je mojiga Očeta? In ona nista umela besede, ktero jima je govoril. In je z' njima šel in prišel v' Nacaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v' svojim sercu. In Jezus je rasel v' modrosti in starosti, in v' milosti per Bogu in per ljudeh.

Drugo nedeljo po razglašenji Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 12, 6—16.

Bratje! po milosti, ktera nam je dana, imamo razne darove: ali prerokvanje, po meri vere; ali službo, v' služnji; ali kdor uči, v' podučnji; kdor opominja, v' opominjanji; kdor podeluje, v' priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v' skerbi; kdor usmiljenje skazuje, v' veselji. Ljubezen bodi brez hinavšine, sovražite hudo, deržite se dobrega. Z' bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. Z' poštovanjem pridite eden drugimu naproti. Ne bodite leni v' oskerbovanji; bodite goreči v' duhu; služite Gospodu;

v' upanji bodite veseli, v' nadlogi poterpežljivi, v' molitvi stanovitni; v' potrebah svetim podelujte; ptuje radi sprejemajte. Dobro jim vošite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikar ne kolnite. Veselite se z' veselimi, in jokajte z' jokajočimi. Bodite ene misli med seboj; nikar si visokih reči ne domišljajte, ampak k' nizkim se ponižajte.

Evangelij svetiga Janeza 2, 1 — 11.

Tisti čas je bila ženitnina v' Kani Galilejski, in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je vina zmanjkalo, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Zena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so deržali po dve ali tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče z' vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina v' vino spremenjeno vodo pokusil, in ni vedel od kod de je, (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedili,) pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek da dobro vino prvič, in kadar se napijejo, tedej slabšiga; ti pa si dobro vino do zdaj perhranil. Ta začetik čudesov je storil Jezus v' Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so vanj verovali.

Tretjo nedeljo po razglasenji Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
12, 16 — 21.

Bratje! ne bodite sami per sebi modri. Nikomur ne vračujte hudiga za hudo; perzadevajte si za dobro, ne le pred Bogam, ampak tudi pred vsimi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor je per vas, imejte mir z' vsimi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor jezi. Zakaj pisano je: Meni gre maševanje, jest bom

povernil, reče Gospod. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejin, daj mu piti. Zakaj če to storiš, mu boš žerjavco na glavo nosil. Ne daj se hudimu premagati, temuč premagaj hudo z' dobrim.

Evangelij svetiga Matevža 8, 1 — 13.

Tisti čas, kadar je Jezus z' gore šel, je veliko množic za njim šlo. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospod! ako hočeš, me moreš očistiti. In Jezus je stegnil roko, in se ga je dotaknil, rekoč: Hočem, bodi očisten. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, de nikomur ne poveš; temuč pojdi, in skaži se duhovnu, in opravi dar, kteriga je Mozes zapovedal, njim v' pričevanje. Kadar je pa v' Kafarnaum šel, je stopil k' njemu stotnik, kteri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jest bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jest sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojšake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unimu: Pridi, in pride; in svojimu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kteri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nisim v' Izraelu našel. Povem vam pa, de jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli per mizi z' Abrahamam in Izakam in Jakobam v' nebeškim kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v' unanjo temo; ondi bo jok in škripanje z' sobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Cetero nedeljo po razglašenji Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
13, 8 — 10.

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razun tega, de se med seboj ljubite; kdor namreč bližnjiga ljubi, je

postavo dopolnil. Zakaj to: Ne prešestvaj, ne ubijaj, ne kradi, ne govori kriviga pričevanja, ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je v' tih besedah zapopadena: Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe? Ljubezen do bližnjiga ne dela hudiga. Spolnjenje postave tedej je ljubezen.

Evangelii svetiga Matevša 8, 23 — 27.

Tisti čas je Jezus stopil v' čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihar je vstal na morji, tako de so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k' njemu perstopili, in so ga zbudili, rekoč: Gospod! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Tedej je vstal, in zapovedal vetrovam in morju, in bila je velika tihota. Ljudje pa so se čudili, rekoč: Kdo je ta, de so mu pokorni vetrovi in morje?

Peto nedeljo po razglašenji Gospodovim.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Kološanov 3, 12 — 17.

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, preserčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Prenesite eden drugiga, in odpušajte si med seboj, če ima kdo čes koga pertozenje; kakor je Gospod vam odpustil, tudi vi! Pred vsim tem pa imejte ljubezen, ktera je vez popolnamosti, in mir Kristusov naj gospoduje v' vaših sercih, h' katerimu ste tudi poklicani v' enim telesu; in bodite hvaležni. Beseda Kristusova naj prebiva obilno med vami, z' vso modrostjo; učite in opominjajte se med seboj s' psalmi, z' hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v' svojih sercih. Vse, kar koli delate z' besedo ali v' djanji, vse storite v' imenu Gospoda Jezusa Kristusa, in zahvalite Boga in Očeta po Jezusu Kristusu Gospodu našim.

Evangelii svetiga Matevša 13, 24 — 30.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kateri je do-

bro seme usejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, in je persejal ljulke med pšenico, in je preč šel. Ko je pa zelenje zrastle, in sad storilo, tedaj se je tudi ljulka perkazala. Perstopili so pa hlapci hišniga gospodarja, in so mu rekli: Gospod! ali nisi dobriga semena usejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljulko? In jim reče: Sovražin človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš, de gremo, in jo poberemo? In reče: Nikar, de kje ljulko poberaje z' njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času porečem šenjicam: Poberite prvič ljulko, in jo povežite v' snopke, de se sožge, pšenico pa spravite v' mojo žitnico.

Sesto nedeljo po razglašenji Gospodovim.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesalonicov 1, 2 — 10.

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogu za vas vse, in vas imamo neprenehama v' spominu v' svojih molitvah, in pomnimo djanje vaše vere, in truda, in ljubezni, in potpežljivosti v' upanji v' Gospoda našiga Jezusa Kristusa pred Bogam in Očetam našim; ko vemo, ljubi bratje, de je od Boga vaše izvoljenje, ker naš evangeli ni bil le v' besedi per vas, ampak tudi v' moči, in v' svetim Duhu, in v' veliki obilnosti, kakor veste, kakošni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste posnemavci naši in Gospodovi postali, ker ste besedo sprejeli v' velikih nadlogah z' veseljem svetiga Duha; tako ste podoba postali vsim vernim v' Macedonii in v' Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospodova ne le po Macedonii in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, ktero imate v' Boga, tako, de nam ni treba kaj govoriti. Sej sami od nas ozna-
nujejo, kako smo bili per vas sprejeti, in kako ste se od malikov k' Bogu obernili, služiti živimu in pravimu Bogu, in čakati njegoviga Sina z' nebes, kteriga je od mrtvih obudil, Jezusa, kteri nas je otel od prihodnje jeze.

Evangelii svetiga Matevža 13, 31 — 35.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno ženofovemu zernu, katero je človek vzel, in na svojo njivo usejal. Ktero je sicer nar manjši zmed vsih semen; kadar pa zraste, je večji, kakor vse zeliša, in je drevo, tako de ptice spod neba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, kteriga je žena vzela, in vmesila med tri polovnike moke, de se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v' prilikah, in brez prilik jim ni govoril; de se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Odperl bom v' prilikah svoje usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Pervo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 9, 24 — 27; in 10, 1 — 5.

Bratje! ne veste li, de tisti, kateri v' ograji teko, vsi sicer teko, pa le eden stavo dobi? Tako tecite, de jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje skuša, se vsiga zderži, in oni sicer, de strohljivo krono prejmejo, mi pa nestrohljivo. Jest tedej tako tečem, ne kakor nepremišljeno, se tako bojujem, ne kakor de bi po vetru mahal; ampak tarem svoje telo, in v' sužnost devam, de ko druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem namreč, bratje, de bi ne vedili, de so naši očetje vsi pod oblakam bili, in vsi skozi morje šli, in so bili vsi v' Mojzesa kerseni v' oblaku in v' morji, in so vsi eno duhovno jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, (pili so pa z' duhovne skale, ktera je za njimi hodila; skala pa je bila Kristus;) ali njih več ni bilo Bógu prijetnih.

Evangelii svetiga Matevža 20, 1 — 16.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, kateri je zjutrej zgodej šel najemat delavcov v' svoj vinograd. Kadar je pa delavcov na-

jel po denarji na dan, jih je poslal v' svoj vinograd. In ob tretji uri je vun šel, in vidil druge na tergu brez dela stati, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v' moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Spet je vun šel ob šesti in deveti uri, in je ravno tako storil. Okoli enajstih pa je vun šel, in našel druge postajati, in jim reče: Kaj stojite tukej brez dela celi dan? Mu reko: Ker nas ni nihče najel. Jim reče: Pojdite tudi vi v' moj vinograd. Kadar se je pa večer storil, reče gospod vinograda svojimu hišniku: Pokliči delavce, in daj jim plačilo, in začni od poslednjih do prvih. So prišli tedej, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prejeli vsak po denarji. Ko so pa tudi prvi prišli, so menili, de bodo več prejeli; pa tudi oni so po denarji prejeli. In ko so ga prejeli, so godernjali nad hišnim gospodarjam, rekoč: Leti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo težo dneva in vročino prenesli. On pa je odgovoril in rekel enimu zmed njih: Prijatelj! ne delam ti krivice: ali se nisi za denar z' menojo pogodil? Vzemi, kar je tvojiga in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjimu dati, kolikor tebi. Ali mi ni perpušeno storiti, kar hočem? Je li tvoje oko hudobno, ker sim jest dober? Tako bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 19 — 33; in 12, 1 — 9.

Bratje! radi prenesete nespametne, ker ste sami pametni. Preterpите namreč, ako vas kdo sužnje stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povišuje, ako vas kdo v' obraz bije. Po nečasti rečem, kakor de bi bili mi slabi v' tej reči. V' čimur si kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si tudi jest upam. Hebreji so, jest tudi, Izraelci so, jest tudi; zarod Abrahamov so, jest tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pameten re-

čem), jest še več; sim bil v' mnogih nadlogah, večkrat v' ječah, v' ranah čez mero, velikokrat v' smertnih nevarnostih. Od Judov sim jih petkrat po štirideset, eno manj prejel. Trikrat sim bil s' šibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je z' menoj barka razbila, noč in dan sim bil v' globočini morja; velikokrat na potih, v' nevarnostih na vodah, v' nevarnostih med razbojniki, v' nevarnostih med rojaki, v' nevarnostih med neverniki, v' nevarnostih v' mestu, v' nevarnostih na samoti, v' nevarnostih na morji, v' nevarnostih med lažnjivimi brati; v' trudu in terpeži, v' mnogim čuvanji, v' lakoti in žeji, v' pogostnih postih, v' mrazu in nagoti. Zraven tega, kar je zunajnega, imam svoje vsakdanje opravke, in skerb za vse cerkve. Kdo oslabi, in bi jest ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospoda našiga Jezusa Kristusa, kateri je hvaljen vekoma, ve, de ne lažem. Namestnik kralja v' Damasku je Damaško mesto z' varhi obdal, de bi me vjel; ali skozi okno sim bil v' koši po zidu spuščen, in tako sim ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga,) bom prišel do perkažen in razodenj Gospodovih. Vem človeka v' Kristusu, kateri je bil pred štirinajst leti (ali v' telesu, ali zunej telesa, ne vem, Bog ve,) zamaknjen v' tretje nebo. In vem taciga človeka, de je bil (ali v' telesu, ali zunej telesa, ne vem, Bog ve,) zamaknjen v' raj, in je slišal skrivne besede, katerih človeku ni perpušeno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razun svojih slabost. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril; zderžim se pa, de kdo več od mene ne misli, kakor kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In de se zavoljo veliciga razodenja ne prevzamen, mi je dano želo mojiga mesa, služabnik satanov, de me bije. Za tega voljo sim trikrat Gospoda prosil, de bi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja gnada, ker moč se v' slabosti popolnoma skaže. Rad se bom tedej hvalil svojih slabost, de prebiva v' meni moč Kristusova.

Evangelij svetiga Lukeša 8, 4 — 15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sošla, in so iz mest k' Jezusu hiteli, je v' priliki rekel: Sejavec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in kadar je pognalo, je usahnilo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med ternje, in ternje, ki je z' njim vred raslo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v' dobro zemljo; in je raslo, in storilo stoteren sad. Kadar je to rekel, je zaupil: Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on jim je rekel: Vam je dano vediti skrivnosti božjiga kraljestva, drugim pa v' prilikah, de gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je božja beseda. Kteri so pa poleg pota, so tisti, kteri poslušajo; potlej pride hudič, in vzame besedo iz njih serca, de verujoči niso zveličani. Kteri so pa na skali, so tisti, kteri kadar slišijo, z' veseljem besedo sprejmejo; in ti nimajo korenine, ker nekej časa verujejo, in ob času skušnjave odstopijo. Ktero je pa med ternje padlo, so tisti, kteri so slišali, in gredo, in so od skerbi in bogatstva, in sladnost življenja zadušeni, in ne obrodijo sadu. Ktero je pa v' dobri zemlji, so tisti, kteri besedo slišijo; in jo v' dobrim in nar boljšim sercu ohranijo, in sad obrodijo v' potterpljenji.

Tretjo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 13, 1 — 13.

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko bučec bron, ali zvonec zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedil vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, tako de bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisim. In ko bi razdal ubogim v' živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, de bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi

nič ne pomaga. Ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ni nevojšljiva, ne ravna napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne iše svojiga, se ne da razdražiti, ne misli hudiga, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice; vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokvanja minule, in jeziki jenjali, in učenost prešla. Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nekoliciga. Ko sim bil otrok, sim govoril po otročje, umel po otročje, mislil po otročje; kar sim pa mož, sim opustil, kar je bilo otročjiga. Zdej vidimo skozi zerkalo, kakor v' megli; takrat pa bomo vidili od obličja do obličja. Zdej spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sim bil sam spoznan. Zdej pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; nar večji pa med temi je ljubezen.

Evangelij svetiga Lukeša 18, 31 — 43.

Tisti čas je Jezus dvanajstere k' sebi vzel, in jim je rekel: Glejte! gremo gori v' Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinu človekoviga po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom, in bo zasramovan, in bičovan in zapljuvan; in potem, ko ga bodo bičovali, ga bodo umorili; in tretji dan bo (od mrtvih) vstal. In oni tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Pergodilo se je pa, ko se je Jerihu približal, je neki slepec sedel poleg pota, in je vbogajme prosil. In ko je slišal množico memo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, de Jezus iz Nacareta memo gre. In je vpil rekoč: Jezus sin Davidov! usmili se me. In spredej gredoči so ga svarili, de naj molči. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstal, in ga je rekel k' sebi perpeljati. In kadar se je približal, ga je vprašal, rekoč: Kaj hočeš, de ti storim? On pa je rekel: Gospod, de vidim. In Jezus mu je rekel: „Spreglej, tvoja vera ti je pomagala.“ In zdajci je spregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12 — 19.

To reče Gospod: Spreobrnite se k' meni iz vsiga svojiga serca, z' postam, z' jokam, in žalovanjem. In pretergajte svoje serca, ne pa svojih oblačil, in spreobrnite se k' Gospodu svojimu Bogu, ker je dobrotljiv in milostiv, poterpežljiv in veliciga usmiljenja, in se kmali ksa tepenja. Kdo ve, če se ne bo obrnil in perzanesel, in spet dal blagoslav, (de bote mogli pernesti) jedni in pitni dar Gospodu svojimu Bogu? Trobite z' trobento na Sionu, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očišujte zbor, zberite stare, perpeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojiga hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in altarjem naj plakajo duhovni služabniki Gospodovi, in rečejo: Zanesi Gospod, zanesi svojimu ljudstvu, in ne daj svojiga dela v' zasmehovanje, de bi jih neverniki gospodvali. Zakaj bi se med narodi reklo: Kje je njih Bog? Tedej se bo Gospod na svojo deželo vnel, in bo svojimu ljudstvu zanesel. In Gospod je odgovoril, ter rekel svojimu ljudstvu: Glejte, jest vam bom poslal žita, vina in olja, in bote nasiteni ž' njimi; in vas ne bom več dajal nevernikom v' sramoto, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Matevša 6, 16 — 21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdijo namreč svoje obraze, de bi ljudje vidili, de se postijo. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomazi svojo glavo, in umij svoj obraz, de ne bodo ljudje vidili, de se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnim; in tvoj Oče, kateri na skrivnim vidi, ti bo povernil. Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj konča, in kjer jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v' nebesih, kjer jih ne konča ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce.

V' četertik po popelnici.

Berilo iz Izaija preroka 39, 1 — 6.

Tisti čas je bil Ecekija smertno bolan, in pride k' njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospod: Oskerbi svojo hišo, zakaj umerl boš, in ne več živel! In Ecekija oberne svoj obraz v' steno, in moli k' Gospodu, ter reče: Prosim Gospod! spomni se vsaj, kako sim hodil pred teboj, v' resnici in s' prav dobrim sercam, in sim delal, kar je dobro v' tvojih očeh. In Ecekija britko joka. Tedej je Gospod Izaiju govoril rekoč: Pojdi, in reci Ecekiju: To govori Gospod, Bog tvojiga očeta Davida: Sim slišal tvojo molitev, in vidil tvoje solze; glej, perdal bom tvojimu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskiga kralja tebe in to mesto, in ga bom varoval, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Matevša 8, 5 — 13.

Tisti čas, kadar je Jezus v' Kafarnaum šel, je stopil k' njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jest bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jest sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojšake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unimu: Pridi, in pride; in svojimu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nisim v' Izraelu našel! Povem vam pa, de jih bo veliko od iz-hoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli per mizi z' Abrahamam in Izakam in Jakobam v' nebeškim kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v' unajno temo; ondi bo jok in škripanje z' zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V' petik po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1 — 9.

To reče Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta povzdiguuj svoj glas, in oznanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, in hiši Jakobovi njene grehe. Od dne do dne me išejo, in hočejo znati moje pota; kakor ljudstvo, ktero dela pravico, in zapoved svojiga Boga ni zapustilo, išejo per meni pravičnih postav, in se hočejo Bogu perbližati. Zakaj smo se postili, in nisi pogledal; ponižali svoje duše, in ti ni bilo mar? Glejte! v' dan svojiga posta delate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v' pravičih in prepričnih postih, in bijete s' pestjo neusmiljeno. Ne postite se, kakor do zdej, de bi se slišalo na visokim vaše vpitje. Je mar to post, kteriga sim si izvolil, de človek čez dan svoj život tare, de svojo glavo obeša, na ojštrim in v' pepelu leži? Boš li to imenoval post, in Gospodu prijeten dan? Ali ni bolj to post, kteriga sim si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, ktere teže; izpusti poterte, in raztri vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi uboge in ubežne v' svojo hišo; kadar naziga vidiš, ga pokrij, in ne zaničuj svojiga mesa. Tedej bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmalo bo prišlo tvoje zdravje; tvoja pravica pojde pred teboj, in Gospodova čast te bo obdala. Takrat boš klical, in Gospod bo uslišal; vpil boš, in poreče: „Vidiš, tukej sim; ker sim usmiljen Gospod tvoj Bog.“

Evangelij svetiga Matevša 5, 43 — 48, in 6, 1 — 6.

Tisti čas, je Jezus rekel svojim učencam: Slišali ste, de je rečeno: Ljubi svojiga bližnjiga, in sovraži svojiga sovražnika. Jest pa vam povem: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storite, kteri vas sovražijo, in molite za-nje, kteri vas preganjajo in obrekujejo; de bote otroci svojiga Očeta, ki je v' nebesih, kteri da svojimu soncu sijati na dobre in hudobne, in da dežiti na pravične in krivične. Zakaj, ako tiste ljubite, kteri vas ljubijo, kakošno plačilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi colnarji? In ako poždravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne

delajo tega tudi malikovavci? Bodite tedej popolnoma, kakor je vaš Oče nebeški popolnoma. Glejte, de svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, de bi vas vidili; sicer ne bote imeli plačila per svojim Očetu, kateri je v' nebesih. Kadar tedej vbogajme daješ, ne trobi pred seboj, kakor hinavci delajo po s-hodnicah in po tergeh, de bi od ljudi hvaljeni bili. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Kadar pa vbogajme daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; de bo tvoja almožna na skrivnim, in tvoj Oče, kateri na skrivnim vidi, ti bo povernil. In kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v' s-hodnicah in na voglih potov stoje in molijo, de bi jih ljudje vidili. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v' svoj hram, zapri duri, in moli svojiga Očeta na skrivnim; in tvoj Oče, kateri na skrivnim vidi, ti bo povernil.

V' saboto po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To reče Gospod Bog: Ako veržeš železje od sebe, in jenjaš izlegovati svoj perst, in govoriti, kar je krivično; ako izliješ pred lačnim svoje serce, in stiskaniga nasitiš: ti bo v' temi luč zasvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospod ti bo pokoj dal vselej, in bo tvojo dušo s' svetlobo napolnil; bo tvoje kosti okrepčal, ter boš kakor namočen vert, in kakor tekoč studenic, kterimu vode ne zmanjka. In od tebe bo sozidano, kar je veliko let pusto ležalo; boš podloge rodovine in rodovine uterdil, in boš imenovan zagrajavic verzel in premenic stez v' prebivališa. Ako odverneš od sabote svojo nogo, de ne izpolniš svoje volje moj sveti dan, in imenuješ saboto za željen in Gospodu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, de ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, de bi (hudo) govoril: potlej se boš v' Gospodu veselil, te bom povišal čes vse visokosti na zemlji, in ti dal vživati del Jakoba, očeta tvojiga, zakaj Gospodove usta so govorile.

Evangelij svetiga Marka 6, 47 — 56.

Tisti čas, kadar se je bil večer storil, je bil čoln na sredi morja, in Jezus sam na suhim. In je vidil svoje učence truditi se z' veslanjam, (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k' njim gredoč po morji, in je hotel memo njih iti. Oni pa, ko so ga vidili hoditi po morji, so menili, de je perkazen, in so zavpili. Zakaj vsi so ga vidili, in so se prestrašili. In zdajci jih je ogovoril in jim je rekel: **Zaupajte, jest sim; nikar se ne bojte.** In stopil v' čoln k' njim, in veter je nehal. In še bolj so stermeli. Niso namreč umeli od kruhov; zakaj njih serce je bilo oslepljeno. In so se prepeljali, in so prišli na Genezareško, in so v' kraj vstavili. In, ko so iz čolna stopili, so ga precej spoznali. In so obtekali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah pernašati, kjer so slišali, de je on. In kamor koli je šel, v' vasi in v' terge ali v' mesfa, so bolnike na ulice pokladali, in so ga prosili, de naj se vsaj robu njegoviga oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je dotaknilo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedeljo v' postu.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 6, 1 — 10.

Bratje! opominjamo vas, de gnade od Boga nepri-dama ne prejmete. Govori namreč: Ob prijetnim času sim te uslišal, in v' dan zveličanja sim ti pomagal. Glejte, zdej je prijetni čas; glejte, zdej je dan zveličanja! Nikomur ne dajajmo pohujšanja, de se naša služba ne zaničuje; ampak v' vsih rečeh se skažimo Božje služabnike v' velikim poterpljenji, v' nadlogah, v' potrebah, v' stiskah, v' ranah, v' ječah, v' puntih, v' trudih, v' čuvANJI, v' postih, v' čistosti, v' znanji, v' perzanašanji, v' prijaznosti, v' svetim Duhu, v' ljubezni brez hinavšine, v' besedi resnice, v' moči Božji, z' orožjem pravice na desni in na levi, per časti in nečasti, per nepoštenji in dobrim imenu, kakor zapeljivei in vender resnični, kakor neznani in vender

znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni in vender ne umorjeni, kakor žalostni, vender pa vselej veseli, kakor ubogi, in vender jih veliko bogatimo, kakor de bi nič ne imeli, in vender vse posedemo.

Evangelij svetiga Matevža 4, 1 — 11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v' pušavo peljan, de bi bil od hudiča skušan. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k' njemu stopil in rekel: Ako si Sin Božji, reci, de naj ti kamni kruh bodo. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ktera pride iz ust Božjih. Tedej ga vzame hudič z' seboj v' sveto mesto, in ga postavi na verh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, verzi se doli; zakaj pisano je: Svojim angelam je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, de kje z' svojo nogo ob kamen ne zadeniš. Jezus mu je rekel: Spet je pisano: Ne skušaj Gospoda svojiga Boga. Spet ga hudič vzame z' seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vse kraljestva sveta in njih veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš. Tedej mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospoda svojiga Boga moli, in njemu samimu služi. Tedej ga je hudič popustil; in glej! angeli so perstopili in mu stregli.

V' pondeljnik po 1. nedelji v' postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11 — 16.

To reče Gospod Bog! Glejte, jest sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obiše pastir svoje čedo, kadar je v' sredi svojih razkropljenih ovc; tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vsih strani, kamor so se razzgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom zmed ljudstev, in iz dežel jih zbral, in jih perpeljal v' njih deželo, in jih pasel na Izraelskih gorah per potokih in na vsih selih dežele. Na nar boljših pašah jih bom pasel, na visokih go-

rah Izraelskih bodo njih spašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tolstih pašah se bodo pasle v' Izraelskih gorah. Jest bom pasel svoje ovce, in jest jih bom počivat vodil, reče Gospod Bog. Zgubljeno bom poiskal, zbegano zavernil, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Materža 25, 31 — 46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Kadar pride Sin človekov v' svojim veličastvu, in vsi angeli z' njim, takrat bo sedel na sedežu svojiga veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo narezan ločil, kakor pastir loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite žegnani mojiga Očeta! posedite kraljestvo, ktero vam je perpravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sim bil, in ste mi dali jesti; žejin sim bil, in ste mi dali piti; ptujic sim bil, in ste me pod streho vzeli; nag sim bil, in ste me oblekli; bolan sim bil, in ste me obiskali; v' ječi sim bil, in ste k' meni prišli. Tedej mu bodo pravični odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačniga, in smo te nasitili? ali žejniga, in smo te napojili? Kdaj smo te pa vidili ptujiga, in smo te pod streho vzeli? ali nagiga, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te vidili bolniga, ali v' ječi, in smo k' tebi prišli? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kar ste storili kterimu teh mojih nar manjših bratov, ste meni storili! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se spred mene, prekleti! v' večni ogenj, kateri je perpravljen hudiču in njegovim angelam! Zakaj lačen sim bil, in mi niste dali jesti; žejin sim bil, in mi niste dali piti; ptuj sim bil, in me niste pod streho vzeli; nag sim bil, in me niste oblekli; bolan in v' ječi, in me niste obiskali. Tedej mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačniga, ali žejniga, ali ptujiga, ali nagiga, ali bolniga, ali v' ječi, in ti nismo postregli? Takrat

jim bo odgovoril, rekoč: Resnično vam povem, kar niste storili katerimu teh nar manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo v' večno terpljenje; pravični pa v' večno življenje.

V' tvorik po 1. nedelji v' postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 11 — 6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Išite Gospoda, dokler se more najti; kličite vanj, dokler je blizo. Naj zapusti hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se verne k' Gospodu, in se ga bo usmilil, in k' našimu Bogu, ker je veliciga usmiljenja. Zakaj moje misli, niso vaše misli, tudi vaše pota, niso moje pota, reče Gospod; ampak kolikor je nebo viši od zemlje, toliko viši so moje pota od vaših pot, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg od neba, in se več gor ne verne, ampak napoji zemljo, in jo namoči, in stori, de rodi, in da seme sejavcu, in kruh jedcu: tako bo moje beseda, ktera pride iz mojih ust; ne bo se vernila prazna k' meni, ampak bo storila, kar koli hočem, in bo teknila v' to, za kar jo pošljem, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Matevša 21, 10 — 17.

Tisti čas, kadar je Jezus v' Jeruzalem šel, je bilo vse mesto po koncu, rekoč: Kdo je ta? Množice pa so rekle: Ta je Jezus, prerok iz Nacareta na Galilejskim. In Jezus je šel v' tempelj Božji, in je izgnal vse, kateri so v' tempeljnu prodajali in kupovali, in je zvernil mize menjavcam, in stole tistim, kateri so golobe prodajali. In jim je rekel: Pisano je: Moja hiša se hiša molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In perstopili so k' njemu v' tempeljnu slepi in kruljovi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji vidili čudeže, ktere je delal, in otroke, kateri so v' tempeljnu vpili, rekoč: Hozana sinu Davidovimu! so se razjezili, in so mu rekli: Slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa de; ali niste nikoli brali: Iz' ust otrok in sesajo-

čih si si hvalo napravil? In jih je popustil, in je šel iz mesta v' Betanijo, in je tam ostal.

V' sredo po 1. nedelji ali kvaterno sredo v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 19, 3 — 8.

Tiste dni pride Elija v' Berzabeo Judovo, in pusti tam svojiga hlapca, in gre v' pušavo en dan hoda. In kadar tje pride, in sede pod brin, si želi umreti, in reče: Dosti mi je, Gospod! vzemi mojo dušo; ker nisim boljši, kakor moji očetje. In se uleže in zaspi v' senci brina. In glej! angel Gospodov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozerl, in glej, per njegovi glavi je pod pepelam pečen kruh in posoda vode. Tedej je in pije, in spet zaspi. In angel Gospodov se spet verne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, je in pije, in v' moči te jedi hodi štirideset dni in štirideset noči do Horeba Božje gore.

Evangelij svetiga Matevža 12, 38 — 50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev Jezusu odgovorili rekoč: Učenik! znamenje bi radi od tebe vidili. On je odgovoril in jim rekel: Hudoben in peršešten rod znamenja iše! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razun znamenja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v' trebuhu morskiga soma tri dni in tri noči; ravno tako bo Sin človekov v' sercu zemlje tri dni in tri noči. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi z' tem rodam, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanovanje Jenovo; in glej! več kakor Jona je tukej. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi z' tem rodam, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonovo modrost; in glej! več kakor Salomon je tukej. Kadar je pa nečisti duh vun šel iz človeka, hodi po suhih krajih, in iše pokoja, in ga ne najde. Tedej pravi: Vernil se bom v' svojo hišo, iz ktere sim šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedej

gre, in si pervzame sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo va-njo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujši, kakor prva. Tako bo tudi z' tem hudobnim rodam. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunej stali, in so želeli z' njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stoje zunej, in te išejo. On pa je tistimu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko stegnil na svoje učence, rekoč: Glejte moja mati in moji bratje. Zakaj, kdorkoli stori voljo mojiga Očeta, kateri je v' nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V' četertik po 1. nedelj v' postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 15, 21 — 28.

Tiste dni je govoril Gospod k' meni, rekoč: Zakaj imate med seboj v' deželi Izraelski to priliko v' pregovor, rekoč: Očetje so jedli kisel grozd, in otroci imajo skomino v' zobeh? Kakor resnično jest živim, reče Gospod Bog, več ne bo ta prilika v' pregovor na Izraelskim. Glej, vse duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, ktera greši, tista bo umerla. Kdor je pravičen, in prav in po pravici dela, in ne je na gorah, in svojih oči ne vzdiguje v' malike hiše Izraelove; ne oskruni žene svojiga bližnjiga, in ne gre k' ženi o mesčnim času; in nikogar ne žali, zastavo dolžniku nazaj da, nič po sili ne vzame; svojiga kruha lačnemu podeluje, in naziga oblačí; na obrest ne posoduje, in več ne jemlje; svojo roko odvráča od krivice, in pravično sodbo dela med človekam in človekam; po mojih zapovedih hodi, in moje povelja ohrani, de dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelí svetiga Matevša 15, 21 — 28.

Tisti čas je Jezus šel, in se je uganil v' kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekoč: Usmili

se me, Gospod, sin Davidov! moja hči veliko terpi od hudiča. On pa ji ni besede odgovoril. In njegovi učenci so perstopili, in ga prosili, rekoč: Odpravi jo, ker za nami vpije. On pa je odgovoril in rekel: Nisim poslan, kakor le k' zgubljenim ovcam Izraelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekoč: Gospod! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokam, in ga psam metati. Ona pa je rekla: Kaj pa de, Gospod! sej tudi psički jedo drobtine, ktere padajo od mize njih gospodov. Tedej je Jezus odgovoril, in ji rekel: O žena! velika je tvoja vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V' petik po 1. nedelji ali kvaterni petik v' postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 20 — 28.

To reče Gospod Bog: Duša, ktera je grešila, tista bo umerla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičniga bo nad njim, in krivica krivičniga bo nad njim. Ako pa pravični pokoro stori za vse grehe, ktere je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel, in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je delal, bo živel. Hočem li smert hudobniga, pravi Gospod Bog, in ne veliko bolj, de se spreoberne od svojih hudih pot in živi? Če pa pravični odstopi od svoje pravice, in dela hudobijo po vsih gnjusobah, ktere je hudobni vaje delati, bo mar živel? Nobeno njegovih pravičnih del, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo, zavoljo nezvestobe, ktere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, ktero je storil, zavoljo tih bo umerl. Pa pravite; Ni pravična Gospodova pot! Poslušajte tedej, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso le vaše pota hudobne? Zakaj, kadar se verne pravični od svoje pravice, in stori hudobijo, bo umerl. In kadar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je delal, ter dela prav in pravično, bo svojo dušo per

življenji ohranil. Ker je namreč premislil, in zapustil vse svoje hude dela, ktere je delal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v' Jeruzalem. Je pa v' Jeruzalemu ovčja kopel, ktera se po hebrejsko Betzajda imenuje, in je imela pet lop. V' teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljovih, suhroudnih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v' kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanji vode prvi v' kopel stopil, je ozdravel, ktero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osem in trideset let bolan. Kadar je Jezus tega vidil ležati, in je vedil, de je že veliko časa tak, mu reče: Hočeš ozdravljen biti? Bolnik mu je odgovoril: Gospod! nimam človeka, de bi me, kadar se voda skali, v' kopel djal; zakaj preden jest pridem, drugi pred menoj vanjo stopi. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo posteljo, in hodi! In tisti človek je zdajci ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bila sabota. Judje so tedej ozdravljenimu rekli: Sabota je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi! Tedej so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, kdo de je. Zakaj Jezus se je bil umaknil množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus v' tempeljnu našel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, de se ti kaj hujšiga ne zgodi! Tisti človek je šel, in je Judam povedal, de je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V' saboto po 1. nedelji ali kvaterno saboto v' postu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 5, 14 — 23.

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveselujte maloserčne, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi z' vsimi. Glejte, de ne bo kdo komu hudiga za hudo vračeval; ampak vselej se deržite tistiga, kar je dobro, eden do družiga in do vsih. Vselej bodite veseli; neprenehama molite. V' vsih rečeh se zahvalite; zakaj to je volja Božja v' Kristusu Jezusu do vas vsih. Duha ne ugasujte; prerokvanja ne zaničujte. Vse pa skusite; kar je dobro, deržite. Vse sence hudiga se zderžite. Sam Bog miru pa naj vas posveti v' vsih rečeh, de se ves vaš duh in duša in telo brez graje ohrani v' prihod Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

Evangelij svetiga Matevša 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus z' seboj Petra in Jakoba in Janeza njegoviga brata, in jih pelje same na visoko goro. In se je spremenil pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor sonce, njegove oblačila pa so bile bele, ko sneg. In glej! perkazala sta se jim Mozes in Elija, in sta z' njim govorila. Peter pa je spregovoril in je rekel Jezusu: Gospod! dobro nam je tukej biti; ako hočeš, naredimo tukej tri šotore, tebi eniga, Mojzesu eniga, in Eliju eniga. Ko je še govoril, glej! jih je svetel oblak obsenčil; in glej! glas iz oblaka, rekoč: „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadajenje; njega poslušajte!“ In kadar so učenci to zaslišali, so na svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je perstopil, in se jih je dotaknil, in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Kadar so pa svoje oči vzdignili, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samiga. In ko so z' gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te perkazni, dokler Sin človekov od mertvih ne vstane.

V' drugo ali kvaterno nedeljo v' postu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesaloničanov 4, 1—7.

Bratje! prosimo vas in opominjamo v' Gospodu Jezusu, de, kakor ste od nas prejeli, kako de vam gre živeti, in Bogu dopasti, tako tudi živite, de ste čedalje bogateji. Sej veste, kakošne zapovedi sim vam dal v' Gospodu Jezusu. To namreč je volja Božja, vaše posvečenje, de se zderžite kurbanja, de iz med vas vsak ve svoje telo ohraniti v' svetosti in časti, ne po gnanji poželenja, kakor neverniki, kateri Boga ne poznajo; in de kdo predeleč ne stopa, in svojiga Brata v' nobeni reči ne goljfa; ker Gospod je maševavic vsiga tega, kakor smo vam pred povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k' nečistosti, ampak k' svetosti, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelii svetiga Matevša 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus z' seboj itd. (kakor včerej, str. 38.

V' pondeljnik po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel k' Gospodu, rekoč: Gospod, naš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo z' mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do današnjiga dne, grešili smo; krivico smo storili, Gospod, zoper vso tvojo pravico! Odverne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj serd od Jeruzalema tvojiga mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v' zasmehovanje per vsih, kateri so okoli nas. Usliši torej, naš Bog! zdej molitev svojiga hlapca in njegove prošnje; in poglej milostivo na svoje svetišče, ktero je zapušeno. Zavoljo samiga sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdjanje, in mesto, nad katerim se kliče

tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojiga veliciga usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospod; bodi milostiv, Gospod; poglej in stori! Zavoljo samiga sebe ne odlašaj, moj Bog! sej se tvoje ime kliče nad mestam in ljudstvom tvojim, Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Janeza 8, 21 — 29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jest grem, in me bote iskali, in bote v' svojim grehu umerli. Kamor jest grem, vi ne morete priti. Judje so tedej rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jest grem, vi ne morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolej, jest sim od zgorej; vi ste od tega sveta. Torej sim vam rekel, de bote umerli v' svojih grehih; zakaj, ako ne verujete, de sim jest, bote umerli v' svojim grehu. Tedej so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetik, kateri tudi z' vami govorim. Veliko imam od vas govoriti in soditi; ali kateri me je poslal, je resničen; in kar sim jest od njega slišal, to govorim na svetu. In oni niso umeli, de je rekel, de je Bog njegov Oče. Jezus jim je tedej rekel: Kadar bote Sinu človekoviga povišali, takrat bote spoznali, de sim jest, in de sam od sebe nič ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In kateri me je poslal, je z' menoj, in me ni samiga pustil; zakaj jest vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V' tvorik po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v' Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sim ženi vdovi zapovedal, de naj te redi. Vstane, in gre v' Sarepto. In kadar pride k' mestnim vratam, zagleda vdova, ktera dreva pobira; in jo pokliče, in ji reče: Daj mi malo vode v' posodi, de pijem. In kadar gre, de bi pernesla, vpije za njo, rekoč: Per-

nesi mi tudi grizljaj kruha v' svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnično živi Gospod tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v' posodi, kar se je s' pestjo zagrabi, in malo olja v' verči. Glej, ravno pobiram dvoje polen, de grem, in kaj naredim sebi in svojimu sinu, de jeva, preden umerjevā. In Elija ji reče: Nikar se ne boj, ampak idi, in naredi, kakor si rekla; vender nar poprej speci meni iz te močice hlebčik pod pepelam, in mi ga pernesi, sebi pa in svojimu sinu boš potlej naredila. To pa govori Gospod, Bog Izraelov: „Moka v' posodi ne bo pošla, in olja v' verči ne bo zmanjkalo, do dne, ko bo Gospod dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in stori po besedi Elijevi; in je jedel on in ona in njena družina. In od tistiga dneva moka v' posodi ni pošla, in v' verči olja ni zmanjkalo, po besedi, ktero je bil Gospod rekel po Elii.

Evangelij svetiga Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu, in svojim učencam, rekoč: Na stolu Mojzesovim sede pismarji in farizeji. Vse tedej, kar koli vam reko, deržite in storite; po njih delih pa nikar ne delajte, ker pravijo, pa ne store. Navezujejo namreč težke bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s' perstam nočejo ganiti. Vse svoje dela pa store, de jih ljudje vidijo; delajo si namreč širji listke, in veči robove v' krilu. In imajo radi perve mesta per večerjah, in perve sedeže v' s-hodnicah, in pozdravljanja na tergeh, in de jim ljudje pravijo: učenik! Vi pa se ne pustite učenikov imenovati; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojiga očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v' nebesih. Ne imenujte se učenikov. zakaj eden je vaš učenik, Kristus. Kteri je nar veči med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponizan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V' sredo po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz bukev Estrinih 13, 8—11 in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil k' Gospodu, rekoč: Gospod Bog, vsigamogočni kralj! pod tvojo oblastjo je vse, in ni ga, kateri bi se mogel vstaviti tvoji volji, če si sklenil Izraelce rešiti. Ti si stvaril nebo in zemljo, in kar koli se pod nebam najde. Vsih Gospod si, in ni ga, kateri bi se vstavil tvojimu veličastvu. In zdej, Gospod, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usmili se svojiga ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pokončati. Nikar ne zaničuj svojiga dela, kteriga si si iz Egipta rešil; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv svojimu ljudstvu, katero je tvoj del in tvoj odločik; in preoburni našo žalost v' veselje, de bomo živeli in hvalili, Gospod, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojejo, Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v' Jeruzalem, in je vzel dvanajstere učence posebej k' sebi, in jim je rekel: Glejte, grēmo gori v' Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnam in pismarjam, in ga bodo obsodili k' smerti; in ga bodo izdali nevernikom zaničevati, bičovati in krizati, in tretji dan (bo od smerti) vstal. Takrat je perstopila k' njemu mati Cebedejovih sinov z' svojima sinama, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, de sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v' tvojim kraljestvu. Jezus pa je odgoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jest pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak kterim je perpravljeno od mojiga Očeta. In uni deseteri, ko so to slišali, so bili nevoljni nad bratama. Jezus jih je pa k' sebi poklical, in je rekel: Veste, de poglavarji narodov gospodujejo čez nje, in kateri so vekši, jih imajo v' oblasti. Med vami pa ne bodi tako; temuč, kateri hoče med vami veči biti,

naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami prvi biti, naj bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin človekov ni prišel, de bi se mu streglo, temuč de bi stregel, in dal svoje življenje v' odrešenje za njih veliko.

V' četertik po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5 — 10.

To reče Gospod Bog: Preklet človek, ki zaupa v' človeka, in stavi v' meso svojo moč, in od Gospoda odstopi njegovo serce. Zakaj kakor resje v' pušavi bo, in ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v' pušavi, v' slani deželi, v' kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v' Gospoda, in je Gospod njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno per vodi, katero v' mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob času suše ne bo v' skerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadu roditi. Hudobno je človekovo serce in neizvedno; kdo ga bo spoznal? Jest, Gospod, preišem serce, in izkusim obisti; jest storim slednjimu po njegovim djaji, in po sadu njegovih del, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Lukeša 16, 19—31.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v' škerlat in v' tančico, in se je vsak dan imenitno gostil. In je bil neki ubožec, po imenu Lacar, kateri je ležal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je želel nasiti z' drobtinami, ktere so padale od mize bogatiga, in mu jih nihče ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Pergodilo se je pa, de je umerl ubogi, in je bil nesen od angelov v' naročje Abrahamovo. Umerl je pa bogati, in je bil pokopan v' peklu. Povzdignil je pa svoje oči, ko je bil v' terpljenji, in je vidil od delec Abrahama, in Lacarja v' njegovim naročji. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lacarja, de pomoči konec svojiga persta v' vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno

terpim v' tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, de si prejel dobro v' svojim življenji, in ravno tako Lacar hudo; zdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpiš. In verh vsiga tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, de, kateri hočejo od tod k' vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti. In je rekel: Prosim te tedej, oče! de ga pošlješ v' hišo mojiga očeta; pet bratov namreč imam; de jim spriča, de tudi oni ne pridejo v' ta kraj terpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikar, oče Abraham! ampak če kdo iz mrtvih k' njim pojde, se bodo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če ravno kdo od mrtvih vstane.

V' petik po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sim imel. Sdelo se mi je, de smo na polji snope vezali, in de se je moj snop vzdignil, in po koncu postavil; vaši snopi pa, kateri so okoli stali, so se perklanjali mojimu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj? in bomo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedej in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekoč: Sim vidil v' sanjah, kakor de bi se mi solnce, in luna, in enajst zvezd perklanjalo. Ko je to svojimu očetu in bratom pravil, ga je posvaril njegov oče, in je djal: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Ali se ti bomo jest, tvoja mati, in tvoji bratje perklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevošljivi njegovi bratje; Oče pa je to reč na tihim premišljeval. In ko so njegovi bratje pasli čedo svojiga očeta v' Zihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v' Zihemu; pojdi, te bom k' njim poslal! In je odgovoril: Tukej sim! Izrael mu reče: Idi, in poglej, ali je vse prav per tvojih bratih in per živini, in pridi mi povedat, kaj se godi. Poslan iz doline He-

bronske je prišel v' Zihem. In našel ga je mož po polji hoditi, in ga je vprašal, koga de iše. On pa je odgovoril: Svojih bratov išem; povej mi, kje pasejo čedo? In mož mu je rekel: So šli proč od tega kraja; pa sim jih slišal reči: Pojdimo v' Dotajnu. Jožef je tedej šel za svojimi brati, in jih je našel v' Dotajnu. Ko so ga od deleč ugledali, preden je do njih prišel, so ga mislili umoriti. In so med seboj djali: Glejte, sanjavec gre. Dajmo, ubimo ga, in verzimo ga v' staro vodnico, in porečemo: Divja zver ga je snedla; in tedej se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, ga je želel rešiti iz njih rok, in je djal: Nikar mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kervi; ampak verzite ga v' to vodnico, ktera je v' pušavi, in ohranite svoje roke nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojimu očetu.

Evangelij svetiga Matevža 21, 33 — 46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam, in velikim duhovnam to priliko govoril: Bil je hišen gospodar, kateri je zasadil vinograd, in ga je s' plotam ogradil, in v' njem skopal tlačivnico, in postavil turn, in ga je dal kmetam obdelovati, in je šel na ptuje. Kadar se je bil pa čas sadu perblížal, je poslal svoje hlapce do kmetov, de bi prejeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so eniga stepli, eniga ubili, eniga pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcov, še več, kakor popred, in so jim ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojiga sina, rekoč: Mojiga sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med seboj: Ta je erb; dajte! ubimo ga, in bomo imeli njegovo erbsino. In so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedej gospod vinograda pride, kaj bo storil tem kmetam? Mu reko: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetam, kateri mu bodo sad opravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v' pismih: Kamen, kteriga so zvergli zidarji, on je postal glava vogla. Od Gospoda je to storjeno, in je čudno v' naših očeh.

Zato vam povem, de bo od vas vzeto Božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnam, se bo razbil, na kogar pa on pade, ga bo sterl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, de od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V' saboto po 2. nedelji v' postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6 — 40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojimu sinu Jakobu: Sim slišala tvojiga očeta govoriti z' Ezavam tvojim bratom, in mu reči: Pnesi mi od svojiga lova, in naredi mi jed, de jem, in te blagoslovim pred Gospodam, preden umerjem. Zdej tedej moj sin! poslušaj moj svet. Pojdi k' čedi, in pnesi mi dva nar boljši kozliča, de naredim iz njih tvojimu očetu jed, ktero rad je; potlej mu jo ponesesh, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umerje. In on ji je odgovoril: Veš, de je Ezav moj brat kosmat, in jest gladek. Kadar me bo pošlatal moj oče, in bo to občutil: se bojim, de bi ne menil, de sim ga hotel goljfati, in de bi si ne nakopal kletve namest blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo besedo, in pojdi, ter pnesi, kar sim rekla. Je šel, in pernesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je vedila, de ima rad njegov oče. In ga je oblekla z' Ezavovimi nar boljšimi oblačili, ktere je per sebi doma imela, in mu je z' kozlinama roke ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in zročila kruhe, ktere je bila spekla. In je to nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakob je djal: Jest sim tvoj pervinec Ezav; sim storil, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojiga lova, de me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojimu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Volja Božja je bila, de mi je hitro naproti prišlo, kar sim hotel. In Izak je djal: Stopi le sem, de te pošlatam, moj sin! in skusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne. On je stopil k' očetu, in

Izak ga je pošlatal, ter je rekel: Glas je sicer Jakobov glas, pa roke so Ezavove roke. In ga ni poznal, ker so kosmate roke podobo starjiga imele. Tedej ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Je odgovoril: Jest sim. On pa je rekel: Pernes mi jed od svojiga lova, moj sin! de te blagoslovi moja duša. Mu jo je pernesil, in ko jo je bil pojedil, mu je pernesil tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k' meni, in kušni me, moj sin! Je stopil, in ga kušnil. In ko je čutil lepi duh njegoviga oblačila, ga je blagoslovil in je rekel: Glej, duh mojiga sinu, je kakor duh rodovitne njive, katero je blagoslovil Gospod! Bog ti daj od rose nebeške in od mašobe zemlske obilno žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti perklanjajo. Bodi gospod svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo z' blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakob odšel, je Ezav prišel, in skuhan jed pernesel očetu, rekoč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojiga sinu, de me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jest sim tvoj pervorojeni sin Ezav. Izak je ostermel, in se silno prestrašil, in se je zavzel, bolj, kakor se more verjeti, ter je rekel: Kdo je tedej uni, kateri mi je poprej vjeto divjačino pernesil, in sim od vsiga jedel, preden si ti prišel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovjen. Ko je bil Ezav zaslišal besede očetove, je z' velikim vpitjem zarjul, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je djal: Prišel je tvoj brat z' zvijačo, in je prejel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastonj imenovan Jakob; zakaj vdrugič že me je ogoljfal. Poprej je iz mene pervenstvo spravil, in zdej mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova meni perhranil? Je odgovoril Izak: Tvojiga Gospoda sim ga postavil, in vse njegove brate sim podvergel njegovi sužnosti. V' posestvu žita in vina in olja sim ga uterdil, in kaj hočem po tem tebi storiti, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imaš le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, je bil Izak omečen: In mu je rekel: V' mašobi zemlje in v' rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetiga Lukeša 15,11—32.

Tisti čas je Jezus farizejam in pismoukam to priliko povedal: Neki človek je imel dva sina; in mlajši zmed njih je rekel očetu: Oče! daj mi del blaga, kateri mene zadene. In jima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je podal v' daljno deželo, in je tam zapravil svoje premoženje z' razujzdanim življenjam. Po tem pa, ko je bil vse zapravil, je vstala velika lakota v' tisti deželi; in on je začel pomanjkanje terpeti. In je šel in se je pridružil nekemu mestnjanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In je želel svoj trebuh napolniti z' lušinami, ktere so svinje jedle; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v' se, in je rekel: Koliko najemnikov v' hiši mojiga očeta ima obilno kruha, jest pa tukej od lakote poginjam! Vzdignil se bom, ter pojdem k' svojimu očetu, in mu porečem: Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! Več nisim vreden tvoj sin imenovan biti; stori me, kakor eniga svojih najemnikov! In se je vzdignil, in je prišel k' svojimu očetu. Ko je pa še delec bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pertekel, in se ga oklenil okoli vratu, in ga kušnil. In sin mu je rekel: Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! več nisim vreden tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svojim hlapcam: Hitro pernesite nar bolji oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in perpeljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj ta moj sin je bil mertev, in je spet oživel: je bil zgubljen, in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polji: in ko pride in se perbliža hiši, je zaslišal petje in ples. In je eniga zmed hlapcov poklical in poprašal, kaj de je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdraviga nazaj dobil. Ujezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedej je njegov oče vun šel, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojimu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nisim nikoli tvo-

jiga povelja prestopil, in nikdar mi nisi dal kozliča, de bi se bil gostil z' svojimi prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje z' kurhami zapravil, si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmirej per meni, in vse moje je tvoje. Gostiti se pa in veseliti, se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden.

'Tretjo nedeljo v' postu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
5, 1—9.

Bratje! bodite posnemavci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v' ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil, in se za nas dal v' dar in klavšino Bogu v' prijeten duh. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami, (kakor se spodobi svetim,) ali nesramnost, ali nespametne ali gerde besede, kar se ne spodobi; ampak zahvaljenje veliko bolj. To namreč vedite in premislite, de noben kurbir, ali nečistnik, ali lakomnik, (kar je malikovanje,) nima dela v' kraljestvu Kristusovim in Božjim. Ne dajte se nikomur zapeljati s' praznimi besedami, ker zavoljo tega pride jeza Božja nad otroke nepokoršine. Ne bodite tedej njih deležniki! Zakaj bili ste nekedej tema, zdej pa ste svetloba v' Gospodu. Kakor otroci svetlobe hodite; ker sad svetlobe je v' vsi dobroti in pravici in resnici.

Evangelij svetiga Lukeša 11, 14—28.

Tisti čas je Jezus hudiča izganjal, in ta je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: Z' Belcebubam, višim hudičov, izganja hudiče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamenja z' neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, ktero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdjano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo ob-

stalo njegovo kraljestvo? ker pravite, de z' Belcebubam hudiče izganjam. Če pa jest z' Belcebubam hudiče izganjam, z' kom jih vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa z' perstam Božjim hudiče izganjam, je res Božje kraljestvo k' vam prišlo. Kadar močan v' orožji svojiga dvora varuje, je v' miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on nadnj pride, in ga premaga, bo vse njegovo orožje pobral, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni z' menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira z' menoj, raztresa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in iše pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernil se bom v' svojo hišo, od koder sim izšel. In ko pride, jo najde pometeno in osnaženo. Tedej gre, in si pervzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo va-njo, in prebivajo tam. In poslednje tistiga človeka je hujši, kakor pervo. Pergodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V' pondeljnik po 3. nedelji v' postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1 — 15.

Tiste dni je bil Naman, poglavar vojakov Sirskiga kralja, velik mož per svojim gospodu in češen; zakaj po njem je dal Gospod zmago Sirji. Bil je pa močan in bogat mož, tode gobov. Takrat je bilo šlo iz Sirje nekaj vojakov na rop, in so bili perpeljali iz Izraelske dežele deklico vjeto, ktera je bila v' službi per Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej: O, de bi bil pač moj gospod per preroku, kateri je v' Samarii; gotovo bi ga ozdravil od gob, ktere ima! Naman gre tedej k' svojimu gospodu, in mu pove, rekoč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list Izraelskimu kralju. Gre, in vzame z' seboj deset talentov sebra, in šest talentov zlatov, in deset praznjih obla-

čil; in pernese list Izraelskimu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, de sim poslal k' tebi Namana svojiga služabnika, de ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je Izraelski kralj list prebral, preterga svoje oblačila, in reče: Sim jest mar Bog, de bi mogel umoriti in oživiti, ker je on do mene poslal, de bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumejte in pogledjte, kako perložnosti iše zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož Božji, de je namreč Izraelski kralj pretergal svoje oblačila, pošlje k' njemu, rekoč: Zakaj si svoje oblačila pretergal? K' meni naj pride, in zvedil bo, de je prerok v' Izraelu. Naman tedej pride s' konji in z' vozmi, in obstoji pred vratni Elizejeve hiše. In Elizej pošlje k' njemu sporočit in povedat: Pojdi in skoplji se sedemkrat v' Jordanu, in bo ozdravelo tvoje telo, in boš očišen. Naman se razjezi in oberne, rekoč: Sim mislil, de bo vun k' meni prišel, in se ustopil, ter klical v' ime Gospoda svojiga Boga, in de se bo s' svojo roko gob dotaknil, in me ozdravil. Niso li boljši Abana in Farfara, reke Damaške, od vsih vod v' Izraelu, de bi se v' njih kopal, in se očistil? Ko se je tedej obrnil, in je serdit šel, stopijo k' njemu njegovi hlapci, in mu reko: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkiga prerok naložil, bi bil to gotovo storil; koliko bolj, ker ti je zdej rekel: Skoplji se, in boš očišen! Na to gre, in se skoplje v' Jordanu sedemkrat po besedi Božjiga moža; in njegovo telo je zdravo, kakor telo majhniga otroka, in je očišen. Tedej se je vernil k' Božjimu možu z' vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdej vem; de ni družiga Boga na vsi zemlji, kakor le v' Izraelu!

Evangelij svetiga Lukeža 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa de mi bote rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe! Kolikoršne reči smo slišali, de si jih delal v' Kafarnaumu, jih delaj tudi tukej v' svojim kraji. Rekel je pa: Resnično vam povem: V' dnevih Elijovih je bilo veliko vdov v' Izraelu, ko je bila velika lakota po vsi deželi; in k' nobeni iz njih ni bil Elija poslan, ampak le v' Sarepto na Sidonskim k' ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih ob času Elizeja preroka v' Iz-

raelu; in nobeden njih ni bil očiščen, ampak le Naman Sirec. In vsi v' s-hodnici, to slišati, so bili polni jeze. In so vstali, in so ga vun iz mesta izgnali; in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, de bi ga doli sunili. On pa je, posred njih grede, stran šel.

V' tvorik po 3. nedelji v' postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekoč: Tvoj hlapec moj mož je umerl, in ti veš, de se je tvoj hlapec bal Gospoda. In glej, posojevavie je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, de bi mu služila. Elizej ji reče: Kaj hočeš, de ti storim? Povej mi, kaj imaš v' svoji hiši? Ona pa odgovori: Jest tvoja dekla nimam družiga v' svoji hiši, kakor malo olja, s' katerim se mažem. Ji reče: Pojdi sprosi na posodo od vsih svojih sosedov v'eliko praznih posod. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v' tiste posode, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran. Gre tedej žena, ter zapre duri za seboj, in za svojima sinama; ta ji posodo dajeta, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojimu sinu: Pernes mi še eno posodo. In on odgovori: Je nimam. Tedej jenja olje teči. Ona pa gre, in pove Božjimu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in verni svojimu posojevavcu; ti pa in tvoja sina živite od ostanka.

Evangelii svetiga Matevša 18, 15—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si perdobil svojiga brata. Ako te pa ne posluša, vzemi z' seboj še eniga ali dva, de v' ustih dveh ali treh prič, stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in colnar. Resnično vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v' nebesih; in kar koli bote razvezali

na zemlji, bo razvezano tudi v' nebesih. Še vam povem, de, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila od mojiga Očeta, kateri je v' nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v' mojim imenu, tam sim jest v' sredi med njimi. Takrat je perstopil k' njemu Peter, in je rekel: Gospod! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V' sredo po 3. nedelji v' postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 20, 12—24.

To reče Gospod Bog: Spoštuj svojiga očeta in svojo mater, de boš dolgo živel na zemlji, katero ti bo dal Gospod tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešeštuj, ne kradi, ne govori zoper svojiga bližnjiga kriviga pričevanja, ne želi svojiga bližnjiga hiše, tudi ne želi njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne osla, ne kaj družiga, kar je njegoviga. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro z' dimam pokrito, in so od strahu in trepetu vsi prevzeti od deleč stali, in rekli Mojzesu: Govori nam ti, in te bomo poslušali! Nikar naj nam ne govori Gospod, de ne umerjemo! In Mojzes je djal ljudstvu: Nikar se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, de bi vas skusil, in de bi bil njegov strah per vas, in de bi ne grešili. In ljudstvo je od deleč stalo. Mojzes pa je šel v' meglo, v' kateri je bil Bog. Rekel je Gospod Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokam: Vidili ste, de sim vam z' neba govoril. Ne delajte si srebernih in zlatih bogov. Storite mi altar iz persti, in darujte na njem svoje žgavne in hvalne darove, svojo drobnico in govedino na vsakim kraju, kjer bo spomin mojiga imena.

Evangelij svetiga Matevša 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k' Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekoč: Zakaj prestopajo tvoji učenci zročilo starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar kruh

jedo. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakaj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojiga zročila? Zakaj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Daritev je, z' čimur bi se ti dalo od mene pomagati; in ne bo spoštoval svojiga očeta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo v' nič storili zavoljo svojiga zročila. Hinavci! prav je prerokoval od vas Izaija, rekoč: To ljudstvo me časti z' žnabli, njih serce je pa deleč od mene. Pa zastonj me časte, ker uče uke in zapovedi človeške. In je množice k' sebi poklical, in jim rekel: Poslušajte in umejte: Kar gre v' usta, ne ognjusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognjusi človeka.

V' četertik po 3. nedelji v' postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1 — 7.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekoč: Stoj med vratmi Gospodove hiše, in oznanuj tam besedo, in reci: Poslušajte besedo Gospodovo, vsi Judovi, kateri hodite skozi te vrata Gospoda molit! To reče Gospod vojsknih trum, Bog Izraelov: Poboljšajte svoje pota in svoje dela, in bom prebival z' vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnjive besede, in ne recite: Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je. Zakaj če poboljšate svoje pota, in svoje dela; če storite pravico med možem in njegovim bližnjim; če ptujcu in siroti in vdovi ne storite krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate na tem mestu, in za ptujimi bogovi ne hodite sami sebi v' škodo: bom prebival z' vami na tem mestu, v' deželi, katero sim dal vašim očetam, od vekomej do vekomej, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz s-hodnice, in je šel v' hišo Simonovo. Taša Simonova pa je imela hudo merzlico; in so ga za-njo prosili. In je stopil k' nji, in zapovedal merzlici, in jo je popustila.

In zdajci je vstala, in jim stregla. Kadar je pa sonce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z' mnogoterimi boleznimi, jih k' njemu perpeljali. On pa je na sleherniga roke položil, in ga je ozdravil. Sli so pa tudi hudiči iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin Božji! in jim je zažugal, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, de je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, se je podal, in je šel v' pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga perderževale, de bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestam moram oznanovati Božje kraljestvo, ker sim zato poslan. In je oznanoval v' s-hodnicah po Galileji.

V' petik po 3. nedelji v' postu.

Berilo iz 4. Mojzesovih bukev 20, 2—13.

Tiste dni so sé zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in rekli: Dajta nam vode, de pijemo!—In Mojzes in Aron sta množico odpravila, in šla v' šotor zaveze, in se na zemljo vergla, in sta k' Gospodu vpila in rekla: Gospod Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenic žive vode, de se napijejo, in nehajo mermirati. In perkazalo se je veličastvo Gospodovo nad njima. In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo, ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njimi, in ona bo vodo dala. In boš vodo iz skale perpravil, in bo pila vsa množica in njena živina. Mojzes je tedej vzel palico, ktera je bila pred Gospodam, kakor mu je bil zapovedal. In je sklical množico k' skali, in jim je rekel: Poslušajte puntarji in neverni! Ali vam bova mogla iz skale vode dobiti? In je vzdignil Mojzes roko, in s' palico dvakrat udaril na skalo, in je pervrelo veliko vode iz nje, tako de se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, de bi me bila povelicala pred Izraelovimi otroci, ne bota peljala teh ljudi v' deželo, ktero jim bom dal. To je voda prerekanja, kjer so Izraelovi otroci Gospodu prerekali, in je bil poveličan med njimi.

Evangelij svetiga Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v' Samariško mesto, ktero se imenuje Sihar, bliz pristave, ktero je bil dal Jakob Jožefu svojimu sinu. Bil je pa tam Jakobov studenec. Jezus tedej, truden od pota, je tako sedel per studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vodo zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakaj njegovi učenci so bili v' mesto odšli, de bi jesti kupili.) Reče mu tedej ta Samariška žena: Kako ti, ker si Jud, mene piti prosiš, ki sim Samariška žena? (Zakaj Judje se ne pečajo z' Samarijani). Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo de je, kateri ti pravi: Daj mi piti; bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Sej nimaš z' čem zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedej živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakob, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Slehern, kateri pije od te vode, bo spet žejin; kdor pa pije vode, ktero mu bom jest dal, ne bo žejin vekomaj: ampak voda, ktero mu bom jest dal, bo v' njem studenec vode izvirajoče v' večno življenje. Žena mu reče Gospod! daj mi te vode, de ne bom žejna, in de ne bom hodila semkej zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojiga moža, in pridi semkej. Žena je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj pet mož si imela, in kteriga zdaj imaš, ni tvoj mož; to si prav rekla. Žena mu reče: Gospod! vidim, de si ti prerok. Naši očaki so na ti gori molili, in vi pravite, de v' Jeruzalemu je mesto, kjer se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, de pride ura, ko ne bote ne na ti gori, ne v' Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v' duhu in v' resnici; tudi oče namreč hoče, de so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v' duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, de Mesija pride,

(kteri se imenuje Kristus); kadar tedej on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jest sim, ki govorim z' teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, de je z' ženo govoril. Vunder pa nobeden ni rekel: Kaj vprašaš, ali kaj z' njo govoriš? Popustila je tedej žena svoj verč, in je šla v' mesto, in reče tistim ljudem: Pridite in pogledjte človeka, kteri mi je vse povedal, kar koli sim storila; ali je on Kristus? Sli so tedej iz mesta in prišli k' njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekoč: Učenik, jej! On pa jim je rekel: Jest imam jed jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedej rekli med seboj: Mu je li kdo jesti pernesel? Jezus jim reče: Moja jed je, de storim voljo tega, kteri me je poslal, in de dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, de je še štiri mesce, in-žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje oči, in pogledjte polje, de je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbira sad v' večno življenje, de se vkupej veselita, kteri seje, in kteri žanje. Zakaj v' tem je pregovor resničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jest sim vas poslal žet, česar niste obdelali; drugi so obdelali, in vi ste v' njih delo stopili. Iz tistiga mesta pa je veliko Samarijanov va-nj verovalo zavoljo govorjenja žene, ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sim storila. Ko so tedej Samarijani k' njemu prišli, so ga prosili, de bi per njih ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je va-nj verovalo zavoljo njegoviga govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojiga govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, de je on resnično Zveličar sveta.

V' saboto po 3. nedelji v' postu.

Bèrilo iz Daniela preroka 13, 1 — 62.

Tiste dni je živel v' Babilonu mož, Joabim po imenu, in je vzel za ženo Helcijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogaboječo. Njeni starši namreč, kteri so bili pravični, so učili svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa

Joakim zlo bogat, in je imel saden vert bliz svoje hiše; in Judje so se per njem s-hajali, zato ko je bil vsih nar častitljivši. In sta bila sodnika postavljena dva stara zmed ljudstva tisto leto, od kakoršnjih je govoril Gospod: Je šla hudobija iz Babilona od starih sodnikov, od katerih se je menilo, de vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v' Joakimovo hišo, in hodili so k' njima vsi, kateri so tožbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odšlo okoli poldneva, je šla Suzana na vert svojiga moža, in se je sprehajala. In starca sta jo vidila vsak dan va-nj iti, in sprehajati se; in vnelo se je v' njih poželenje do nje. In sta pre-vernili svoj um, ter uklonila svoje oči, de bi ne vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Pergodi se pa, kadar pazita perložin dan, pride Suzana, kakor poprej-snje dni samo z' dvema deklama na vert, in se hoče ko-pati; vroče namreč je bilo. In nikogar ni bilo tam, razun dveh starcov, ktera sta skrita, in jo strežeta. Reče tedej deklama: Pernesite mi olja, in lepo dišečiga mazila, in vrata na vert zaprite, de se skopljem. Kadar ste pa dekli odšle, vstaneta starca, in tečeta k' njej, in rečeta: Glej vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas ne vidi, in imava poželenje do tebe; zavaljo tega nama pervoli, in se nama vdaj. Ako nočes, bova pričala zoper tebe, de je bil mladenič per tebi, in de si zato dekli od sebe po-slala. Suzana zdihne in reče: V' stiskah sim od vsih strani: zakaj če to storim, mi je umreti; če pa ne storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Vender bolje mi je brez greha vama v' roke pasti, kakor grešiti vpričo Gospoda. In Suzana je zaupila z' velikim glasam. Zavpita sta pa tudi starca proti njej, in eden je stekel k' vratam na vert' in jih je odperl. Ko so bili pa domači hlapci zaslišali kri-čanje z' verta, so planili skozi zadnje vrata va-nj, de bi vidili, kaj de je. Kadar sta pa starca povedala, je bilo hlapce zlo sram, ker se ni nikoli kaj taciga slišalo od Suzane govoriti. In drugi dan, kadar se je ljudstvo per Joakimu njenim možu zbralo, prideta tudi starca polna krivičnih naklepov zoper Suzano, de bi jo umorili. In rečeta vpričo ljudstva: Pošljite po Suzano, Helcijevó hčer, Joakimovo ženo! In pošljejo jaderno. In pride s' svojimi starši, in z' otroci, in z' vso svojo rodovino. Tedej jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta v' sredi ljud-

stva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno serce je zaupalo v' Gospoda. In rečeta starca: Kadar sva se sama na vertu prehajala, je ona vanj prišla z' dvema deklama, in je zaklenila vrata na vert, in od sebe poslala dekleta. In je prišel k' njej mladenič, kateri je bil skrit, in je ležal z' njo. Mi dva pa sva bila v' nekim kotu na vertu, in ko sva vidila pregreho, sva tekla k' njima, in jih vidila v' nečistim djanji. In njega sicer nisva mogla uderžati, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odperl in zletel. Njo pa sva prišla in vprašala, kdo de je mladenič, in nama ni hotla povedati. Tega sva priči. Verjela jima je množica, kakor starašinama, in sodnikama ljudstva, in so jo k' smerti obsodili. Suzana pa zavpije z' velikim glasam, in reče: Večni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, preden se zgodi! ti veš, de sta krivično pričala zoper mene; in glej, umerjem, ako ravno nisim nič storila tega, kar sta una hudobno spletla zoper mene. In Gospod je uslišal njen glas. In ko jo peljejo k' smerti, obudi Gospod svetiga Duha v' mladenči, kterimu je ime Daniel; in zaupije z' velikim glasam: Nedolžen sim jest nad njeno kervjo. In oberne se vse ljudstvo vanj, in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojte v' sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, de si niste izprašali in spoznali, kaj je res, obsodili Izraelovo hčer? Vernite se na sodišo, zakaj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedej jaderno vernilo, in Daniel jim reče: Odločite jih deleč narazen, in jih bom izpraševal. Ko sta bila tedej ločena eden od družiga, pokliče njih eniga, in mu reče: Zastaravi v' hudobii! zdej so prišli na dan tvoji grehi, ktere si popred delal, ko si po krivim sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpušal, ako ravno Gospod govori: Nedolžniga in pravičniga ne mori. Zdej tedej, če si jo vidil, povej, pod katerim drevesam si jih vidil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod mirtvikam. Daniel pa reče: Prav v' svoje pogubljenje si se zlegal; zakaj glej, angel Gospodov, kateri je od Boga povelje prejel, te bo raztergal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal uniga perpeljati, ter mu reče: Zarod Kananov in ne Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje serce. Tako sta delala Izraelovim hčeram, in one so vama iz strahu

pervolile; ali Judova hči se ni vdala vajni hudobii. Zdej mi tedej povej, pod katerim drevesam si jih dobil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod česminam. Daniel pa mu reče: Prav si se zlegal tudi ti sam v' svoje pogubljenje; zakaj čaka te angel Gospodov z' mečam, de te preseka po sredi, in vaji umori. Tedej zavpije vsa množica z' velikim glasam, in hvalijo Boga, ki jih ohrani, kateri vanj zaupajo. In se vzdignejo zoper dvojca starca (zakaj Daniel jih je bil prepričal iz njih ust, de sta krivo pričala) in jima store, kakor sta ona hudobno delala zoper svojiga bližnjiga, ter jih umore. In oteta je bila nedolžna kristi dan.

Evangelij svetiga Janeza 8, 1 — 11.

Tisti čas je šel Jezus na oljsko goro. In zjutrej zgodaj je spet prišel v' tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k' njemu; in jih je sede učil. Perpeljejo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo bili v' prešeštvu dobili; in so jo v' sredo postavili, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v' prešeštvu najdena. V' postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamnjati. Kaj tedej ti praviš? To so pa rekli, ker so ga skušali de bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je perpognil, in je z' perstam pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kteri vas je brez greha, naj prvi verže kamen v' njo. In se je spet perpognil, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, so eden za drugim vun šli, nar prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v' sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kje so tisti, kteri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospod! Jezus pa je rekel: Tudi jest te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši.

Četerto nedeljo v' postu.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
4, 22 — 31.

Bratje! pisano je, de je imel Abraham dva sina; eniga od sužinje, in eniga od proste. Pa kateri je bil od sužinje, je bil po mesu rojen; kateri pa od proste, po obljubi. To pa je po drugačnim pomenu rečeno. To sta namreč dva testamenta: eden na gori Sinajski, kateri v' sužnost rodi, in ta je Agara; zakaj gora Sinajska je v' Arabii, in se derži tiste, kjer je zdej Jeruzalem, in služi z' svojimi otroci. Eden pa, kateri je gornji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakaj pisano je: Veseli se neporodna, ktera ne rodiš; zaukaj in zaupij, ktera nisi na porodu; ker zapušena ima veliko otrok, več ko ta, ktera ima moža. Mi pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali kakor je takrat tisti, kateri je bil po mesu rojen, preganjaj uniga, kateri je bil po duhu; tako tudi zdej. Ali kaj govori pismo? Izženi sužinjo in njeniga sina; zakaj sin sužinje ne bo naslednik z' sinam proste. Tedej, bratje! nismo otroci sužinje, ampak proste, z' ktero prostostjo nas je Kristus proste storil.

Evangelij svetiga Janeza 6, 1 — 15.

Tisti čas je šel Jezus čes Galilejsko morje, ktero je Tiberiaško. In šla je za njim velika množica, ker so vidili čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je tedej šel na goro, in je tam sedel z' svojimi učenci. Bila je pa blizu velika noč, Judovski praznik. Ko je tedej Jezus oči vzdignil, in je vidil, de je silno velika množica prišla k' njemu, je rekel Filipu: Od kod bomo kupili kruha, de bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je skušal; zakaj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjov kruha jim ni dosti, de bi vsakteri kaj maliga dobil. Mu reče eden njegovih učencov, Andrej, Simona Petra brat: En mladenič je tukej, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem

sesti. Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedej sedli, okoli pet tavžent mož števila. Tedej je Jezus vzel kruhe; in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencam: Poberite kosce, kateri so ostali, de konca ne vzamejo. So tedej pobrali, in napolnili dvanajst košov z' kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedej so ljudje, ko so vidili čudež, kteriga je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prero^k, kateri ima na svet priti. Ko je tedej Jezus spoznal, de hočejo priti, in ga po sili vzeti, de bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na goro.

V' pondeljnik po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16 — 28.

Tiste dni ste prešle dve ženi h' kralju Salomonu, in stopite pred-nj. In reče njih ena: Prosim, moj Gospod! Jest in ta žena stanujeve v' eni hiši, in sim porodila per njej v' hramu. Tretji dan po mojim porodu pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in razun naju ni bilo nikogar družiga per nama v' hiši. V' noči pa je sin te žene umerl, v' spanji namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojiga sinu od mene, tvoje služabnice spijoče, in ga položi k' sebi; svojiga sina pa, kateri je bil mertev, k' meni položi. In ko sim zjutrej vstala, de bi dala mleka svojinu sinu, najdem, de je mertev; ko ga pa per svetlim dnev^u bolj na tanko pogledam, vidim, de ni moj, kteriga sim rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mertev, moj pa živi. Nasproti je una rekla: Lažeš; zakaj moj sin živi, tvoj sin pa je umerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedej reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, in tvoj sin je umerl; in una odgovori: Ni tako, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živi. Pernesite mi meč! In ko so meč pernesli kralju, reče: Razsekajte otroka živiga na dvoje, in dajte polovico tej in polovico uni. Žena pa, ktere sin je bil živ, (njej namreč se je

njen sin v' serce smilil,) reče kralju: Prosim, Gospod! dajte uni otroka živiga, in nikar ga ne umorite! Nasproti pa una reče: Ne hodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovori in reče: Dajte prvi otroka živiga, in nikar ga ne umorite, zakaj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, de je modrost Božja v' njem storiti pravico.

Evangelii svetiga Janeza 2, 13 – 25.

Tisti čas je bila blizo velika noč, in Jezus je šel gori v' Jeruzalem. In jih je našel v' tempeljnu, kateri so prodajali vole, in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico iz vervic, in je vse izgnal iz tempelja, tudi ovce in vole; in je menjavcam denarje izsul, in mize prevern timeril. In tistim, kateri so golobe prodajali, je rekel: Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojiga Očeta hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, de je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedej odgovorili, in mu rekli: S' kakošnim čudežam nam skazeš, de smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ta tempelj, in v' treh dneh ga bom postavil. Tedej so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš v' treh dneh postavil? On pa je govoril od tempelja svojiga telesa. Kadar je tedej od mertvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, de je to govoril; in so verovali pismu in besedi, ktero je Jezus govoril. Ko je bil pa v' Jeruzalemu o veliki noči, v' dan praznika, jih je veliko verovalo v' njegovo ime, ker so vidili njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal samiga sebe, zato ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, de bi kdo pričeval od človeka; zakaj on je vedil, kaj je v' človeku.

V' tvorik po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32, 7—14.

Tiste dni je Gospod Mojzesu govoril, rekoč: Pojdi z' gore; zakaj grešilo je tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz Egiptovske dežele. Odstopili so hitro s' pota, kteriga si jim pokazal, in so si zlili tele, in so ga molili in mu darovali, rekoč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kateri so te izpeljali iz Egiptovske dežele. In Gospod je spet rekel Mojzesu: Vidim, de je to ljudstvo terdovratno; pusti me, de se vname moja jeza nad njimi, in de jih potrebim, in bom storil tebe v' velik narod. Mojzes pa je molil k' Gospodu svojimu Bogu, rekoč: Gospod! zakaj se je tvoj serd vnel zoper tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz Egiptovske dežele z' veliko krepostjo in močno roko. Naj ne reko Egipčani: Svijačno jih je izpeljal, de bi jih pomoril v' gorah, in iztrebil iz zemlje. Ulezi se tvoja jeza, in bodi milostiv hudobii svojiga ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih hlapcov, kterim si persegel sam per sebi, rekoč: Bom pomnožil vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, od ktere sim govoril, bom dal vašimu zarodu, in jo bote v' last imeli vekoma. In Gospod se je dal potolažiti, in ni poslal svojimu ljudstvu nesreče, od ktere je govoril, in se je usmilil svojiga ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelii svetiga Janeza 7, 14—31.

Tisti čas, kadar je bil že praznik napol minul, je šel Jezus v' tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekoč: Kako ume on pisma, ker se ni učil. Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistiga, kateri me je poslal. Ako hoče kdo nje-goyo voljo storiti, bo spoznal iz uka, ali je iz Boga, ali jest sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, iše svoje časti; kdor pa iše časti tistiga, kateri ga je poslal, on je resničen, in v' njem ni krivice. Vam li ni Mojzes dal postave? In nobeden zmed vas ne spolni postave. Zakaj me išete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudiča imaš, kdo te iše umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sim storil, in vsi se

čudite. Pogledajte, Mojzes vam je dal obrezo, (ne de bi bila od Mojzesa, ampak od očakov,) in v' saboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v' saboto, de se Mojzesova postava ne prelomi; zakaj se nad menoj hudujete, de sim celiga človeka ozdravil v' saboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo. Nekteri iz Jeruzalema so tedej rekli: Ni li ta tisti, kteriga išejo umoriti? In glejte! očitno govori, in nič mu ne reko. Ali so viši res spoznali, de je on Kristus? Ali tega poznamo, od kod je; kadar pa Kristus pride, ne ve nihče, od kod je. Jezus je tedej v' tempeljnu učijoč zavpil in rekel: Poznate me, in veste, od kod sim! In sam od sebe nisim prišel; ampak resničen je, kteri me je poslal, kteriga vi ne poznate. Jest ga poznam, ker sim od njega, in me je on poslal. Iskali so tedej ga prijeti, in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je vanj verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudežov delal, kakor jih ta dela?

V' sredo po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16 — 19.

To reče Gospod Bog: Umite se, očistite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih oči, jenjajte hudobno delati; učite se dobro storiti, išete pravičnosti, pomagajte zatiranimu, storite pravico siroti, ponesite se za vdovo; tedej pridite, in se pravdajte z' menoj, reče Gospod. Ako so vaši grehi kakor škerlat, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudeči kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hočete poslušati, bote dobrote dežele vživali, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Janeza 9, 1 — 38.

Tisti čas, ko je šel Jezus memo, je vidil od rojstva slepiga človeka. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, de je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne

on ne njegovi starši: temuč de se razodenejo Božje dela nad njim. Jest moram delati dela tistiga, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sim na svetu, sim luč sveta. Ko je bil to rekel, je pljunil na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z' blatam njegove oči; in mu je rekel: Pojdi, umij se v' kopeli Siloe, (kar se prestavi poslan.) Tedej je šel, in se je umil, in je prišel vidijoč. Sosedje tedej, in kateri so ga poprej vidili, de je bil berač, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogajme prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jest sim. Tedej so mu rekli: Kako so se ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata storil, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi h' kopeli Siloe, in umij se. In sim šel, in se umil in vidim. In so mu rekli: Kje je tisti? Je rekel: Ne vem. Peljejo ga, kateri je bil slep, k' farizejam. Bila je pa sabota, kadar je Jezus blata storil, in odperl njegove oči. Tedej so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djal na oči, in sim se umil, in vidim. Rekli so tedej nekteri zmed farizejov: Ta človek ni od Boga, ker sabote ne derži. Drugi pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? In je bil razpor med njimi. Reko tedej spet slepcu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl oči? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedej niso verjeli od njega, de je bil slep, in de je spregledal, dokler niso poklicali staršov tega, kateri je bil spregledal. In so jih vprašali rekoč: Je li ta vaš sin, od kteriga vi pravite, de je bil slep rojen? Kako tedej zdej vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, de je ta naš sin, in de je bil slep rojen; kako pa zdej vidi, ne vemo; ali kdo je odperl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, je zadosti star, naj sam govori od sebe. To so rekli njegovi starši, ker so se Judov bali; zakaj Judje so bili že sklenili, de, če kdo reče, de je on Kristus, naj bo od s-hodnice odločen. Zavoljo tega so njegovi starši rekli: Je dosti star, njega vprašajte. Tedej so vdrugeč

poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogu! mi vemo, de je ta človek grešnik. On jim je tedej rekel: Ali je grešnik, ne vem; samo to vem, de sim bil slep, in de zdej vidim. So mu tedej rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl oči? Jim je odgovoril: Sim vam že povedal, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi njegovi učenci biti? Tedej so ga kleli in so rekli: Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, de je z' Mojzesam Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod de je. Je odgovoril tisti človek, in jim rekel: To je čudno, de vi ne veste, od kod de je; in je odperl moje oči! Vemo pa, de grešnikov Bog ne usliši; ampak če kdo Bogu služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, de bi bil kdo sleporojenimu odperl oči. Ko bi ta ne bil od Boga, bi ne bil mogel nič storiti. So odgovorili, in mu rekli: V' grehah si rojen ves, in ti nas učiš? In so ga izgnali vunkej. Jezus je slišal, de so ga vunkej izgnali, in ko ga je bil našel, mu je rekel: Veruješ ti v' Sinu Božjiga? On je odgovoril in rekel: Gospod! kdo je, de verujem vanj? In Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri z' teboj govori, on je. On pa je rekel: Gospod! verujem. In je padel in ga molil.

V' četertik po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 25 — 38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k' Elizeju na goro Karmelsko. In kadar jo je bil zagledal mož Božji proti sebi iti, je rekel Giecju svojimu hlapcu: Glej jo Sunamko! Tecl ji naproti, in reci ji: Je li mir tebi in tvojimu možu in tvojimu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Kadar je bila pa prišla k' možu Božjimu na goro, se je oklenila njegovih nog; in Gieci je perstopil, in jo je hotel odriniti. Mož Božji pa je rekel: Pusti jo; zakaj njej je britko per sercu, in Gospod mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sim li prosila sinu od svojiga Gospoda? Ti nisim li rekla: Nikar mi ne legaj? In on je rekel Giecju: Opaši

svoje ledje, in vzemi mojo palico v' svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovarjaj mu. In položi moje palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospod, in živi tvoja duša, te ne pustim! Tedej se je vzdignil in je šel za njo. Gieci pa je bil pred njima odšel, in je bil palico položil otroku na obraz; in ni bilo glasu, ne občutenja. In se je vernil njemu naproti, in mu je povedal, rekoč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedej v' hišo, in otrok leži mertev na njegovi postelji. In ko je bil vanjo prišel, je zaperl duri za seboj in za otrokam, in je molil k' Gospodu. Tedej se je vzdignil, in je legel na otroka, in je djal svoje usta na njegove usta, svoje oči na njegove oči, in svoje roke na njegove roke; in se je razprosterl nad njim, in se je ogrelo otrokovo telo. In on je vstal, in šel enkrat po hiši semtertje; in je spet šel, in se ulegel na-nj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre oči. On pa je poklical Giecja, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k' njemu. Ji reče: Vzemi svojiga sina. Ona je peršla, in padla k' njegovim nogam, in se mu perknila do tal; in je vzela svojiga sina, in šla, Elizej pa se je vernil v' Galgalo.

Evangelij svetiga Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v' mesto, ki se imenuje Najm, in z' njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratam perbližal, glej! so merliča nesli, ediniga sinu svoje matere, in ta je bila vdova; in z' njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v' serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je perstopil, in se par dotaknil, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je rekel: Mladenič, rečem ti, vstani! In merlič je sedel, in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in so Boga hvalili, rekoč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V' petik po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodinje, in bolezen je bila tako silna, de ni bilo v' njem več sape. Je rekla tedej Eliju: Kaj je meni in tebi, mož Božji? Si li zato k' meni prišel, de pridejo moje pregrehe v' spomin, in de umoriš mojiga sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojiga sina! In ga je vzel iz njeniga naročja, in nesel v' gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical v' Gospoda, ter je djal: Gospod moj Bog! se li huduješ nad to vdovo, per kateri jest prebivam, de si umoril njeniga sina? In se je razpel, in trikrat po dolgama na otroka ulegel, in je klical v' Gospoda, ter rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se verne duša tega otroka v' njegovo telo. In Gospod je uslišal Elijevo prošnjo, in vernila se je duša tega v' otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v' spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sin živi! In žena je rekla Eliju: Zdej iz tega spoznam, de si mož Božji, in de je beseda Gospodova v' tvojih ustih resnična.

Evangelij svetiga Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolan, Lacar iz Betanije, iz terga Marije, in Marte njene sestre. (Marija pa je bila, ktera je Gospoda z' mazilam mazala, in brisala njegove noge z' svojimi lasmi, ktere brat Lacar je bil bolan.) Njegove sestre tedej ste poslale do njega, rekoč: Gospod! glej, kteriga ljubiš, je bolan. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k' smerti, temuč je k' časti Božji, de bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno sestro Marijo, in Lacarja. Ko je tedej slišal, de je bolan, je še dva dni ostal na tistim mestu. Potem pa je rekel svojim učencam: Pojdimo spet v' Judejo! Učenci mu reko: Učenik! zdaj so Judje iskali te kamnjati, in greš spet tje? Jezus je odgovoril: Ni li dvanajst ur v' dnevu? Ako kdo po dnevu hodi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; ako pa po noči hodi, se spodtakne, ker ni luči per njem. To je go-

voril, in po tem jim je rekel: Lacar, naš prijatelj, spi; pa grem, de ga iz spanja zbudim. Njegovi učenci so tedej rekli: Gospod! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, de od navadniga spanja govori.) Takrat tedej jim je Jezus razločno rekel: Lacar je umerl. In vesel sim zavoljo vas, de nisim bil tam, zato de verujete; pa pojdimo k' njemu. Tomaž tedej, ki je imenovan Dvojčič, je rekel zoučencam: Pojdimo tudi mi, de z' njim umerjemo! Jezus je tedej prišel, in ga je našel že štiri dni v' grobu ležati. (Betanija pa je bila bliz Jeruzalema, okoli petnajst tečajov hoda.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k' Marti in k' Marii, de bi jih tolažili zavoljo njih brata. Ko je tedej Marta slišala, de Jezus pride, mu je naproti šla; Marija pa je doma sedela. Marta je tedej rekla Jezusu: Gospod! ko bi ti bil tukej, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, de, kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, de bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jest sim vstajenje in življenje; kdor v' me veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v' me veruje, ne bo umerl ve-komaj. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa de verujem, Gospod! de si ti Kristus, Sin živiga Boga, ki si na ta svet prišel! In ko je bila to izgovorila, je šla in je poklicala na tihim Marijo svojo sestro, rekoč: Učenik je tukej, in te kliče. Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k' njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v' terg; ampak je bil še na tistim mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Judje tedej, kateri so bili per nji v' hiši, in so jo tolažili, ko so vidili, de je Marija hitro vstala, in vun šla, so šli za njo, rekoč: K' grobu gre, de bo tam jokala. Ko je tedej Marija tje prišla, kjer je bil Jezus, in ga je vidila, mu je k' nogam padla, in mu reče: Gospod! ko bi bil ti tukej, bi moj brat ne bil umerl. Jezus tedej, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kateri so bili z' njo prišli, se je zgrozil v' duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Mu reko: Gospod! pridi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedej rekli:

Glejte, kako ga je ljubil! Eni zmed njih pa so rekli: Ali ni mogel ta, ki je oči odperl sleporojenimu, tudi storiti, de bi ta ne bil umerl? Jezus se je tedej spet sam v' sebi zgrozil, in pride k' grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čez njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mertviga, mu reče: Gospod! že smerdi, zakaj štiri dni že leži. Jezus ji reče: Ali ti nisim rekel, de, ako veruješ, boš vidila čast Božjo? Tedej so kamen odvalili. Jezus pa je oči na kviško vzdignil, in je rekel: Oče! zahvalim te, de si me uslišal. Jest sim pa vedil, de me vselej uslišiš; tode zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sim rekel, de verujejo, de si me ti poslal. In ko je bil to izrekel, je z' velikim glasam zavpil: Lacar, pridi vun! In kateri je bil umerl, je zdajci vun prišel, povezan na rokah in nogah z' povoji, in njegov obraz je bil v' pert-zavit. Jezus jim reče: Rezvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedej, ki so bili prišli k' Marii in k' Marti, in so vidili, kar je Jezus storil, je vanj verovalo.

V' saboto po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To reče Gospod: Ob prijetnim času sim te uslišal, in v' dan zveličanja sim ti pomagal; sim te ohranil, in te dal v' zavezo ljudstvu, de povzdigneš deželo, in posedeš zapuščene dele, de rečeš jetnikom: Izidite! in tistim, kateri so v' temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vsih plánjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tudi jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k' studencam vod jih peljal. In bom storil vse svoje gore v' pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od delec prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne dežele! Ukajte, nebesa, in veseli se, zemlja; gore, pojte hvalo! Zakaj Gospod je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sion reče: Zapustil me je Gospod, in Bog me je pozabil. More li mati pozabiti svoje dete, de bi se ne usmilila sinu svojiga telesa?

In ko bi ga ona pozabila, jest vunder tebe ne bom pozabil, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelij svetiga Janeza 8, 12 — 20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekoč: Jest sim luč sveta; kdor hodi za menoj, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe pričuješ, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jest sam od sebe pričujem, je moje pričevanje vunder resnično; ker vem, od kod sim prišel, in kam grem; vi pa ne veste, od kod pridem in kam grem. Vi po mesu sodite, jest nikogar ne sodim. In ako jest sodim, je moja sodba resnična; ker nisim sam, ampak jest in Oče, kateri me je poslal. In v' vaši postavi je pisano, de dveh človekov pričevanje je resnično. Jest sim, kateri sam sebi pričujem; in Oče, kateri me je poslal, pričuje od mene. Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate, ne mene, ne mojiga Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojiga Očeta poznali. Te besede je Jezus govoril v' tempeljnovi hrambi, ko je učil v' tempeljnu; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedeljo.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 9, 11 — 15.

Bratje! Kristus je perstopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi vekši in veliko boljši šotor, kateri ni z' roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s' kozlovsko ali telečjo kervjo, ampak je z' lastno kervjo enkrat v' presvetišče šel, in je večno odrešenje našel. Zakaj če kri kozlov in juncov, in potreseni telični pepel ognjušene posveti v' telesno čistost, koliko bolj bo kri Kristusa, kateri je po svetim Duhu sebe brez madeža Bogu dal, našo vest očistila od mrtvih del, de bomo služili živimu Bogu! In zato je srednik nove zaveze, de s' smertjo obljubo od-

rešenja od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšnjo zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k' večnemu delu v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo greha prepričal? Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, besede Božje posluša. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Boga. Judje so tedej odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, de si Zamarijam, in imaš hudiča? Jezus je odgovoril: Jest nimam hudiča; ampak častim svojiga Očeta, in vi ste mi čast odvzeli. Pa jest ne išem svoje časti; je, kateri je iše in sodi. Resnično, resnično vam povem: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedej rekli: Zdaj smo spoznali, de imaš hudiča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj. Si li ti veči, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe delaš? Jezus je odgovoril: Če jest sam sebe častim, moja čast nič ni; moj Oče je, kateri me časti, od kteriga vi pravite, de je vaš Bog. In ga ne poznate; jest pa ga poznam, in ako rečem, de ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; ali poznam ga in dopolnim njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedej rekli: Se petdeset let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus jim je rekel: Resnično, resnično vam povem, preden je bil Abraham, sim jest. Tedej so pobirali kamnje, de bi vanj lučali; Jezus pa se je skril, in je šel iz tempeljna.

V' pondeljnik po tihi nedelji.

Berilo iz Jona preroka 3, 1—10.

Tiste dni je govoril Gospod vdrugeč Jonu preroku, rekoč: Vstani in idi v' Ninive, veliko mesto, in oznanuj

v' njem, kar sim ti jest rekel oznanovati. In je vstal Jona, in šel v' Ninive po besedi Gospodovi. Ninive pa so bile mesto tri dni hoda veliko. In Jona je šel en dan hoda v' mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdjane! In Ninivljani so verovali v' Boga, in so napovedali post, ter so oblekli ojstre oblačila od nar vekšiga do nar manjšiga. In prešla je beseda do kralja Ninivskiga, in je vstal s' svojiga stola, in vergel svoje oblačilo s' sebe, in se oblekel v' ojstro oblačilo, ter sedel na pepel. In je bilo oklicano in rečeno v' Ninivah po povelji kralja in njegovih knezov tako: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina, ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v' ojstre oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v' Gospoda na vso moč. In slehern naj se oberne od svojiga hudiga pota in od krivice svojih rok. Kdo ve, morebiti se bo Bog obrnil, in bo zanesel, in odjenjal od svojiga grozniga serda, in ne bomo končani. In Bog je vidil njih dela, de so se obrnili od svojiga hudiga pota, in usmilil se je svojiga ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcov, de bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedej rekel: Se malo časa sim per vas, in grem k' njemu, kateri me je poslal. Iskali me bote, in me ne bote našli; in kjer sim jest, vi ne morete priti. Judje so tedej rekli med seboj: Kam misli ta iti, de ga ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, in me ne bote našli; in kjer sim jest, tje vi ne morete priti? Poslednji veliki dan praznika pa je Jezus vstal in vpil rekoč: Ako je kdo žejin, naj pride k' meni, in naj pije. Kdor v' me veruje, poteko, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegoviga oserčja. To pa je rekel od Duha, kteriga so imeli prejeti vanj verujoči.

V' tvorik po tihi nedelj.

Berilo iz Daniela preroka 14, 28 — 42.

Tiste dni so stopili Babilončani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Daniela, ki je Bela razdjal, in drakona umoril; sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino! Vidil je tedej kralj, de so zlo vanj tišali, in persiljen jim je izdal Daniela: Vergli so ga v' levsko jamo, in tam je bil šest dni. V' levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na dan po dve trupli in dve ovce; ali zdej se jim ni nič dalo, de bi požerli Daniela. Bil je pa prerok Habakuk v' Judeji, in on je bil skuhal podmet, in nadrobil kruha v' lonec; in je šel na polje, de bi nesel ženjam. Tedej je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obedo, ki ga imaš, v' Babilon Danielu, kateri je v' levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisim vidil, in za jamo ne vem. In ga je prijel angel Gospodov verhi glave, in ga nesel za lase njegove glave; in ga je postavil v' Babilon nad jamo s' svojo hitro močjo. In Habakuk je zavpil rekoč: Daniel, služabnik božji, vzemi obedo, kteriga ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in jih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Daniel je vstal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka berž postavil na njegovo mesto nazaj. Sedmi dan tedej je prišel kralj, de bi obžaloval Daniela, in je stopil k' jami, ter va-njo pogledal, in glej, Daniel sedi v' sredi levov. Takrat je zaupil kralj s' velikim glasam, rekoč: Velik si, Gospod, Bog Danielov! In ga je potegnil iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v' jamo, in so bili požerti per tej priči pred njim. Tedej je kralj rekel: Boje naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danieloviga Boga; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelii svetiga Janeza 7, 1 — 13.

Tisti čas je Jezus po Galileji hodil; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blizo Judovski praznik zelenih šotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v' Judejo, de tudi tvoji učenci vidijo tvoje dela, ktere

delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnim, kateri iše očiten biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso vanj verovali. Jezus jim tedej reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej perpravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jest pričujem od njega, de so njegove dela hude. Vi pojdite na ta praznik; jest pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v' Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odšli, takrat je tudi on na praznik šel, ne očitno, ampak nekako na skrivnim. Judje so ga tedej iskali ob prazniku, in so rekli: Kje je on? In med ljudmi je bilo na tihim veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekteri so rekli: Dober je; nekteri pa so rekli: Ni tako, temuč ljudi zapeljuje. Vunder pa nihče ni očitno od njega govoril zavoljo strahu pred Judi.

V' sredo po tihi nedelji.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19, 1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospod Mojzesu, rekoč: Govori vsimu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jest sim Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, in nihče naj ne goljfa svojiga bližnjiga. Ne persegaj krivo v' mojim imenu, in ne oskrunjaj imena svojiga Boga; jest sim Gospod. Ne delaj krivice svojimu bližnjimu, in ne zatiraj ga s' silo; naj ne ostaja plačilo tvojiga najemnika per tebi do družiga dne. Ne kolni gluhiga, in slepimu ne postavljalj spodtikljeja; ampak boj se Gospoda svojiga Boga, ker jest sim Gospod. Ne stori nič krivičniga, in po krivici ne sodi. Ne glej lica uboziga, in ne spoštuj obraza mogočniga; sodi svojiga bližnjiga po pravici. Ne bodi opravljavic, ne podpihovavic med ljudstvam; ne podstopi se zoper kri svojiga bližnjiga; jest sim Gospod. Ne sovraži svojiga brata v' svojim sercu, ampak očitno ga posvari, de nimaš greha zavoljo njega. Ne iši maševanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojiga bližnjiga kakor sam sebe; jest

sim Gospod. Moje zapovedi spolnujte, zakaj jest sim Gospod vaš Bog.

Evangelij svetiga Janeza 10, 22 — 38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In Jezus je hodil v tempeljnu po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so mu rekli: Doklej nas v nevednosti pustiš? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Vam pravim, in ne verujete. Dela, ktere jest delam v imenu svojiga Očeta, te pričujejo od mene. Tode vi ne verujete, ker niste iz mojih ovac. Moje ovce moj glas poslušajo; in jest jih poznam, in hodijo vsled mene. In jest jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomej, in nihče jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar mi je moj oče dal, je večji, kakor vse; in nihče ne more iztergati iz roke mojiga Očeta. Jest in Oče sva eno. Judje so tedaj kamnje pobirali, de bi ga kamnjali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sim vam pokazal od svojiga Očeta, zavoljo kteriga teh del me kamnjate? Judje so mu odgorili: Zavoljo dobriga dela te ne kamnjamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, Boga delaš. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano v vaši postavi: Jest sim rekel, bogovi ste? Ako je tiste imenoval bogove, kterim je bila beseda Božja govorjena, in pismo ne more overženo biti: Kako njemu, kteriga je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sim rekel: Sin Božji sim? Ako ne delam del svojiga Očeta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delam, de spoznaté in verujete, de je Oče v meni, in jest v Očetu.

V' četertik po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34 — 45.

Tiste dni je molil Azarija k' Gospodu, rekoč: Gospod naš Bog! prosimo, ne zaverzi nas vekoma zavoljo svojiga

imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojiga usmiljenja zavoljo Abrahama svojiga ljubiga, Izaka svojiga služabnika, in Izraela svojiga svetiga, katerim si govoril in obljubil, de boš pomnožil njih zarod, kakor zvezde na nebu in kakor pesik ob kraji morja. Zakaj zmanjšali, Gospod! smo se zdej, bolj, ko vsi narodje, in smo ponižani po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdej kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgavniga, ne klavniga, ne jedniga daru, ne kadila, tudi ne mesta ti darovati pervine, de bi mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potertiga serca in ponižniga duha nas sprejmi. Kakor žgavni darovi ovnov in juncov in veliko tavžent tolstih jagnjet, tako bodi dans naša daritev pred tvojim obličjem, de ti dopade; zakaj kateri v' tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdej gremo vsled tebe z' vsim sercam, in se te bojimo, in išemo tvojiga obličja. Ne osrami nas, temuč stori z' nami po svoji dobrotljivosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja. Otmi nas po svojih čudežih, in daj čast svojimu imenu, Gospod! In osramoteni naj bodo vsi, kateri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo v' tvoji vsigamogočnosti, in njih moč bodi razterta. In naj vedo, de si ti Gospod Bog edini, in častitljiv po vsi zemlji, Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo smed farizejev Jezusa prosil, de bi per njem jedel. In je prišel v' hišo farizejovo in k' jedi sedel. In glej! žena v' mestu, ktera je bila grešnica, ko je zvedila, de je v' hiši farizejovi per jedi, je pernesla alabastrovo pušico mazila; in je zad k' njegovim nogem stopila, ter mu je začela z' solzami noge močiti, in jih je s' lasmi svoje glave brisala, in mu je noge kuševala, in z' mazilam mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, to viditi, je sam per sebi djal, rekoč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, de je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon! ti imam nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžan pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s' čem plačati, je obema odpustil. Kteri tedej ga bolj

ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, de tisti, kterimu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obernal k' ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Sim prišel v' tvojo hišo, in mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je z' solzami noge močila, in z' svojimi lasmi jih brisala. Kušljeja mi nisi dal; ta pa, kar je v' hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi s' oljam pomazal; ta pa mi je noge z' mazilam mazala. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpušenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Nji pa je rekel: Odpušeni so ti grehi. In so začeli, kateri so z' njim per mizi bili, sami per sebi reči: Kdo je ta, kateri clo grehe odpuša? Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v' miru.

V' petik po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi, kateri te zapuste, bodo osramotení; kateri od tebe odstopijo, bodo v' prahu zapisani, ker so zapustili Gospoda, vir živih vod. Ozdravi me, Gospod! in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen: zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospodova? Naj pride! In jest nisim bil zmanjlen, kadar sim za teboj pastirjem hodil; in dneva človekoviga nisim pozelel, ti veš. Kar je izšlo iz mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v' strah, moje upanje si v' dan nadloge. Naj bodo osramotení, kateri me preganjajo, jest pa naj ne bom osramoten; naj trepetajo oni, jest pa naj ne trepetam; perpelji nad nje dan nadloge, in stri jih dvakrat, Gospod naš Bog!

Evangelij svetiga Janeza 11, 47 — 54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji zbor poklicali, in rekli: Kaj hočemo storiti, ker ta človek veliko čudežov dela? Ako ga tako pustimo, bodo vsi vanj verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod. Eden pa zmed njih, Kajfež po

imenu, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi nič ne veste, in ne pomislite, de je bolje za vas, de umerje en človek za ljudstvo, in de ves narod ni pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč, ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, de ima Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, de bi otroke Božje, kateri so bili razkropljeni, v' eno zbral. Od tistiga dne tedej so se posvetovali, de bi ga umorili. Jezus tedej ni več očitno hodil med Judi, ampak je od tod šel v' kraj bliz pušave, v' mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival z' svojimi učenci.

V' Sabato po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, sklepujemo sklepe zoper pravičniga; zato ne bo zginila postava od duhovnov, ne svet od modriga, ne prerokvanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z' jezikam, in nič ne čislajmo njegoviga govorjenja! Gospod! glej na-me, in sliši glas mojih zopernikov. Se li povračuje dobro s' hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, de sim stal pred tvojim obličjem, de bi govoril za njih prid, in odvern timer tvoj serd od njih. Za tega voljo daj njih otroke v' lakoto, in pelji jih pod ojster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladenči z' mečem v' boji presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakaj perpeljaj boš naglo nad-nje razbojnika; ker so jamo izkopali, de bi me vjeli, in skrivej zaderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod! veš vse njih svete zoper mene v' smert; ne zanesi njih hudobii, in njih greh pred teboj ne bodi zbrisan; naj padejo pred tvojimi očmi, in ob času svojiga serda se znosi nad njimi, Gospod naš Bog!

Evangelij svetiga Janeza 12, 10—36.

Tisti čas so se veliki duhovni posvetovali, de bi tudi Lacarja umorili; ker je zavoljo njega veliki Judov šlo, in so verovali v' Jezusa. Drugi dan pa, ko

je veliko ljudi, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, de pride Jezus v' Jeruzalem, so palmove veje vzeli; in mu naproti šli, ter vpili: Hozana, hvaljen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim, Kralj Izraelski! In Jezus je našel osliča, in je nanj sedel, kakor je pisano: Ne boj se hči Sion! glej, tvoj kralj pride sedeč na osličnim žebetu. Tega njegovi učenci popred niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomnili, de je bilo to pisano od njega, in de so mu to storili. Pričevala je tedej množica, ktera je bila z' njim, kadar je Lacarja iz groba poklical, in ga obudil od mertvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, de je storil ta čudež. Farizeji so tedej rekli med seboj: Vidite, de nič ne opravimo! Glejte, celi svet dere za njim! Bili so pa nekteri neverniki med tistimi, kateri so gori prišli, de bi molili ob prazniku. Ti so tedej perstopili k' Filipu, ki je bil iz Betzajde Galilejske, in ga prosili, rekoč: Gospod! Jezusa bi radi vidili. Filip pride in pove Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekoč: Ura je prišla, de bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, vam povem, ako pšenično zerno ne pade v' zemljo in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo perhranil v' večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jest, tamkej bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj hočem reči? Oče, reši me iz te ure? Ali zato sim prišel v' to uro. Oče! povelčaj svoje ime. Glas je tedej prišel z' neba: Poveličal sim ga, in ga bom spet poveličal. Množica tedej, ki je stala in slišala, je rekla, de je zagromelo. Drugi so rekli: Angel je z' njim govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ta glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jest, kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k' sebi vlekel. (To pa je rekel, de je na

znanje dal, s' kakošno smertjo de bo umerl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, de Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedej rekel: Še malo časa je luč per vas. Hodite, dokler imate luč, de vas tema ne obide; in kdor v' temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v' luč, de bote otroci luči. Tó je Jezus govoril, in je šel, in se jim je skril.

Šesto postno ali cvetno nedeljo.

Per žegnu oljik.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v' Elim, kjer je bilo dvanajst studencov vod in sedemdeset palmovih dreves, in so šotore postavili ob vodah. In so šli iz Elima, in je prišla vsa množica Izraelovih otrok v' pušavo Sinsko, ktera je med Elimam in Sinajem, petnajsti dan družiga mesca, ko so bili iz-šli iz Egiptovske dežele. In je mermrala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v' pušavi, in so jima rekli Izraelovi otroci: O, de bi bili umerli po Gospodovi roki v' Egiptovske deželi, kadar smo sedeli per loncih mesa, in se kruha do sitiga najedali! Zakaj sta nas perpeljala v' to pušavo, de umorita vso množico z' lakoto? Gospod pa je Mojzesu djal: Glej, jest vam bom dežil kruha z' nebes; naj gre ljudstvo vun, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, de ga poskusim, ali živi po moji postavi ali ne. Šesti dan pa naj perpravijo, kar bodo s-hranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsim Izraelovim otrokam: Zvečer bote zvedili, de vas je Gospod izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjutrej vidili slavo Gospodovo.

Evangelij svetiga Matevža 21, 1 — 9.

Tisti čas, kadar se je Jezus perbližal Jeruzalemu, in je prišel v' Betfage per oljski gori, je poslal

dva učenca, in jima je rekel: Pojdita v' vas, ktera je pred vama, in berž bota našla oslico pervezano in žebe per nji; odvežita in perpeljita mi jih. In če vama kdo kaj poreče, recita, de jih Gospod potrebuje, in berž jih bo spustil. Vse to pa se je zgodilo, de se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kteri pravi: Povejte hčeri Sion: Glej, tvoj kralj pride k' tebi krotak, in sedeč na oslici, in na žebetu podjarmene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta perpeljala oslico in žebe, in so položili svoje oblačila na njih, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje oblačila po potu; drugi pa so veje sekali z' dreves, in stlali na pot. Množice pa, ktere so spredej in zadaj šle, so vpile, rekoč: Hozana Sinu Davidovimu! Hvaljen bodi, kteri pride v' imenu Gospodovim.

Per maši.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
2, 5 — 11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus, kteri, desiravno je bil v' Božji podobi, ni v' rop štel Bogu enak biti, temuč je sam sebe v' nič storil, ko je podobo hlapca na-se vzel, človekam se upodobil, in po unanjim najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na križi. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, ktero je čez vse imena, de se v' imenu Jezusovim (tukej se poklekne) vsako koleno perpogne teh, ki so v' nebesih, na zemlji in pod zemljo, in de vsak jezik spričuje, de je Gospod Jezus Kristus v' časti Boga Očeta.

Ter pljenje

Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu svetiga
Matevša v' 26. in 27. postavi.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Veste, de bo čes dva dni velika noč, in Sin človekov bo

izdan, de bo križan. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v' dvor velikiga duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, de bi Jezusa z' zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v' praznik, de kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v' Betanii, v' hiši Simona goboviga, je k' njemu perstopila žena, ki je imela alabastrovo pušico dragiga mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je per mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekoč: Cimu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate ti ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menoj. Uboge namreč imate zmirej per sebi, mene pa nimate zmirej. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kjer koli se bo oznanoval ta evangeli po vsim svetu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v' njen spomin. Tedej je šel eden zmed dvanajsterih, kateri je bil imenovan Judež Iškarjot, k' velikim duhovnam, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jest vam ga bom izdal? Oni pa so mu pervolili trideset srebernikov. In odsihmal je iskal perložnosti, de bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so perstopili učenci k' Jezusu, in so mu rekli: Kje hočeš, de ti perpravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v' mesto k' onemu, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo, per tebi hočem imeti veliko noč z' svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so perpravili velikonočno jagnje. Kadar se je bil pa večer storil, je z' svojimi dvanajstimi učenci k' mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, de eden vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jest? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z' menoj roko v' skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; tode gorje tistimu človeku, po katerim bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sim

jest? Mu reče: Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencam, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pite iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v' odpušenje grehov. Povem vam pa, de posihmal ne bom pil od tega sadu vinske terte do tistiga dne, ko ga bom noviga z' vami pil v' kraljestvu svojiga Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedej jim reče Jezus: Vi vsi se bote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v' Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, se jest ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, de to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako ravno bi mi bilo z' teboj umreti, te ne bom zatajil. Tako so tudi vsi učenci rekli. Tedej je prišel Jezus z' njimi na pristanovo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencam: Sedite tukej, de grem tje, in molim. In je vzel z' seboj Petra in Cebedejova sina, in je začel žalosten in otožen perhajati. Tedej jim je rekel: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukej in čujte z' menoj. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vunder ne kakor jest hočem, ampak kakor ti. In pride k' svojim učencam, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z' menoj čuti! Cujte in molite, de ne pridete v' skušnjava. Duh je sicer voljan, meso pa slabo. Spet je vdrugič sel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor de ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je našel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedej pride k' svojim učencam, in jim reče: Spite zdej in počivajte. Glejte! perbližala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v' roke. Vstanite,

pojdemo! glejte! perbližal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih, je prišel, in z' njim velika množica z' meči in z' kolmi poslana od velikih duhovnov in starašinov ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamnje, rekoč: Kteriga koli bom kušnil, tisti je, njega primite. In berž je k' Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čim-u si prišel? Tedej so perstopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z' Jezusam, je stegnil roko in izderl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikiga duhovna, in mu je uho odsekal. Tedej mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v' njegovo mesto; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z' mečam končani. Ali meniš, de ne morem prositi svojiga Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Kako se bodo tedej dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z' meči in z' kolmi; vsak dan sim sedel per vas, in učil v' tempeljnu, in me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali. Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali h' Kajfežu, velikimu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli. Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikiga duhovna. In je šel vanj, in je sedel z' služabniki, de bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali kriviga pričevanja zoper Jezusa, de bi ga umorili; in ga niso našli, desiravno je bilo veliko krivih prič perstopilo. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste rekle: Ta je govoril: Jest morem podreti tempelj Božji, in v' treh dneh ga spet sozidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te per živim Bogu, de nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sinu človekoviga sedeti na desnici moči Božje, in priti v' oblačkih neba. Tedej je veliki duhoven raztergal svoje

oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal; kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedej so mu pljuvali v' obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga z' pestmi v' obraz bili, rekoč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunej sedel na dvorišu, in perstopila je ena dekla k' njemu, rekoč: Tudi ti si bil z' Jezusam Galilejcam. On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z' Jezusam Nacareškim. In je spet tajil z' persego: Ne poznam tega človeka. Cez malo pa so perstopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično! tudi ti si zmed tistih; zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedej je začel rotiti se in persegati, de ne pozna tega človeka. In zdajci je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je britko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, de bi ga v' smert izdali. In so zvezaniga peljali in izdali Ponciju Pilatužu, poglavarju deže. Tedej, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, de je obsojen, se je skesal, in je nazaj pernesel trideset srebernikov velikim duhovnam in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v' tempeljnu, in se je vernil, in je šel in se z' vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v' tempeljnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili za-nje lončarjovo njivo za pokopališe ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjiga dne! Tedej se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjeniga, kteriga so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjovo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjam, in poglavar ga je vpra-

šal, rekoč: Ali si ti kralj Judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedej mu reče Pilatuž: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako de se je poglavar silno čudil. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti eniga jetnika, kteriga so hotli. Imel je pa takrat slovečkiga jetnika, kteri je bil imenovan Baraba. Ko so se tedej zbrali, je Pilatuž rekel: Kteriga hočete, de vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kteri je imenovan Kristus. Zakaj vedil je, de so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnim stolu, je poslala k' njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti z' tem pravičnim; zakaj veliko sim terpela dans v' sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, de bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kteriga teh dveh hočete, de vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilatuž jim reče: Kaj tedej naj storim z' Jezusam, kteri je imenovan Kristus? Vsi reko: Križan naj bo. Poglavar jim reče: Kaj pa je hudiga storil? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo. Ko je pa Pilatuž vidil, de nič ne opravi, temuč de veči hrup vstaja; je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jest sim nedolžen nad kervjo tega pravičniga, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas in na naše otroke. Tedej jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je gajžlaniga izdal, de bi bil križan. Tedej so poglavarjovi vojšaki Jezusa z' seboj vzeli na sodiše, in so k' njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v' njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj Judovski! In so vanj pljuvali, in terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plajš, in ga oblekli v' njegove oblačila, in ga peljali, de bi ga križali. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po ime-

nu; tega so permorali, de je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z' žolcam zmešaniga. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so lozali za-nje, de se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje oblačila, in za mojo suknjo so lozali. In so sedeli, in ga varovali. In so djali verh njegove glave njegovo obsojenje pisano: Ta je Jezus kralj Judov. Takrat sta bila križana z' njim vred dva razbojnika, eden na desnici in eden na levici. Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in z' svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v' treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi z' križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni z' pismarji in starašini vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj z' križa, in verujemo vanj. V' Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Sej je rekel: Sin Božji sim. Ravno to sta mu očitala tudi razbojnika, ktera sta bila z' njim vred križana. Od šeste ure pa se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In okoli devete ure je Jezus z' velikim glasam vpil, rekoč: Eli, Eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: Elija kliče ta. In berž je stekel eden zmed njih, vzel gobo, jo z' jesiham napojil, in nataknil na terst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je spet zaupil z' velikim glasam, in je izdihnil dušo. In glej! zagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoja od verha do tal: in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovim vstajenji, in so prišli v' sveto mesto, in so se mnogim perkazali. Stotnik pa, in kateri so z' njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: Res-

nično, ta je bil Sin Božji! Bilo je pa tam od deleč veliko žen, ktere so bile za Jezusam prišle od Galileje, in so mu stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedejovih sinov. Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kteri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ta je šel k' Pilatužu, in je prosil telo Jezusovo. Tedej je Pilatuž ukazal telo dati. In Jožef je vzel telo, in ga je zavil v' čisto tančico; in ga je položil v' svoj novi grob, kteriga je bil izsekal v' skalo; in je zavalil velik kamen k' durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kteri je po perpravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k' Pilatužu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, de je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedej grob obvarovati do tretjiga dne, de kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilatuž pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z' varhi, in kamen zapečatili.

Veliki pondeljik.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5 — 10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod Bog mi je odperl uho; jest pa se nisim vstavil, nisim odstopil. Svoje telo sim jim zdal, kteri so me bili, in svoje lica tistim, kteri so me tezali. Svojiga obličja nisim odvern timer od njih, ki so me zasramovali in zapljevali. Gospod Bog je moj pomočnik, zato ne bom osramoten; zakaj sim nastavlil svoje obličje, ko nar terji skalo, in vem, de ne bom osramoten. Blizo je, kteri me opravičuje; kdo mi bo zoper govoril? Stopimo skupej; kdo je moj zopernik? Naj stopi k' meni! Glejte, Gospod Bog je moj pomočnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo zmed vas se boji Gospoda, in posluša glas nje-

goviga hlapca? Kdor v' temi hodi, in nima svetlobe, naj upa v' Gospodovo ime, in naj se zanese na Gospoda svojiga Boga.

Evangelij svetiga Janeza 12, 1 — 9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v' Betanijo, kjer je bil Lacar umerl, kteriga je Jezus od mertvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla; Lacar pa je bil eden zmed njih, ki so bili per mizi. Marija je tedej vzela libro dragiga mazila prave narde, in je mazala Jezusove noge, in brisala njegove noge z' svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena z' duham mazila. Eden njegovih učencov tedej, Judež Iškarjot, tisti, kteri ga je imel izdati, je rekel: Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjov, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne de bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je mošno imel, in nosil, kar je bilo va-njo verženo. Jezus je tedej rekel: Pustite jo, de to za dan mojiga pogreba perhrani. Zakaj uboge imate vselej med seboj, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedej zvedila, de je tam, in so prišli, ne le zavoljo Jezusa, temuč de bi tudi Lacarja vidili, kteriga je od mertvih obudil.

Veliki tvorik.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod, razodel si mi, in sim spoznal; pokazal si mi njih naklepe. In jest sim bil kakor krotko jagnje, ktero peljejo k' zaklanju; in nisim vedil, de so zoper me sklenili, rekoč: Pridite, končajmo drevo z' njegovim sadam, in izderimo ga iz dežele živih, de njegovo ime več ne bo pomnjeno. Ti pa, Gospod vsigamogočni, sodiš pravično, in skušaš obisti in serca, vidil bom tvoje maševanje nad njimi: zakaj tebi sim zročil svojo reč, Gospod moj Bog.

Terpjenje

*Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu s. Marka
v' 14. in 15. postavi.*

Tisti čas je bila čez dva dni velika noč in god opresnikov; in veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi ga z' zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v' praznik, de kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v' Betanii v' hiši Simona goboviga, in je per mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo pušico dragiga mazila iz nardoviga klasa; in je pušiso razbila, in mu ga na glavo izlila. So bili pa eni, kateri so bili sami per sebi nevoljni, in so rekli: Čimu se je ta potrata z' mazilam storila? Zakaj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več, kakor za tri sto denarjov, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate. Dobro delo je storila nad menoj. Zakaj uboge imate zmirej med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazat moje telo za pogreb. Resnično vam povem: Kjer koli se bo oznanoval ta evangeli po vsim svetu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v' njen spomin. In Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, je šel k' velikim duhovnam, de bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili denarjov dati. In je iskal, kako bi ga perložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so velikonočno jagnje klali, mu reko učenci: Kam hočeš, de gremo in ti perpravimo, de boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov in jima reče: Pojdita v' mesto in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; idita za njim, in kjer noter pojde, recita hišnemu gospodarju, de Učenik reče: Kje je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje z' svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam perpravita. In njegova učenca gresta, in pridita v' mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta perpravila velikonočno jagnje. Ko se je bil pa večer storil, je prišel z' dvanajsterimi. In kadar so per mizi bili in

jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, de eden zmed vás me bo izdal, kateri je z' menoj. Oni pa so začeli žalostni perhajati, in mu eden za drugim reči: Ali jest? On pa jim je rekel: Eden zmed dvanajsternih, kateri pomaka z' menoj roko v' skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; ali gorje tistimu človeku, po katerim bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti človek. In kadar so jedli, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil, ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moja telo. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelitá. Resnično vam povem, de ne bom nič več pil od tega sadu terte do tistiga dne, ko ga bom pil noviga v' Božjim kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se bote pohujšali nad menoj to noč: zakaj pisano je: Bom udaril pastirja in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v' Galilejo. Peter pa mu reče: De bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jest vunder ne. In Jezus mu reče: Resnično ti povem, de nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti z' teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri ji ime Getzemane; in reče svojim učencam: Sedite tukej, de odmolim. In vzame z' seboj Petra, in Jakoba, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukej in čujte. In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, de bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; ali vunder ne, kar jest hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati; in je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, de ne padete v' skušnjavo. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. In je spet šel, in molil, in ravno tiste besede govoril. In ko se je vernil, jih je spet našel spati,

(njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In pride vtretjič in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je: ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v' roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, pride Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, in z' njim velika množica z' meči in z' kolmi od velikih duhovnov, in pismarjov in starašinov. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: Kteriga bom kušnil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je zdajci k' njemu stopil in rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. Oni pa so roke nanj vergli in so ga prijeli. Eden pa zraven stoječih je izderl meč, in je mahnil hlapca velikiga duhovna, in mu uho odsekal. In Jezus je spregovoril in jim rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli z' meči in kolmi lovit! Vsak dan sim bil per vas in sim učil v' tempeljnu, in me niste prijeli; pa de se dopolnijo pisma. Tedej so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladenič pa je hodil za njim z' platnam ogernjen na nagim; in so ga prijeli. On pa je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k' velikimu duhovnu; in so se sošli vsi duhovni, in starašini. Peter pa je od deleč za njim šel noter v' dvor velikiga duhovna; in je sedel z' hlapci per ognji, in se je grel. Veliki duhovni pa, in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, de bi ga v' smert izdali, in ga niso našli. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In nekteri so vstali, in krivo pričevali zoper njega, rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jest bom razdjal ta z' rokami storjen tempelj, in v' treh dneh sozidal drugiga ne z' rokami storjeniga. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v' sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Si ti Kristus, Sin hvaljeniga Boga? Jezus pa mu je rekel: Jest sim. In vidili bote Sinu človekoviga sedeti na desnici Božje moči, in priti z' oblaki neba. Veliki du-

hoven pa je raztergal svoje oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletstvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, de je smerti vreden. In nekteri so ga jeli zapljuvati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti, in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga z' pestmi bili. In ko je bil Peter zdolej na dvorišu, pride ena zmed dekel velikiga duhovna; in ko je vidila Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z' Jezusam Nacareškim! On pa je tajil, rekoč: Ne vem in ne umem, kaj praviš! In je vun šel pred dvoriše, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla vidila, je rekla okoli stoječim: Ta je eden zmed njih. On pa je spet tajil. In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih; sej si tudi Galilejic! On pa je jel rotiti se in persegati: Ne poznam tega človeka, od kteriga pravite. In zdajci je petelin vdrugič zapel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. In precej zjutrej so veliki duhovni z' starašini in z' pismarji in z' vsim zboram svet imeli, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilatužu. In Pilatuž ga je vprašal: Si ti kralj Judov? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In veliki duhovni so ga veliko tožili. Pilatuž pa ga je spet vprašal, rekoč: Nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, tako de se je Pilatuž čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim spustiti eniga zmed jetnikov, kteriga koli so prosili. Bil je pa imenovan Baraba, z' puntarji vklenjen, kteri je bil v' puntu človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilatuž pa jim je odgovoril, rekoč: Hočete, de vam izpustim kralja Judov? Zakaj vedil je, de so ga veliki duhovni iz nevošlivosti izdali. Veliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, de naj jim raji Baraba spusti. Pilatuž pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj tedej hočete, de storim z' kraljam Judov? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilatuž pa jim je rekel: Kaj pa je hudiga storil? Oni pa so še bolj vpili: Križaj ga. Pi-

latuž pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba spustil, in izdal Jezusa gajžlaniga, de bi bil križan. Vojšaki pa so ga peljali na dvoriše sodne hiše, in skličejo vso trumo. In ga oblečejo v' škerlat, in spletejo ternjovo krono, in mu jo denejo na glavo. In so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj Judov! In so ga po glavi z' terstam bili, in ga zapljujevali, in so na kolena padali ter ga molili. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli z' njegovimi oblačili, in so ga vun peljali, de bi ga križali. In so perpomorali nekiga memo gredočiga, Simona Cirenčana, ki je prišel z' pristave, očeta Aleksandroviga in Rufoviga, de je nesil njegov križ. In ga perpeljejo na mesto Golgota, kar je predstavljeno: mesto mertvaških glav. In so mu dali piti z' miro zmešaniga vina; pa ga ni vzel. In kateri so ga križali, so razdelili njegove oblačila in za-nje lozali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In napis njegoviga obsojenja je bil napisan: Kralj Judov. In z' njim križajo dva razbojnika, eniga na njegovi desnici, in eniga na levici. In je bilo dopolnjeno pismo, katero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči so ga perklinjali, in so z' svojimi glavami majali in rekli: De te! kako tempelj Božji poderaš, in v' treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi, in stopi z' križa! Ravno tako so se mu tudi veliki duhovni posmehovali, in so z' pismarji eden drugimu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, Izraelski kralj, naj zdaj stopi z' križa, de vidimo in verujemo. In ktera sta bila z' njim križana, sta ga zasramovala. Kadar je pa bila šesta ura, se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus z' velikim glasom zavpil, rekoč: Eloj, Eloj! lama sabaktani? kar je predstavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekteri tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napojil gobo z' jesiham, in jo je na terst nataknil, in mu je dal piti, rekoč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija snet. Jezus pa je velik glas zagnal, in je dušo izdihnil. In zagrinjalo v' tempeljnu se je pre-

tergalo na dvoje od verha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je vidil, de je tako vpijoč umerl, je rekel: Res, ta človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, ktere so od deleč gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjšiga in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v' Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z' njim vred v' Jeruzalem prišle. In ko se je večer storil, (ker je bil dan perpravljanja, kteri je pred saboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kteri je tudi sam čakal Božjiga kraljestva, in je serčno šel k' Pilatužu, in je Jezusovo telo prosil. Pilatuž pa se je čudil, de bi bil že umerl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel, in zavil v' tančico, in položil v' grob, kteri je bil izsekan iz skale, in je pervalil kamen pred duri groba.

Veliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte hčeri Sion: Glej, Odrešnik tvoj pride; glej, njegovo plačilo je ž' njim! Kdo je ta, kteri pride z' Edoma, z' rudeče omočenimi oblačili z' Bozre? Tisti lepi v' svoji suknji, ki hodi s' svojo veliko močjo? Jest sim, ki govorim pravico, in sim branik, de rešim. Zakaj je tedej rudeča tvoja suknja, in tvoje oblačila kakor tistih, ki tlačijo v' tlačivnici? Sam sim tlačil v' tlačivnici, in nobeden zmed narodov ni bil z' menoj. Tlačil sim jih v' svojim serdu, in jih stlačil v' svoji jezi; zato se je razkropila njih kri na mojo suknjo, in vse svoje oblačila sim ogerdil. Zakaj dan maševanja je v' mojim sercu, prišlo je leto odrešiti svoje. Sim se oziral, in ga ni bilo pomočnika; sim iskal, in ga ni bilo, kteri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptal sim ljudstva v' svojim serdu, in jih napajal s' svojo serditostjo, in ob tla vergel njih moč. Usmiljenja Gospodoviga se bom spomnil, hvalil Gospoda za vse, kar nam je dodelil Gospod naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod, kdo veruje naši besedi, in roka Gospodova komu se oznanuje? In bo rastel ko mladika pred njim, in kot korenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne časti; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, de bi nam bil dopadel. Zaničevaniga in nar zadnjiga med ljudmi smo ga vidili, moža bolečin, in skušeniga v' terpljenji, in kakor kteriga, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše boleznini na-se vzel, in naše beteže nosil; in mislili smo, de je gobov, in udarjen od Boga in ponižan. On pa je bil ranjen zavaljo naših grehov, in stret zavaljo naših hudobij; zavaljo našiga miru je terpljenje na njem, in po njegovih progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot ovce zašli, slehern se je na svojo pot obrnil; ali Gospod je nas vsih pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih ust; kakor ovca, ki se v' zaklanje pelje, in ko jagnje, ki molči pred njim, kteri ga striže, ni odperl svojih ust. Stiskan in obsojen, je bil odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtergan z' dežele živih, zavaljo greha svojiga ljudstva sim ga udaril. In per hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa per bogatinu je imel svoj grob; zato ko ni krivice storil, in se ni zvijača našla v' njegovih ustih. Ali Gospod ga je hotel potreti z' boleznijo; ako da za greh svoje življenje, bo vidil velik zarod, in Gospodova volja se bo per njem spolnila. Zato ko je terpela njegova duša, bo vidil, in bo nasiten; s' svojim ukam jih bo veliko opravičil, on, moj pravični hlapec, in bo njih grehe nosil. Zato mu jih bom prav veliko v' del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v' smert svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in za grešnike prosil.

T e r p l j e n j e

*Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu svetiga
Lukeša v' 22. in 23. postavi.*

Tisti čas se je perbliževal praznik opersnih kruhov, kteri se imenuje velikanoč. In veliki duhovni in

pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v' Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z' velikimi duhovni, in z' poglavarji, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili, in mu obljubili denarjev dati. In je besedo dal. In je iskal perložnosti, de bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo klati velikonočno jagnje. In je poslal Petra in Janeza, rekoč: Pojdita, in perpravita nam velikonočno jagnje, de jemo. Ona pa sta rekla: Kje hočeš, de perpraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v' mesto, vaji bo srečal neki človek, ki verč vode ponese; pojdita za njim v' hišo, v' katero gre, in recita hišnimu gospodarju: Učenik ti reče: Kje je gostivnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje z' svojimi učenci? In vama bo pokazal veliko obednico poger-njeno, in tam perpravita. Šla sta tedej, in sta našla, kakor jima je bil rekel; in sta perpravila velikonočno jagnje. In kadar je ura prišla, je k' jedi šel, in dvanajsteri aposteljni z' njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z' vami, preden terpim. Zakaj povem vam, de od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v' Božjim kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, de ne bom pil od tertniga sadu, dokler Božje kraljestvo ne pride. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal, rekoč: To je mojō telo, katero je za vas dano; to storite v' moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v' moji kervi, ktera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojiga izdajca je z' menoj per mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vunder gorje tistimu človeku, po katerim bo izdan. In oni so se začeli med seboj popraševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepir med njimi, kateri njih, se zdi, de bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji narodov gospodujejo čez nje, in kateri imajo oblast čez nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne tako, ampak kateri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor

služabnik. Kdo namreč je večji, kdor je per mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je per mizi? Jest pa sim v' sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kateri ste prebili z' menoj v' mojih skušnjavah. In jest vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil moj Oče, de jeste in pijete per moji mizi v' mojim kraljestvu, in de sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodove. Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, de bi vas presejal kakor pšenico. Jest pa sim prosil zate, de ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdanj spreobrnil, poterdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospod! z' teboj sim perpravljen v' ječo in v' smert iti. On pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, de me poznaš. In jim je rekel: Kadar sim vas poslal brez mošnje, in torbe in čevljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedej: Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo suknjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, de še to mora nad menoj dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil perštet. To namreč, kar je od mene (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospod! glej, tukej sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je vun šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa na mesto prišel, jim je rekel: Molite, de ne pridete v' skušnjava. In on se je odtegnil od njih za ljučaj kamna; in je na kolena padel in molil, rekoč: Oče! ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vunder ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Perkazal se mu je pa angel z' nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je preserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k' svojim učencam prišel, jih je našel spijoče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, de ne pridete v' skušnjava. Se je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenovan Judež, eden dvanajsterih, je šel pred njimi; in se je perbližal Jezusu, de bi ga kušnil. Jezus pa mu je rekel: Judež! z' kuševanjem izdaš Sinu

človekoviga? Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mah-nemo z' mečam? In eden zmed njih je mahnil po hlapcu velikiga duhovna, in mu je odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegoviga ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim duhovnam, in poglavarjam tempeljna in starašinam, ki so nadnj prišli: Kakor nad razbojnika ste prišli z' meči in z' kolmi. Vsak dan sim bil per vas v' tempeljnu, in niste stegnili rok po meni; tode to je vaša ura in oblast teme. Popadli so ga pa in peljali v' hišo velikiga duhovna. Peter pa je hodil od deleč za njim. Zakurili so pa ogenj v' sredi dvoriša, in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v' sredi njih. Ko ga je pa vidila neka dekla sedeti per ognji, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil z' njim. On pa ga je zatajil, rekoč: Zena, ne poznam ga! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in je rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ta je bil z' njim, ker je tudi Galilejic! Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin zapel. In Gospod se je ozerl, in je pogledal v' Petra. In Peter se je spomnil besede Gospodove, kakor je bil rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. In Peter je vun šel, in je milo jokal. In možje, kateri so ga deržali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugiga preklinjevanja so govorili zoper njega. In kadar se je dan storil, so se zbrali starašini ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v' svoje zbirališe, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedej Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, de jest sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Sej smo sami slišali iz njegovih ust. In vstala je vsa njih množica, in so ga peljali k' Pilatužu. Začeli so ga

pa tožiti, rekoč: Tega smo našli, de zapeljuje naš narod, in de brani cesarju davkov dajati, in pravi, de je on Kristus kralj. Pilatuž pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilatuž pa je rekel velikim duhovnam in množicam: Nič kriviga ne najdem nad tem človekam. Oni pa so še bolj silili, rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začenshi od Galileje do sem. Ko je pa Pilatuž slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejic. In ko je zvedil, de je spod Herodežove oblasti, ga je poslal k' Herodežu, kateri je bil tudi v' Jeruzalemu tiste dni. Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, de ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je oproševal z' mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herodež pa z' svojimi vojšaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v' belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k' Pilatužu. In postala sta prijatla Herodež in Pilatuž tisti dan; zakaj poprej sta bila v' sovraštvu med seboj. Pilatuž pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Perpeljali ste mi tega človeka, kakor de bi odvrčeval ljudstvo; in glejte! jest sim ga vpričo vas izprašal, in nisim našel nobene krivice nad tem človekam v' tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k' njemu, in glejte! nič smerti vredniga ni bilo najdeniga nad njim. Pretepel ga bom tedej, in spustil. Mogel jim je pa ob prazniku eniga spustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalo, rekoč: Preč z' tem, in spusti nam Baraba. Ta je bil zavoľjo nekiga v' mestu storjeniga punta in uboja v' ječo veržen. Pilatuž jih je tedej spet nagovoril, ker je hotel Jezusa spustiti. Oni pa so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič rekel: Kaj je pa ta hudiga storil? Nič smerti vredniga ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedej in spustil. Oni pa so tišali z' velikim vpitjam, in so prosili, de naj bo križan; in njih vpitje je perhajalo čedalje veči. In Pilatuž je persodil, de bi se dopolnila njih prošnja.

Spustil jim je tedej tistiga, kateri je bil zavoljo uboja in punta v' ječo veržen, za kteriga so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so prejeli nekiga Simona Cirenčana, kateri je šel iz polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusam. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obrnil in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, od kterih poroko: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Če namreč nad srovim lesam to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa z' njim tudi dva druga, hudodelnika, de bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, ktero se imenuje mesto mertvaških glav, so tam križali njega in hudodelnika, eniga na desni in eniga na levi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vedo kaj delajo. In razdelili so njegove oblačila, in so zanje lozali. In ljudje so štali in gledali, in veliki duhovni so ga zasmehovali z' njimi vred, rekoč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali so ga pa tudi vojšaki, kateri so perstopili, in mu jesiha ponujali; in rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan z' greškimi, latinskimi, in hebrejskimi čerkami: Ta je kralj Judov. Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v' ravno tistim obsojenji? In mi dva sicer po pravici, zakaj po zasluženji svojih del prejemava; ta pa ni nič hudiga storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v' svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, dans boš z' menoj v' raji. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In sonce je otemnelo, in zagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo po sredi. In Jezus je zavpil z' velikim

glasam, in je rekel: Oče! v' tvoje roke zročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. Ko je pa stotnik vidil, kar se je zgodilo, je Boga častil, rekoč: Resnično, ta človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, so od delec stali, in to gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ta ni bil pervolil v' njih svet in djanje) iz Arimateje, Judejskiga mesta, kateri je tudi sam čakal Božjiga kraljestva. Ta je šel k' Pilatužu, in je prosil Jezusovo telo. In ga je snel, zavil v' tančico, in položil v' izsekan grob, v' kteriga še nihče ni bil položen.

Veliki četertik.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 20 — 32.

Bratje! kadar se vkupej snidete, se to ne reče večerjo Gospodovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo popred vzame, in je; in tako je nekteri lačen, nekteri pa pijan. Nimate mar hiš, de bi jedli in pili? Ali cerkev Božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Vas hočem hvaliti? V' tem vas ne hvalim! Zakaj jest sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, de je Gospod tisto noč, v' kteri je bil zdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, ktero bo za vas dano: to storite v' moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v' moji kervi; to storite v' moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in ta kelih pili; bote smert Gospodovo oznanovali dokler ne pride. Kdor koli bo tedej nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe, in tako naj je od tega kruha in pije od keliha. Zakaj kdor je in pije nevredno, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodoviga. Zato je med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe preso-

dovali, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, de ne bomo s' tem svetam pogubljeni.

Evangelij svetiga Janeza 13, 1 — 15.

Pred velikonočnim praznikom ko je Jezus vedil, de je prišla njegova ura, de bi šel iz tega sveta k' Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovimu že v' serce dal, de bi Jezusa izdal;) vedoč, de mu je Oče vse v' roke dal, in de je od Boga prišel, in k' Bogu gre, vstane od večerje, in dene z' sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v' medenico, in začne umivati učencam noge, in brisati s' pertam, z' katerim je bil opasan. Pride tedej k' Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jest delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z' menoj. Simon Peter mu reče: Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor de noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti. Po tem tedej, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k' mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite; sim tudi. Ako sim tedej jest, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati. Zgled namreč sim vam dal, de ravno tako, kakor sim jest vam storil, tudi vi storite.

Veliki petik.

Berilo iz Osea preroka 6, 1 — 6.

To govori Gospod: V' svoji britkosti se bodo zgodeli k' meni podali, rekoč: Pridite, vernimo se zopet k' Gospodu! Zgrabil nas je, pa nas bo tudi ozdravil. Čez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in bomo živeli pred njim. Vedili bomo, in si bomo perzadevali, de bi prav spoznali Gospoda. Kakor zarja bo njegov iz-hod, kakor pomladanski in jesenski dež na zemljo pride, bo on k' nam prišel. Kaj naj ti storim Efraim? Kaj naj ti storim Juda? Usmiljenje z' vami je kakor jutrajna megla, in kakor rosa, ki z' jutram zginе. Zato sim jih tesal po prerokih, sim jih moril z' besedo svojih ust, in tvoja odsodba se bo kakor luč zasvetila. Usmiljenje namreč hočem, in ne darov; znanje božje, in ne žgavnih darov.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 12, 1 — 11.

Tisti čas je rekel Gospod Mojzesu in Aronu v' Egip-tovski deželi: Ta mesec vam bodi začetik mescov; naj bo prvi med mesci v' letu. Govorita vsimu zboru Izraelovih otrok, in recita jim: Deseti dan tega mesca naj vzame vsakteri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v' hiši, kakor jih je treba de jagnje snedo; naj per-vzame svojiga soseda, kateri se derži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, de jagnje snedo. Jagnje pa bodi brez madeža, on, leta star, od ovec ali koz vzeto. In perhranite ga do štirinajstiga dneva tega mesca, in za-kolje naj ga vse kerdelo Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove kervi, in naj pomažejo z' njo oba podboja in zgornji duric per vratih hiš, v' katerih ga bodo jedli. In naj jedo tisto noč meso per ognji pečeno in opre-sne kruhe z' grenkimi zelmi. Ne jejte ga sroviga, ne v' vodi kuhaniga, ampak le per ognji pečeno; pojejte glavo z' njegovimi nogami in drobam vred, in kosti mu ne zlo-mite. In nič naj ga ne ostane do jutra; če kaj ostane, sožgite v' ognji. Jejte ga pa tako: Svoje ledje imejte opasano, in čevlje imejte na nogah, držite palice v' rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospodov.

Terpljenje

Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu s. Janeza v' 18. in 19. postavi.

Tisti čas je šel Jezus z' svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vert, v' kteriga je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kteri ga je izdal, ta kraj; ker je Jezus z' svojimi učenci pogosto tje hodil. Judež tedej je vzel stražo, in služabnikov od velikih duhovnov in farizejov z' seboj, in je prišel tje z' svetili, in baklami in orožjam. Jezus tedej, ki je vedil vse, kar je imelo čeznj priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga išete? So mu odgovorili: Jezusa Nacareškiga. Jezus jim reče: Jest sim. Stal je pa tudi Judež per njih, kteri ga je izdal. Kadar jim je tedej rekel: Jest sim; so odstopili, in padli na zemljo. Spet jih je tedej vprašal: Koga išete? Oni pa so rekli: Jezusa Nacareškiga. Jezus je odgovoril: Povedal sim vām, de sim jest; ako tedej mene išete, pustite te iti. De so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisim nobeniga zmed njih zgubil. Simon Peter tedej, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikiga duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus je tedej Petru rekel: Vtakni svoj meč v' nožnico. Ne bom li pil keliha, kteriga mi je Oče dal? Straža tedej, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. In so ga peljali prvič k' Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kteri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kteri je bil Judam svet dal, de je bolje, de en človek umerje za ljudstvo. Za Jezusam pa je šel Simon Peter, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikimu duhovnu; in je šel z' Jezusam vred na dvoriše velikiga duhovna. Peter pa je stal zunej per vratih. Uni učenec tedej, kteri je velikimu duhovnu znan bil, je vun šel, in je govoril z' vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedej dekla vratarica Petru: Ali nisi tudi ti zmed učencov tega človeka? On reče: Nisim. Hlapci pa in služabniki so stali per žerjavci, ker je bilo mráz, in so se greli; stal je pa

z' njimi tudi Peter in se je grel. Veliki duhoven tedej je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jest sim očitno govoril pred svetam; jest sim vselej učil v' s-hodnici in v' tempeljnu, kamor se vsi Judje s-hajajo, in na skrivnim nisim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sim jim govoril; glej! oni vedo, kaj sim jest govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho vdaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikimu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sim hudo govoril, spričaj od hudiga; ako pa prav, kaj me biješ? In Anaz ga je poslal zvezaniga h' Kajfežu, velikimu duhovnu. Simon Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedej: Nisi tudi ti zmed njegovih učencov? On je tajil, in je rekel: Nisim. Mu reče eden zmed hlapcov velikiga duhovna, stric tistiga, kterimu je bil Peter uho odsekal: Te li nisim jest vidil na vertu per njem? Peter je tedej spet tajil, in zdajci je petelin zapel. Peljejo tedej Jezusa od Kajfeža v' sodno hišo. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v' sodno hišo, de bi se ne omadeževali, temuč de bi smeli jesti velikonočno jagnje. Sel je torej Pilatuž vunkej, in je rekel: Kakošno tožbo pernesete zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilatuž jim je tedej rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedej rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. De se je dopolnila Jezusova beseda, ktero je govoril, ko je na znanje dal, z' kakošno smertjo bo umerl. Sel je tedej Pilatuž spet v' sodno hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilatuž je odgovoril: Kaj sim jest Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, de bi ne bil Judam izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilatuž mu je tedej rekel: Tedej si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, de sim jest kralj. Jest sim

v' to rojen, in v' to prišel na svet, de pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, poslušaj moj glas. Pilatuž mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vün šel k' Judam, in jim reče: Jest ne najdem nobene krivice nad njim. Navada je pa per vas, de vam eniga spustim o veliki noči; hočete tedej, de vam spustim kralja Judov? Vpili so tedej spet vsi, rekoč: Ne tega, ampak Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik. Na to je tedej Pilatuž Jezusa vzel in gajžlal. In vojšaki so spletli krono iz ternja, in mu jo djali na glavo, in ga v' škerlatasto oblačilo oblekli. In so prednj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj Judov! In so mu jih za uho dajali. Pilatuž je tedej spet vünkej šel, in jim reče: Glejte! perpeljem vam ga vünkej, de spoznate, de ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedej vünkej prišel, noseč ternjovo krono in škerlatasto oblačilo.) In (Pilatuž) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga tedej vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakaj jest ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sinu Božjiga delal. Kadar je tedej Pilatuž slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v' sodno hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilatuž mu tedej reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, de imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tēbi izdal, veči greh. In odslej je iskal Pilatuž ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori. Pilatuž tedej, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vün perpeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotoz, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judam: Glejte, vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč z' njim, preč z' njim, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vašiga kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja.

Takrat tedej jim ga je izdal, de bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in vun peljali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in z' njim dva druga, od vsake strani eniga, v' sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilatuž tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nacareški kralj Judov. Ta napis je tedej veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil bliz mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedej Pilatužu veliki Judovski duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak de je on rekel: Kralj Judov sim. Pilatuž je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. Vojšaki tedej, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakimu vojšaku del) in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha scelama tkana. Rekli so tedej med seboj: Ničar je ne režimo, ampak lozajmo zanjo, čigava bude. De se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so lozali. Vojšaki so tedej to storili. Poleg križa Jezusoviga so stale njegova mati, in sestra njegove mater Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedej Jezus mater in učenca, kteriga je ljubil, vidil združen stati, reče svoji materi: Zena, glej, tvoj sin! In reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure je učenec k' sebi vzel. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, de se je dopolnilo pismo, je rekel: Sej in sim! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z' jesiham napojili, in na hizop nataknil, ter mu je k' ustam podali. Kadar je bil tedej Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In je glavo nagnil, in je dušo iz sebe dal. Judje tedej, (ker je bil dan perpravljjanja), de bi ne ostale na križu trupla v' saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik,) so Pilatuža prosili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se sneli. Vojšaki so torej prišli, in so pervimu sicer sterli kosti, in drugimu, kteri je bil z' njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, de je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojšakov je z' sulico njegovo stran odperl, in zdajci

je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, de resnico govori, de tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, de je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne strite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, kteriga so prebodli. Po tem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil Jezusov učenec, tode skrivej zavoljo strahu pred Judi) Pilatuža prosil, de bi snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil v prvič po noči k' Jezusu prišel, in je pernesel zmesi mire in aloe akoli sto liber. Vzela sta tedej Jezusovo telo, in ga zavila v' tančico z' dišavami vred, kakor je per Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v' kteriga še nihče ni bil položen. Tam sta tedej zavoljo dneva perpravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Veliko sabo

Berilo iz lista s. Pavla apostola do Koločanov
3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s' Kristusom, kar je gori, kjer je Kristus, sedeč na desnici Božji; in ne po tistim, kar je zgorej, ne pa, kar je na zemlji, kaj umerli ste, in vaše življenje je skrito s' Kristusom Bogu. Kadar se bo pa perkazal Kristus, vaše življenje, takrat se bote tudi vi perkazali z' njim v' časti.

Evangelij svetiga Matevža 28, 1—7.

Zvečer sabote pa, ko se prvi dan tedna za-
sveti, je prišla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakaj angel Gospodov je prišel z' nebes, in je perstopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikar se ne bojte ve! zakaj vem, de išete Jezusa, kateri

je bil križan. Ga in tukej; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospod položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učencam, de je vstal; in glejte! pred vami gre v' Galilejo, tamkej ga bote vidili. Glejte! pred sim vam povedal.

Velikonočno nedeljo.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 5, 7 — 8.

Bratje! postergajte stari kvas, de bote novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo tedej veliko noč ne v' starim kvasu, tudi ne v' kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v' opresnih kruhih čistost in resnice.

Evangelij svetiga Marka 16, 1 — 7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakobova, in Saloma kupile dišav, de bi prišle, in Jezusa mazale. In prvi dan po saboti so prišle clo zgodej k' grobu, ko se je sonce iz-hajalo. In so rekle med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od dur groba? In so se ozerle, ter so vidile kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v' grob, in vidile mladenča sedeti na desni, ogernjeniga z' belim oblačilam, in so ostermele. On pa jim reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa išete Nacareškiga križaniga; vstal je, ga ni tukej! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa, povejte njegovim učencam, in Petru, de gre pred vami v' Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonočni pondeljnik.

Berilo iz djanja aposteljskiga 10, 37 — 43.

Tiste dni je Peter v' sredo med ljudstvo stopil, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi

Judeji, kar se je začelo v' Galileji po kerstu, kteriga je oznanoval Janez, kako je Jezusa iz Nacareta Bog pomazal s' svetim duham in z' močjo, kateri je okoli hodil, dobrote delil in ozdravljajal vse od hudiča nadlegovane, ker je bil Bog ž' njim. In mi smo priče vsiga, kar je storil v' Judovski deželi in v' Jeruzalemu, kteriga so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi ne vsimu ljudstvu, ampak od Boga pred izvoljenim pričam, nam, kateri smo ž' njim jedli in pili, ko je od mrtvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanovati in pričevati, de je on tisti, kteriga je Bog postavil sodnika živih in mrtvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, de v' njegovim imenu dobe odpušenje grehov vsi, kateri vanj verujejo.

Evangelii svetiga Lukeša 24, 13—35.

Tisti čas sta šla dva Jezusovih učencov ravno ta dan v' terg, kateri je bil šestdeset tečajov od Jeruzalema delec, po imenu Emauz. In ona sta med seboj govorila od vsiga tistiga, kar se je bilo zgodilo. In pergodilo se je, ko sta se pogovarjala, in izpraševala, se je tudi Jezus perbližal, in je šel z' njima. Njune oči pa so bile zaderžane, de ga nista spoznala. In jima je rekel: Kakošni so ti pogovori, ki jih imata grédoč med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril, in mu rekel: Si ti sam ptujic v' Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgodilo v' njem te dni? In jima je rekel: Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nacareškiga, kateri je bil prerok, mogočen v' djanji in v' besedi, pred Bogam in vsim ljudstvam; in kako so ga izdali naši veliki duhovni in oblastniki v' obsojenje k' smerti, in so ga križali. Mi pa smo upanje imeli, de bo on Izrael odrešil; ali memo vsiga tega je dans že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi ene žene iz naših so nas ostrašile, ktere so bile pred dnevam per grobu, in niso našle njegoviga telesa, ter so prišle in rekle, de so tudi perkazen angelov vidile, kateri pravijo, de živi. In nekaj naših je šlo k' grobu, in so ravno tako našli, kakor so žene pravile, njega pa niso našli. In on jima je rekel: O vi

nespametni, in kesniga serca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to terpel, in tako v' svojo čast šel? In je začel od Mojzesa in vsih prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo od njega v' vsih pismih. In so se perbližali tergu, kamor so šli; in on se je delal, kakor de bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekoč: Ostani z' nama, ker se mrači, in se je dan že nagnil. In je šel noter z' njima. In zgodilo se je, ko je z' njima per mizi bil, je vzel kruh, in ga je posvetil in zlomil, in jima podal. In odperle so se jima oči, in sta ga spoznala; in on jima je zginil zpred oči. In sta rekla med seboj: Ali ni bilo najno serce goreče v' naju, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? In sta vstala tisto uro, in se vernila v' Jeruzalem; in sta našla zbrane enajstere, in tiste, ki so bili z' njimi, kateri so rekli: Gospod je res vstal, in se je perkazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo na potu zgodilo, in kako sta ga spoznala v' lomljenji kruha.

Velikonočni tvorik.

Berilo iz djanja aposteljskiga 13, 26 — 33.

Tiste dni je Pavl vstal, in je z' roko pokazal molčati in rekel: Možje, bratje, sinovi Abrahamoviga rodu, in kateri se med vami Boga boje! vam je beseda tega zveščanja poslana. Zakaj v' Jeruzalemu prebivajoči in njih knezi, ki niso Jezusa spoznali, ne besed prerokov, ktere se vsako saboto bero, so (jih) z' obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smerti vredniga nad njim niso našli, so Pilatuža prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli z' lesa, in položili v' grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več dni ti, kateri so bili prišli ž' njim, vred iz Galileje v' Jeruzalem, in ti so do zdej njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanujemo tisto oblubo, ktera je bila našim očetam storjena; ker to je Bog nam, njih otrokam, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa Gospoda našiga.

Evangelij svetiga Lukeša 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus v' sredi med svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vām bodi; jest sim, ne bojte se. Prestrašili so se pa in zbali, in so menili, de duha vidijo. In jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca. Poglejte moje roke in noge, de sim jest sam; potipajte in poglejte, sej duh nima mesa in kosti, kakor vidite, de jest imam. In ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate kaj jesti tukej? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe, in sat medu. In je vpričo njih jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere sim vām govoril, ko sim še per vas bil, de mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v' postavi Mojzesovi, in v' prerokih in v' psalmih. Tedej jim je odperl um, de so razumeli pisma. In jim je rekel: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu terpeti, in tretji dan vstati od mertvih; in oznanovati v' njegovim imenu pokoro in odpušenje grehov med vsimi narodi.

Pervo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svet, kakor kdor veruje, de je Jezus Sin Božji? Ta je, kateri je prišel z' vodo in kervjo, Jezus Kristus; ne le v' vodi, ampak v' vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje, de je Kristus resnica. Zakaj trije so, kateri pričujejo v' nebesih: Oče, Beseda, in sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, kateri pričujejo na zemlji: Duh, in voda in kri; in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje sprejmemo, je pričevanje Božje vekši; to namreč je pričevanje Božje, ktero je vekši, ker je Bog pričeval od svojiga Sina. Kdor veruje v' Sinu Božjiga, ima pričevanje Božje v' sebi.

Evangelij svetiga Janeza 20, 19 — 31.

Tisti čas, kadar je bil večer tistiga dneva, per-viga v' tednu, in so bile duri zaklenjene, kjer so bili učenci zbrani zavaljo strahu pred Judi, je prišel Je-zus, in je v' sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se tedej obveselili, ker so vidili Gospoda. Tedej jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jest vas pošljem. In ko je bil to izrekel, je v' nje dihnil, in jim rekel: Prejmite svetiga Duha; katerim bote grehe odpustili, so jim odpušeni; in katerim jih bote zaderžali, so jim zaderžani. Tomaža pa, dvanajsterih eniga, kateri je imenovan dvojčič, ni bilo per njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedej so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žeblov, in ne denem svojiga persta v' rane žeblov, in ne položim svoje roke v' njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z' njimi. Je-zus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkej, in poglej moje roke; in podaj semkej svojo roko, in položi jo v' mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali. Jezus je sicer še veliko drugih čudežov storil vpričo svojih učencov, kateri niso zapisani v' teh bukvah. Ti pa so zapisani, de verujete, de Jezus je Kristus, Sin Božji, in de imate verovajoči življenje v' njegovim imenu.

Drugo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 2, 21 — 25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam zgled za-pustil, de hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljfiha v' njegovih ustih. On, ko

je bil preklinjan, ni klel; ko je terpel, ni pertil, temuč se mu je vdal, kateri ga je sodil krivično; on je naše grehe sam nosil v' svojim telesu na lesu, de bi greham odmerli, in pravičnosti živeli. Z' njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste, kakor zgubljene ovce; zdej pa ste se obrnili k' pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetiga Janeza 10, 11 — 16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jest sim dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastir, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popusti ovce, in beži; in volk popade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jest sim dobri pastir, in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in jest poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imam še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi tiste moram perpeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.

Tretjo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 2, 11 — 19.

Preljubi! prosim vas, zderžite se, kakor ptujci in popotniki, mesnih želj, ktere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med neverniki, de, ko vas obrekujejo, kakor hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Boga časte v' dan obiskanja. Bodite tedej podložni vsaki človeški stvari zovoljo Boga, bodi si kralju, kakor nar višimu, ali vojvodam, kakor od njega poslanim v' maševanje nad hudodelniki, dobrim pa v' pohvaljenje. Zakaj to je volja Božja, de z' dobrimi deli usta zamašite nespametnim in neumnim ljudem; kakor prosti, in ne, kakor bi prostost imeli v' zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci Božji. Vse spoštujte, brate ljubite, Boga se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem z' vsim strahom; ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To namreč je prijetno, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim,

Evangelij svetiga Janeza 16, 16 — 22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Še malo, in me več ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili; ker grem k' Očetu. Tedej je nekaj njegovih učencov reklo med seboj: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili; in: ker grem k' Očetu? So tedej rekli: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, de so ga hotli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sim rekel: Še malo, in me ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili? Resnično, resnično vam povem, de bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v' veselje spreobrnila. Zena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v' britkost, od veselja, de je človek rojen na svet. Tudi vi tedej imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašiga veselja vam ne bo nihče vzel.

Ceterto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgorej, ki pride od Očeta svetlobe, per katerim ni premenjenja, tudi ne sence preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z' besedo resnice, de smo nekakošne pervine njegovih stvari. Veste preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k' poslušanju, kesen pa k' govorjenju, in počasen k' jezi; človekova jeza namreč ne dela pravice Božje. Za tega voljo odložite vso nečednost in obilnost hudobije, in v' krotkosti ohranite vsajeno besedo, ktera zamore zveličati vaše duše.

Evangelij svetiga Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Grem k' njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me

ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jest vam resnico povem: Za vas je dobro, de jest grem. Zakaj ako ne grem, Troštar ne bo k' vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride, bo svet prepričal greha, in pravice in sodbe; greha sicer, ker niso verovali v' me; pravice pa, ker grem k' Očetu, in me po tem ne bote vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; tode zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo oznanoval. On bo mene poveličal, ker bo od mojiga vzel, in vam oznanoval.

Peto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 22 — 27.

Preljubi! bodite delavci besede, in ne samo poslušavci, s' čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakaj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben človeku, kateri ogleduje obraz svojiga rojstva v' zerkalu; se ogleda namreč in gre, in berž pozabi, kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postavo prostosti, in v' njej ostane, ne pozabljiv poslušavec, ampak delavec; on bo srečen v' svojim djanji. Ako pa kdo meni, de je pobožen, pa ne berzda svojiga jezika, temuč zapeljuje svoje serce; je prazna njegova pobožnost. Čista in pred Bogam in Očetam neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v' njih nadlogi, in neomadežaniga se ohraniti pred tem svetam.

Evangelij svetiga Janeza 16, 23 — 30.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Resnično, resnično vam povem: Ako bote Očeta kaj prosili v' mojim imenu, vam bo dal. Do zdaj niste nič prosili v' mojim imenu. Prosite, in bote prejeli, de bo vaše veselje dopolnjeno. To sim vam v' prilikah go-

voril. Pride ura, de vam ne bom več v' prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanoval od Očeta. Tisti dan bote v' mojim imenu prosili; in vam ne rečem, de bom jest Očeta prosil za vas. Zakaj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, de sim jest iz Boga izšel. Izšel sim od Očeta, in sim prišel na svet; spet zapustim svet, in grem k' Očetu. Mu reko njegovi učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, de vse veš, in ne potrebuješ, de te kdo vpraša; zato verujemo, de si od Boga izšel.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 5, 16 — 20.

Preljubi! povejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za družiga, de bote ohranjeni; veliko namreč premore stanovitna molitev pravičniga. Elija je bil človek terpljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca molil, de bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mescov. In je spet molil, in nebo je dalo dež, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj ve, de, kdor grešnika verne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo od smerti, in pokril veliko število grehov.

Evangelij svetiga Lukeša 11, 5—13.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Ko bi kdo zmed vas prijatla imel, in bi k' njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k' meni z' pota, in nimam kaj prednj položiti; in uni bi znotrej odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaperte, in moji otroci so z' menoj v' hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, vam povem: ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vunder zavoljo njegove nadležnosti vstal, in mu dal, kolikor potrebuje. In jest vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; išite, in bote našli; ter-

kajte, in se vam bo odperlo. Zakaj slehern, kateri prosi, prejme; in kdor iše, najde; in kdor terka, se mu bo odperlo. Kdo pa zmed vas očeta kruha prosi, pa mu bo kamen dal? ali ribo, mu bo li namest ribe kačo dal? Ali če ga jajce prosi, mu bo li škorpionja podal? Ako tedej vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokam; koliko bolj bo vaš Oče z' nebes jim dal dobriga duha, kateri ga prosijo.

V' god Kristusoviga vnebohoda.

Berilo iz djanja aposteljskiga 1, 1—11.

V' prvim pisanji sim govoril, o Teofil! od vsiga, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je apostelnam, ktere je bil izvolil, po svetim Duhu zapovedi dal, in bil gor vzet; katerim je po svojim terpljenji tudi z' mnogimi znamenji skazal, de je živ, ko se jim je perkazoval štirideset dni, in je govoril od kraljestva Božjiga. In kadar je ž' njimi jedel, jim je zapovedal, de naj ne hodiyo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo oblube Očetove, ktero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez je kerševal z' vodo, vi pa bote keršeni s' svetim Duham kmalo po teh dneh. Tedej so ga, kateri so se bili sošli, vprašali rekoč: Gospod! ali boš v' tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je. Vam ne gre vediti časov ali ur, ktere je Oče ohranil v' svoji oblasti; pa prejeli bote moč svetiga Duha, kateri bo v' vas prišel, in mi bote priče v' Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samarii in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel spred njih oči. In ko so ga gledali v' nebo iti, glej, sta dva moža per njih stala v' belih oblačilih, in sta rekla: Možje Galilejski! kaj stojite, in gledate v' nebo? Ta Jezus, kateri je bil vzet od vas v' nebo, bo tako prišel, kakor ste ga vidili iti v' nebo.

Evangelij svetiga Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus perkazal enajsterim, ko so per mizi bili, in je svaril njih nejevero, in terdobo

njih serca, de tistim, kateri so vidili, de je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsim svetu, in oznanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je keršen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: V' mojim imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupeniga pijejo, jim ne bo škodovaló; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi. In Gospod Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v' nebo vzet, in sedi na desnici Božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospod je delal z' njimi, in besedo poterdoval z' čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 4, 7 — 11.

Predragi! bodite modri, in čujte v' molitvah. Pred vsim pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden družiga pod streho brez godernjanja. Kakor je vsak prejel dar, s' tem postrezite eden drugimu, kakor dobri delivci mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govori, kakor Božje besede; ako kdo služi, naj služi iz moči, ktero Bog daje: de bo Bog v' vsih rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Kadar pride Učenik, kteriga vam bom jest poslal od Očeta, Duh resnice, kateri se od Očeta iz-haja, on bo pričeval od mene. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste od začetka per meni. To sim vam govoril, de se ne pohujšate. Iz s-hodnic vas bodo devali; ura zlo pride, de bo vsak, kateri vas umori, menil, de Bogu službo stori. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta ne mene. To pa sim vam govoril, de se spomnite, kadar ura pride, de sim vam jest to pravil.

V' god binkeštne nedelje.

Berilo iz djanja apostelskiga 2, 1 — 11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, so bili vsi apōsteljui vkupej na tistim mestu. In vstal je nanaglima z' neba šum, kakor perhajočiga silniga piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se jim perkazali razdeljeni jeziki kakor ognja, in je sedel na njih sleherniga. In so bili napolnjeni vsi s' svetim Duham, in so jeli govoriti v' mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v' Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje, iz vsaciga naroda, kateri je pod nebam. Kadar se je pa to razglasilo, se je množica sošla, in se je zavzela, ker jih je slišal vsak po svojim jeziku govoriti. Vsi pa so ostermeli, in se čudili, rekoč: Glejte, niso li vsi ti, kateri govore, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v' katerim smo rojeni? Partjani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v' Mezopotamii, v' Judeji in Kapadocii, v' Pontu in v' Azii, v' Frigii in Pamfilii, v' Egiptu in v' straneh Libije, ktera je per Cireni, in ptujci iz Rima, tudi Judje in preobernjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v' naših jezikih velike dela Božje!

Evangelii svetiga Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval; in moj Oče ga bo ljubil, in bova k' njemu prišla, in per njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed. In besede, ktere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sim vam govoril, dokler sim per vas. Učenik sveti Duh pa, kteriga bo poslal Oče v' mojim imenu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsiga, kar koli sim vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daje, vam jest dam. Vaše serce naj se ne perstraši, in naj se ne boji! Slišali ste, de sim vam jest rekel: Grem, in pridem k' vam. Ako bi me ljubili, bi se pač veselili, de grem k' Očetu; zakaj Oče je veči od mene. In zdaj sim vam povedal, preden se zgodi, de bote verovali, kadar se zgodi. Ne bom že veliko z' vami govoril.

Pride namreč vojvoda tega sveta, in per meni nič nima. Ampak de svet spozna, de ljubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkeštni pondeljik.

Berilo iz djanja aposteljskiga 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in rekel: Mo-
žje bratje! nam je Gospod ukazal oznanovati ljudstvu, in
pričevati, de je on tisti, kateri je od Boga postavljen sod-
nik živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo,
de`dobe v' njegovim imenu odpušeno grehov vsi, kateri
va-nj verujejo. Ko je Peter še govoril te besede, je sveti
Duh padel na vse, kateri so besedo poslušali. In verni iz
obreze, kateri so bili s' Petram prišli, so se zavzeli, de je
bila tudi na nevernike milost svetiga Duha izlita. Slišali
so jih namreč govoriti mnoge jezike, in Boga poveličevati.
Tedej je Peter rekel: Sme li kdo vode braniti, de bi ne
bili keršeni ti, kateri so svetiga Duha prijeli, kakor tudi
mi? In jih je ukazal kerstiti v' imenu Gospoda Jezusa
Kristusa.

Evangelij svetiga Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel Nikodemu: Bog je svet
tako ljubil, de je dal svojiga edinorojeniga Sinu, de,
kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno
življenje. Bog namreč ni poslal svojiga Sinu na svet,
de bi svet sodil, temuč de bi bil svet po njem zve-
ličan. Kdor vanj veruje, ne bo sojen; kdor pa ne
veruje, je že sojen, ker ne veruje v' ime edinoroje-
niga Sinu Božjiga. To pa je sodba, ker je luč prišla
na svet, in so ljudje bolj ljubili temo ko luč; zakaj
njih dela so bile hude, Slehern namreč, kateri hudo
dela, sovraži luč, in ne pride k' luči, de niso svar-
jene njegove dela. Kdor pa dela resnico, pride k'
luči, de se razodenejo njegove dela, ker so v' Bogu
storjene.

Binkeštni tvorik.

Berilo iz djanja aposteljskiga 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali aposteljni, kateri so bili v Jeruzalemu, de je Samarija sprejela besedo Božjo, so jim Petra in Janeza poslali. In sta prišla, in sta za-nje molila, de bi prejeli svetiga Duha. Zakaj v' njih nobeniga še ni bil prišel, ampak samo keršeni so bili v' imenu Gospoda Jezusa. Tedej sta roke na-nje pokladala, in so prejeli svetiga Duha.

Evangelij svetiga Janeza 10, 1 — 10.

Tisti čas je Jezus rekel farizejem: Resnično, resnično vam povem: Kdor ne gre skoz vrata v' ovčji hlev, ampak lazi drugod va-nj, tisti je tat in razbojnik. Kdor pa vanj gre skoz vrata, je pastir ovac. Njemu odpre vratar, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu, in jih vun vodi. In kadar svoje ovce izpusti, gre pred njimi, in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za ptujim ne gredo, temuč beže od njega, ker ne poznajo ptujih glasu. To priliko jim je Jezus pravil; oni pa niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je tedej spet rekel: Resnično, resnično vam povem: Jest sim vrata ovac. Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje in razbojniki, in ovce jih niso poslušale. Jest sim vrata. Ako kdo skoz me noter gre, bo zveličan, in bo noter in vun hodil, in bo pašo našel. Tat ne pride, kakor de krade, in kolje in pokonča. Jest sim prišel, de imajo življenje, in imajo obilniši.

V' praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 11, 33—36.

O visokost bogatstva, Božje modrosti in znanja! kako nezapopadljive so njegove sodbe, in neizvedne njegove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali

kdo je bil njegov svetovavie? Ali kdo mu je pred kaj dal, de bi se mu povernilo? Sej je vse iz njega, in po njem in v' njem; njemu bodi čast in hvala vekoma. Amen.

Evangelii svetiga Matevša 28, 18—20.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Dana mi je vsa oblast v' nebesih in na zemlji. Torej pojdite, in učite vse narode, in kersujte jih v' imenu Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Učite jih deržati vse, kar koli sim vam zapovedal. In glejte! jest sim z' vami vse dni do konca sveta.

Pervo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V' tem se je skazala ljubezen Božja do nas, de je Bog svojiga edinorojeniga Sina poslal na svet, de bi po njem živeli. V' tem obstoji ljubezen: ne de kakor bi bili mi Boga ljubili, ampak de nas je on pred ljubil, in de je poslal svojiga Sina v' spravo za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, morama tudi mi eden druziga ljubiti. Boga ni nikoli nihče vidil. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v' nas, in njegova ljubezen je v' nas popolna. Iz tega spoznamo, de ostanemo v' njem, in on v' nas, ker nam je dal od svojiga Duha. In mi smo vidili in spričujemo, de je Oče poslal svojiga Sinu odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, de je Jezus Sin Božji, ostane Bog v' njem, in on v' Bogu. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, ktero ima Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostane v' ljubezni, ostane v' Bogu, in Bog v' njem. V' tem je ljubezen Božja per nas popolna, de imamo zaupanje v' dan sodbe; zakaj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V' ljubezni ni strahu; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima terplenje; kdor se pa boji, ni popoln v' ljubezni. Ljubimo tedej mi Boga, ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Boga, in sovraži svojiga brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojiga brata, kteriga vidi; kako

more Boga ljubiti, kteriga ne vidi? In to zapoved imamo od Boga, de kdor ljubi Boga; naj ljubi tudi svojiga brata.

Evangelij svetiga Lukeša 6, 36—42.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Bodite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogubljajte, in ne bote pogubljeni; odpušajte, in vam bo odpušeno. Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zverhano mero vam bodo dali v' vaše naročje. Z' kakoršno mero namreč bote merili, s' tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta oba v' jamo? Učenec ni več, kakor učenik; popolnoma pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj pa vidiš pezder v' očesu svojiga brata, bruna pa, ki je v' tvojim očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojimu bratu: Brat! pusti, de ti bom izderl pezder iz očesa; ko sam v' svojim očesu bruna ne vidiš? Hinavec! izderi poprej brun iz svojiga očesa, in potlej glej, de izdereš pezder iz očesa svojiga brata.

V' praznik s. rešnjiga telesa.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 11, 23—29.

Bratje! jest sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, de je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil zdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje telo, ktero bo za vas dano. To storite v' moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v' moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v' moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in kelih pili, bote smert Gospodovo označevali, dokler ne pride. Kdor koli tedej bo nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako naj je od tega kruha, in pije od kelha. Kdor namreč ne-

vredno je in pije, si sodbo je in pije; ker ne razloči telesa Gospodoviga.

Evangelij svetiga Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor je moje meso, in pije mojo kri, ostane v' meni, in jest v' njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jest živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene je, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je z' nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umerli. Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj.

Drugo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 3, 13—18.

Predragi! nikar se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, de smo bili preneseni iz smerti v' življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v' smerti. Slehern, kateri sovraži svojiga brata, je ubijavec, in veste, de noben ubijavec nima večniga življenja v' sebi obstoječiga. V' tem smo spoznali ljubezen Božjo, de je on svoje življenje za nas postavil; tudi mi moramo za brate življenje postaviti. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojiga brata, de je v' potrebi, in zapre svoje serce pred njim; kako prebiva ljubezen Božja v' njem? Otročiči moji! ne ljubimo z' besedo, tudi ne z' jezikom, ampak v' djanji in resnici.

Evangelij svetiga Lukeža 14, 16—24.

Tisti čas je Jezus farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In je poslal svojiga hlapca ob uri večerje reči povabljenim, de naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In so se začeli vsi skupej izgovarjati. Pervi mu je rekel: Pristavo sim kupil, in moram iti, in jo ogledati; te prosim, imej me izgovorjeniga. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sim kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjeniga. In

drugi je rekel: Oženil sim se, in torej ne morem priti. In hlapec se je vernil, in je povedal svojimu gospodu. Tedej se je hišni gospodar razserdil, in je rekel svojimu hlapcu: Pojdi berž po cestah in ulicah mesta, in perpelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljove. In hlapec je rekel: Gospod! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In gospod reče hlapcu: Pojdi na pota in prelaze, in permoraj jih noter iti, de se napolni moja hiša. Povem vam pa, de nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 5, 6 — 11.

Predragi! ponižajte se pod mogočno roko Božjo, de vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skerb njemu pustite, ker njemu je skerb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudič, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in iše, koga bi požerl. Temu se ubranite terdni v' veri, vedoč, de so vaši po svetu razkropljeni bratje v' ravno takim terpljenji. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k' svoji večni časti v' Kristusu Jezusu, vas bo po kratkim terpljenji popolne storil, uterdil in vkoreninil. Njemu bodi slava in gospostvo od vekomej de vekomej. Amen.

Evangelii svetiga Lukeša 15, 1 — 10.

Tisti čas so se colnarji in grešniki Jezusu perbližali, de bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godernjali, rekoč: Ta grešnike sprejema, in je z' njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek zmed vas, ako ima sto ovac, in eno zmed njih zgubi, ne popusti devet in devetdeseterih v' pušavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame. In ko pride domu, pokliče prijatle in sosedo, in jim reče: Veselite se z' menoj, ker sim našel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, de tako bo v' nebesih veči veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori, kakor nad devet in de-

vetdesetimi pravičnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjov, ako en denar zgubi, ne peržge luči, in ne pomete hiše, ter ne iše skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijateljice in sosednje, rekoč: Veselite se z' menoj, ker sim našla denar, kteriga sim bila zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori.

Ceterto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
8, 18 — 23.

Bratje! menim, de se terpljenje sedanjiga časa ne da permeriti prihodnji časti, ktera ima nad nami razodeta biti. Zakaj vse stvari željno čakajo razodenja Božjih otrok. Ker stvari so ničemernosti podveržene, ne iz svoje volje, ampak zavoljo tistiga, kateri jih je podvergel, v' upanji, de bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trohnjenja v' častitljivo prostost otrok Božjih. Vemo namreč, de dozdej vse stvari zdihujejo in stokajo, kakor na porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kateri imamo pervine Duha, tudi mi sami per sebi zdihujemo, ko čakamo pootročenja Božjiga in odrešenja svojiga telesa, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Lukeža 5, 1 — 11.

Tisti čas, ko so Jezusa množice obsule, de bi poslušale besedo Božjo, je on stal per Genezareškim jezeru. In je vidil dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili vun stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa v' en čoln, kateri je bil Simonov, in ga je prosil malo od kraja odriniti. In je sede množice iz čolna učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na globoko, in verzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učenik! vso noč smo delali, in nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vergel mrežo. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je tergala. In so mignili

tovaršam, kateri so bili v' unim čolnu, de naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli, in napolnili oba čolna, tako de sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu h' kolenam, rekoč: Gospod! pojdi od mene, ker sim grešen človek. Groza namreč je bila obšla njega in vse, kateri so bili z' njim, nad vlakam rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakoba in Janeza Čebedejova sinova, ki sta bila Simonova tovarša. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In so potegnili čolna h' kraju, in vse popustili, ter za njim šli.

Peto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne povračujte hudiga za hudo, ne kletve za kletev, ampak nasproti bogoslovite, ker ste v' to poklicani, de blagoslov v' del posedete. Zakaj kdor hoče življenje ljubiti, in viditi dobre dni, naj deržji svoj jezik od hudiga, in njegove usta naj ne govore goljfijske; naj se ogiba hudiga, in naj dobro stori; naj iše miru, in naj se ga derži. Ker oči Gospodove so obernjene v' pravične, in njegove ušesa v' njih molitve; obraz Gospodov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti? Pa če tudi kaj terpite za pravice voljo, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se smotiti. Gospoda Kristusa pa posvečujte v' svojih sercih.

Evangelij svetiga Matevša 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Resnično vam povem, ako ne bo obilniši vaša pravica, kakor pismarjov in farizejov, ne pojedete v' nebeško kraljestvo. Slišali ste, de je rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jest pa vam povem, de vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojimu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenkiga ognja. Če tedej svoj dar perneseš k' altarju, in se tam

spomniš, de ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi svoj dar pred altarjam, in pojdi poprej spraviti se z' svojim bratom, in tedej pridi in daruj svoj dar.

Šesto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
6, 3 — 11.

Bratje! kateri koli smo keršeni v' Jezusu Kristusu, smo v' njegovi smerti keršeni. Ž' njim namreč smo pokopani s' kerstam v' smert, de, kakor je Kristus vstal od mertvih s' častjo Očetovo, tako tudi mi v' novim življenji hodimo. Zakaj ako smo vanj vsajeni v' podobnosti njegove smerti, bomo tudi v' podobnosti njegoviga vstajenja; ker vemo, de je bil naš stari človek ž' njim vred križan, de bi se razdjaló telo greha, in de bi več neslužili grehu. Kdor je namreč umerl, je opravičen od greha. Ako smo pa umerli s' Kristusam, verujemo, de bomo tudi živeli ž' njim vred; ker vemo, de Kristus, ko je vstal od mertvih, več ne umerje, smert ga ne bo več gospodovala. Zakaj de je umerl, je zavoljo greha enkrat umerl; de pa živi, živi Bogu. Tako mislite tudi vi, de ste namreč grehu odmerli, živite pa Bogu v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangeli svetiga Marka 8, 1 — 9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva per Jezusu, in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že per meni, in nimajo kaj jesti. In ako jih lačne spustim na njih dom, bodo omagali na poti; nekaj namreč jih je bilo od deleč prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukej v' pušavi nasititi z' kruham? In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: sedem. In je ukazal množici sesti po tleh. In je vzel sedmere kruhe, in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencam, de bi predpložili, in so položili pred množico, in so imeli nekej ribic; in jih je žegnal, in ukazal predpložiti. In so jedli in se nasitili, in so pobrali ostanke kos-

cov, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, je bilo okoli štiri tavžent. In jih je spustil.

Sedmo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 6, 19—23.

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašiga mesa: Kakor ste podali svoje ude služiti nečistosti in krivici v' hudobijo, tako podajte tudi zdej svoje ude služiti pravici v' posvečenje. Zakaj kadar ste bili sužnji greha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedej takrat imeli v' tem, česar se zdej sramujete? Konec tega namreč je smert. Zdej pa, ko ste prosti od greha, služite pa Bogu, imate svoj sad posvečevanje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh je smert; milost Božja pa je večno življenje v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Matevža 7, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k' vam v' ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih bote spoznali. Se li bere grozdje z' ternja, ali fige z' osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridniga sadu roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobriga sadu. Vsako drevo, katero ne stori dobriga sadu, bo posekano in v' ogenj verženo. Tedej iz njih sadu jih bote spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v' nebeško kraljestvo; ampak kateri stori voljo mojiga Očeta, ki je v' nebesih, tisti pojde v' nebeško kraljestvo.

Osmo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
8, 12—17.

Bratje! nismo dolžniki mesa, de bi po mesu živeli. Zakaj ako bote po mesu živeli, bote umerli; ako bote pa dela mesa z' duham morili, bote živeli. Ktere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci Božji. Sej niste prejeli duha sužnosti spet v' strah, ampak prejeli ste duha posinovljenih otrok, v' katerim kličemo: Aba, Oče! Duh sam namreč daje pričevanje našimu duhu, de smo otroci Božji; ako pa otroci, tudi deleži, deleži Božji, sodeleži pa Kristusovi.

Evangelij svetiga Lukeša 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to priliko govoril: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor de bi bil zapravljajl njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu rekel: Kaj, to slišim od tebe? Daj odgovor od svojiga hiševanja; zakaj posihmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam per sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod odvzame hiševanje? Kopati ne morem, vbogajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, de me, kadar sim odstavljen od hiševanja, vzamejo v' svoje hiše. Tedej je poklical vse dolžnike svojiga gospoda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojimu gospodu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugimu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starjov pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospod je hvalil krivičniga hišnika, de je bil modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši kakor otroci luči v' svojim rodu. In jest vam povem: Delajte si prijatle z' krivičnim mamonom, de vas, kadar obnemagate, vzamejo v' več ne prebivališa.

Deveto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 6 — 13.

Bratje! nikar ne poželimo hudih reči, kakor so jih Judje pozeleli. Tud ine bodite malikovavci, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so rstali igrat. Tudi ne kurbajmo se, kakor so se njih eni kurbali; in jih je padlo en dan tri in dvajset tavžent. Tudi ne skušajmo Kristusa, kakor so ga njih nekteri skušali; in so jih kače pokončale. Tudi ne godernjajte, kakor so njih nekteri godernjali; in so bili pomorjeni od angela morije. Vse to pa se jim je v' podobi zgodilo; zapisano je pa v' posvarjenje, na ktere je konc sveta prišel. Kdor tedej meni, de stoji; naj gleda, de ne pade! Skušnjava naj nad vas ne pride druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil skušati bolj, ko uterpíte, temuč bo storil, de se bo skušnjava tudi dobro izšla, de jo zmagate.

Evangelij svetiga Lukeša 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus perbližal Jeruzalemu, in je mesto ugledal, se je zjokal nad njim, rekoč: De bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v' tvoj mir! Zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker-prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali in stiskali od vsih strani. In bodo v' tla pomandrati tebe in tvoje otroke v' tebi, in ne bodo pustili v' tebi kamna na kamnu, zato ko nisi spoznalo časa svojiga obiskanja. In je šel v' tempelj, in jih je začel izganjati, kteri so v' njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In je učil vsak dan v' tempelju.

Deseto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 12, 2—11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, veste, de ste k' mustim malikam hodili, kakor ste bili peljani. Zato vam na znanje dam, de nihče, ki v' Duhu Božjim govori, Jezusa ne kolne; in nihče ne more reči Gospod Jezus, drugači, ko v' svetim Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden; in službe so mnogotere, Gospod pa je eden; in opravila so mnogotere, Bog pa je eden, kateri dela vse v' vsih. Slehernimu pa je dano razodenje Duha v' prid. Enimu je po Duhu dano govorjenje modrosti, enimu pa govorjenje učnosti po ravno tistim Duhu, enimu vera v' ravno tistim Duhu, enimu delanje čudežov, enimu prerokvanje, enimu razločenje duhov, enimu mnogoteri jeziki, enimu izlaganje jezikov. Vse to pa dela en ravno tisti Duh, kateri deli slehernimu, kakor hoče.

Evangelij svetiga Lukeša 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v' se zapupali, de so pravični, in so druge zaničevali, to pri-liko povedal: Dva človeka sta šla v' tempelj molit, eden farizej, in eden colnar. Farizej je stal, in je sam per sebi molil: Bog! zahvalim te, de nisim kakor drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešeštniki, ali tudi kakor ta colnar. Še postim dvakrat v' tednu; dajem desetino od vsiga, kar imam. In colnar je od deleč stal, in še oči ni hotel proti nebu vzdigniti; temuč je terkal na svoje persi, rekoč: Bog! bodi milostliv meni grešniku! Vam povem, ta je šel opravičen v' svojo hišo, uni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje, bo ponižan: kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Enajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 15, 1—10.

Bratje! opomnim vas evangelija, kteriga sim vam oznanil, kteriga ste tudi sprejeli, v' kterim ste tudi stanovitni, v' kterim bote tudi zveličani; ako ga tako deržite, kakor sim vam oznanoval, če le niste zastonj verovali. Zakaj učil sim vas sosebno, kar sim tudi prejel: de je Kristus za naše grehe umerl po pismih; in de je bil pokopan, in de je tretji dan vstal po pismih; in de se je Kefu perkazal, in potem enajsterim; potlej se je perkazal več ko pet sto bratom vsim kmali, zmed kterih je še zdej veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je perkazal Jakobu, potlej vsim aposteljniam. Poslednjič pa se je perkazal tudi meni, kakor negodniku. Zakaj jest sim nar manjši aposteljnov, in nisim vreden apostelj imenovan biti, ker sim preganjal cerkev Božjo. Po milosti Božji pa sim to, kar sim, in njegova milost v' meni ni bila prazna.

Evangelij svetiga Marka 7, 31 — 37.

Tisti čas je Jezus šel z' krajev Tira, in je skoz Sidon prišel k' Galilejskimu morju, sred krajev Desetomestja. In mu perpeljejo gluhiga in mutastiga, in ga prosijo, de naj položi roko nanj. In ga je vzel zmed množice na stran, in je vtaknil svoje perste v' njegove ušesa, ter je pljunil, in se dotaknil njegoviga jezika, in je pogledal v' nebo in zdihnil, in mu reče: Efeta! to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in razvezala se je ves njegoviga jezika, in je prav govoril. In jim je zapovedal, de naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedal, bolj so oznanovali. In so se še bolj čudili, rekoč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 3, 4 — 9.

Bratje! takošno zaupanje imamo po Kristusu v' Boga, ne kakor de bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Boga, kateri nas je tudi storil perpravne služabnike nove zavese, ne po čerki, ampak po duhu. Čerka namreč umori, duh pa oživlja. Ako je tedej služba smerti, s' čerkami v' kamne vdolbena, v' časti bila, tako de Izraelovi otroci niso mogli pogledati v' Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegoviga obličja, ktera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v' časti? Zakaj ako je služba pogubljenja v' časti, je služba pravice v' veliko obilniši časti.

Evangelij svetiga Lukeša 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Srečne oči, ktere vidijo, kar vi vidite. Ker povem vam, de veliko prerokov in kraljov je hotlo viditi, kar vi vidite, in niso vidili; in slišati, kar vi slišite, in niso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga skuša in reče: Učenik! kaj naj storim, de bom večno življenje zadobil? On pa mu je rekel: Kaj je v' postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz vsiga svojiga serca, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli; in svojiga bližnjiga, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stori, in boš živel! On pa je hotel sam sebe pravičniga delati, in je rekel Jezusu: In kdo je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema doli v' Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi obropali, in z' ranami obdali, ter so šli in ga pustili na pol mertviga. Permerilo se je pa, de je neki duhoven šel po tistim potu; in ga je vidil, in je memo šel. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga vidil, memo šel. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v' serce smilil. In je perstopil in mu obezal rane, in je vlil vanje

olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v' gostivnico, in ga oskerbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostivniku, in je rekel: Skerbi za-nj, in kolikor več izdaš, ti bom jest nazaj grede povernil. Kteri teh treh se ti zdi, de je bil bližnji tistimu, ki je padel med razbojniko? On pa je rekel: Tisti, kteri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti tako stori.

10. VIII.
dne Trinajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
3, 16—22.

Bratje! Abrahamu in njegovimu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne reče: In zarodam, kakor de bi jih več bilo, ampak kakor le enimu: In zarodu tvojimu, kteri je Kristus. To pa rečem: Od Boga poterjena zaveza s' postavo, ktera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni overžena, de bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave delež, tedej ni iz obljube; Abrahamu pa ga je Bog po obljudi dal. Čemu tedej postava? Zavoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kterimu je bil (Bog) obljudil, in je bila po angelih sredniku zročena. Srednik pa ni eniga, Bog pa je eden. Je li tedej postava zoper obljube Božje? To ne! Zakaj ko bi bila postava dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postave. Pa pismo je vse pod greh zaklenilo, de bi bila obljuba iz vere Jezusove vernim dana.

Evangelij svetiga Lukeša 17, 11 — 19.

Tisti čas, ko je Jezus v' Jeruzalem šel, je hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v' eno vas, mu je naproti prišlo deset gobovih mož, kteri so od delec stali, in so povzdignili glas, rekoč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je zagledal, je rekel: Pojdite, in zkažite se duhovnam. In pergodilo se je, ko so šli, so bili očišeni. Eden zmed njih pa, ko je vidil, de je očišen, se je vernil, in je z' velikim glasam Boga častil; in je padel na obraz pred nje-

gove noge, in se mu je zahvalil. In ta je bil Samarijan. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ali jih ni bilo deset očišenih? Kje je pa unih devet? Nobeden se ni znašel, de bi se bil vernil, in Bogu čast dal, kakor ta ptujec. In mu je rekel: Vstani in pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
5, 16 — 24.

Bratje! hodite po duhu, in ne bote želj mesa spolnili. Zakaj meso poželi zoper duha, duh pa zoper meso; ta dva namreč sta eden drugimu zoper, de ne storite, kar bi koli hotli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postavo. Dela mesa pa so znane, in te so: prešeštovanje, kurbanje, nečistost, nesramnost, malikovanje, zavdajanje, sovraštva, zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje, nevošljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobniga. Od tacih del vam napovem, kakor sim vam napovedoval, de, kateri take reči delajo, ne bodo kraljestva Božjiga dosegli. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, milosercnost, dobrotljivost, perzanašljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zderžnost, čistost. Zoper takošne ni postava. Kteri so pa Kristusovi, so svoje meso križali z' grehi in željami vred.

Evangelij svetiga Matevša 6, 24 — 33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Nihče ne more dvema gospodama služiti; ali bo namreč eniga sovražil, in eniga ljubil; ali se bo eniga deržal, in eniga zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam povem, ne skerbite za svoje življenje, kaj bote jedli; tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice neba, ker ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v' žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa zmed vas more z' svojo skerbjo perdjati le en komolec k'

svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polji, kako rastejo: ne delajo in ne predejo; pa vam povem, de še Salomon v' vsi svoji časti ni bil tako oblečen, kakor njih ena. Če pa travo na polji, ktera dans stoji, in se zjutrej v' peč verže, Bog tako oblači; koliko bolj bo vas, maloverni! Ne skerbite tedej, rekoč: Kaj bomo oblačili? Ker po tem vsim oprašujejo neverniki. Sej ve vaš Oče nebeški, de vsiga tega potrebujete. Išete tedej nar poprej Božjiga kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo perverženo.

Petnajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov
5, 25 — 26; in 6, 1 — 10.

Bratje! ako v' duhu živimo, tudi v' duhu hodimo. Ne bodimo željni prazne časti, de bi eden družiga dražili, eden drugimu nevošljivi bili. Bratje! ako je kdo od kaciga greha prenagljen, taciga vi, ki ste duhovni, podučite v' duhu krotkosti; in glej sam na-se, de ne boš tudi ti skušan. Eden družiga bremena nosite, in tako bote dopolnili Kristusovo postavo. Zakaj ako kdo od sebe meni, de je kaj, ker nič ni, sam sebe zapelje. Slehern pa naj predvari svoje delo; in tako bo sam v' sebi čast imel, in ne v' drugim. Vsak namreč bo svoje breme nosil. Tisti pa, kateri je v' keršanstvu podučevan, naj podeluje tistimu, kateri podučuje, vse dobro. Nikar se ne motite; z' Bogam se ni šaliti. Zakaj kar človek seje, to bo tudi žel. Kdor seje tedej v' svojim mesu, bo od mesa tudi žel trohnjenje; kdor pa seje v' duhu, bo od duha žel večno življenje. Kadar pa dobro delamo, nikar se ne utrudimo; ker ob svojim času bomo želi, ako se ne utrudimo. Dokler tedej čas imamo, storimo dobro vsim, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetiga Lukeša 7, 11 — 16.

Tisti čas je šel Jezus v' mesto, ki se imenuje Najm itd. (kakor v' četertik po 4. nedelji v' postu, stran 67.)

Šestnajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
3, 13 — 21.

Bratje! vas prosim, de ne obnemagajte v' nadlogah mojih za vas, ktere so vaša čast. Zavoljo tega perklanjam svoje kolena pred Očetam Gospoda našiga Jezusa Kristusa, kateri je Oče vsiga, kar je v' nebesih in na zemlji, de vam da po bogastvu svoje časti močno uterditi se po njegovim Duhu v' notranjim človeku, prebivati Kristusu po veri v' vaših sercih, de v' ljubezni vkoreninjeni in uterjeni morete umeti z' vsimi svetimi, kakošna je širokota in dolgota, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, de ste napolnjeni z' vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kateri premôre vse obilniši storiti, kakor prosimo ali umemo, po moči, ktera v' nas dela, njemu čast v' cerkvi in v' Kristusu Jezusu v' vse rodove vekoma! Amen.

Evangelij svetiga Lukeša 14, 1 — 11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v' hišo nekiga višiga farizejov v' saboto kruh jest, so oni na-nj gledali. In glej! neki vodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je spregovoril, in djal učenikam postave in farizejam, rekoč: Ali se sme v' saboto ozdravljati? Oni pa so molčali. In ga je prijel, ozdravil in spustil. In je odgovoril, in jim rekel: Komu zmed vas bo osel ali vol v' kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sabotni dan? In mu niso mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je vidil, kako si perve sedeže izbirajo, in jim je rekel: Kadar si povabljen na ženitnino, ne sedaj na pervo mesto; de, ko bi bil morebiti častitljivši kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Ugani se temu; in se takrat ne začneš z' sramoto na zadnje mesto, presedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sedi na poslednje mesto, de ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj! pomakni se više! Takrat ti bo čast v' pričo tistih, kateri so z' teboj vred per mizi. Zakaj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 4, 1 — 6.

Bratje! prosim vas jest jetnik v' Gospodu, de spodobno živite po poklicu, h' kterimu ste poklicani, z' vso ponižnostjo in krotkostjo, s' poterpljenjem; pernesite eden družiga v' ljubezni, in skerbite ohraniti edinost duha v' zavezi miru. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani v' eno upanje svojiga poklica. En Gospod je, ena vera, en kerst. En Bog in Oče je vsih, kteri je nad vsimi, in po vsim, in v' nas vsih, kteri je hvaljen vekoma. Amen.

Evangelii svetiga Matevža 22, 34 — 46.

Tisti čas so perstopili k' Jezusu farizeji; in eden zmed njih, učenik postave, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je velika zapoved v' postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz vsiga svojiga serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar veči in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe. V' teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč: Kaj se vam zdi od Kristusa, čigav sin je? Mu reko: Davidov. Jim reče: Kako ga tedej David v' duhu imenuje Gospoda, rekoč: Gospod je rekel mojemu Gospodu: Usedi se na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov v' podnožje tvojih nog. Ako ga tedej David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistiga dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnastjo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 4 — 8.

Bratje! zahvalim svojiga Boga vselej za vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana v' Kristusu Jezusu; ker

ste po njem v' vsim obogateli, v' vsi besedi in v' vsim znanji, (kakor je bilo pričevanje Kristusovo poterjeno med vami) tako de vam ne manjka nobeniga daru, kateri čakate razodenja Gospoda našiga Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi poterdoval do konca, de bote brez greha v' dan prihoda Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

Evangelij svetiga Matevža 9, 1 — 8.

Tisti čas je Jezus stopil v' čolnič, ter se je prepeljal, in je prišel v' svoje mesto. In glej! pernesli so mu mertvoudniga, ležečiga na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero; je rekel mertvoudnimu: Zau-paj sin, odpušeni so ti tvoji grehi! In glej! eni pis-marjov so sami per sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus vidil njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v' svojih sercih? Kaj je ložej, reči: Odpušeni so ti tvoji grehi; ali reči: Vstani in hodi? De pa veste, de ima Sin človekov oblast na zemlji odpušati grehe, (reče tedej mertvoudnimu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal, in šel na svoj dom. Množice pa, to viditi, so stermele, in častile Boga, kateri je dal tako oblast ljudem.

Devetnajsto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 4, 23 — 28.

Bratje! ponovite se v' duhu svojiga uma, in oblecite noviga človeka, kateri je po Bogu stvarjen v' resnični pravičnosti in svetosti. Za tega voljo opustite laž, govorite resnico vsakteri s' svojim bližnjim; ker smo udje med seboj. Jezite se, tode nikar ne grešite; solnce naj ne zajde v' vaši jezi. Ne dajajte prostora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s' svojimi rokami, kar je dobro, de bo imel kaj podeliti potrebnimu.

Evangelij svetiga Matevža 22, 1 — 14,

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnam in farizejem v' prilikah, rekoč: Nebeško kraljestvo je

podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojimu sinu. In je poslal svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa niso hotli priti. Spet je poslal drugih hlapcev, rekoč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sim perpravil, moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je perpravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristavo, eden pa po svoji kupčii. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razserdil; in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in njih mesto požgal. Potlej reče svojim hlapcam: Ženitnina je sicer perpravljena, tode povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedej na razpotja, in ktere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre; in ženitnina je bila napolnjena z' svati. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in je vidil tam človeka, ki ni bil svatovsko oblečen, in mu reče: Prijatelj! kako si le sem prišel, ker nimaš svatovskega oblačila? On pa je umolknil. Tedej je kralj rekel služabnikom: Zvežite mu roke in noge, in veržite ga v' unanjo temo, ondi bo jok in škripanje z' sobmi. Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
5, 15 — 21.

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor ne-spametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak umejte, kaj je volja Božja. In nikar se ne upijajte z' vinam, v' kterim je nečistost; ampak bodite napolnjeni s' svetim Duham, in govorite med seboj v' psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospodu v' svojih sereih, in dajajte vselej hvalo za vse Bogu Očetu v' imenu Gospoda našiga Jezusa Kristusa. In bodite eden drugimu podverženi v' strahu Kristusovim.

Evangelij svetiga Janeza 4, 46 — 53.

Tisti čas je bil neki kraljič, kteriga sin je bolan ležal v' Kafarnaumu. Ko je ta slišal, de je Jezus prišel iz Judeje v' Galilejo, je šel k' njemu, in ga je prosil, de naj pride doli, in ozdravi njegoviga sinu; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedej rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežov, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospod! pojdi doli, preden moj sin umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin živi! In človek je veroval besedi, ktero mu je rekel, in je šel. Ko je pa še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali rekoč, de njegov sin živi. Tedej jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo bolje. In so mu rekli: Včerej ob sedmi uri ga je pustila merzlica. Oče je tedej spoznal, de je bilo tisto uro, ktero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi; in je veroval on in vsa njegova hiša.

En in dvajseto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
6, 10 — 17.

Bratje! uterdite se v' Gospodu in v' mogočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje, de morete obstati pred zalezovanjem hudičovim, ker se nam ni vojskovati zoper meso in kri, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temniga sveta, zoper hudobne duhove v' podnebjih. Za tega voljo primite Božje orožje, de se morete braniti ob hudim dnevu, in v' vsih rečeh popolni obstati. Stojte tedej opasani okoli svojih ledji z' resnico, in oblečeni z' oklepam pravice, in obuti na nogah za oznanovanje evangelija miru; v' vsih rečeh pa vzemite v' roko škit vere, s' katerim zamorete vse ognjene pšice hudobniga ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar je beseda Božja.

Evangelij svetiga Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to prilikó povedal: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel obrajt delati z' svojimi hlapci. Ko je pa začel rajtati, je bil prednj postavljen eden, kateri mu je bil dolžan deset tavžent talentov. Ker pa ni imel z' čem plačati, je ukazal njegov gospod prodati njega, in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekoč: Poterpi z' menoj, in vse ti bom povernil. In gospod se je usmilit tistiga hlapca, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil. Spred njega grede pa je tisti hlapec našel eniga svojih sohlapcov, kateri mu je bil dolžan sto denarjov; in ga je zgrabil in davil, rekoč: Plačaj, kar si dolžan. Tedej je njegov sohlapec prednj padel, in ga je prosil, rekoč: Poterpi z' menoj, in vse ti bom povernil. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vergel v' ječo, dokler ne bo splačal dolga. Ko so pa vidili njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, so bili silno žalostni, ter so šli in povedali svojimu gospodu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedej ga je poklical njegov gospod, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sim ti odpustil, ker si me prošil; ali nisi bil torej tudi ti dolžan usmiliti se svojiga sohlapca, kakor sim se tudi jest tebe usmilit? In njegov gospod se je razserdil, in ga je izdal trigonam, dokler ne bo poplačal vsiga dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojimu bratu iz svojih serc.

Dve in dvajseto nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s: Pavla aposteljna do Filipjanov
1, 6 — 11.

Bratje! zanesemo se na Gospoda Jezusa, de, kateri je začel v' vas dobro delo, ga bo tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to od vas vsih misliti, zato ko vas imam v' sercu, tudi v' svojih železji,

in v' zagovarjanji in poterjenji evangelija, vse, ki ste deležni mojiga veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako de vas vse ljubim v' sercu Jezusa Kristusa. In to molim, de bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v' znanji in v' vsi umnosti, de preudarite, kaj je bolj, de ste čisti in brez spodtikljeja v' dan Kristusov, napolnjeni s' sadam pravice po Jezusu Kristusu, v' čast in hvalo Božjo.

Evangelij svetiga Matevša 22, 15 — 21.

Tisti čas so šli farizeji, in so se posvetovali, de bi Jezusa vjeli v' besedi. In pošljejo do njega svojih učencov z' Herodijani vred, rekoč: Učenik! vemo, de si resničen, in pot Božjo po resnici učiš, in de ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na veljavo ljudi. Povej nam tedej, kaj se ti zdi, ali se sme dacija dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me skušate, hinavci? Pokažite mi dadni denar! In oni so mu podali denar. In Jezus jim reče: Cigava je ta podoba in napis? Mu reko: Cesarjova. Tedej jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjoviga, in Bogu, kar je Božjiga.

Tri in dvajseto nedeljo po binkeštih.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
3, 17 — 21; in 4, 1 — 3.*

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako žive, kakor imate zgled nad nami. Zakaj veliko jih živi, ktere sim vam večkrat imenoval, (zdej pa tudi jokaje imenujem,) sovražnike križa Kristusoviga; katerih konec je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri pozemeljsko ljubijo. Naše prebivanje pa je v' nebesih, od koder tudi Zveličarja čakamo, Gospoda svojiga Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojimu svetlimu telesu, po moči, s' ktero si tudi zamore podvreči vse reči. Za tega voljo, bratje moji predragi in perserčni, moje veselje in moja krona! tako stojte v' Gospodu, preljubi! Prosim Evodijo

in Sintiho, de naj bote ene misli v' Gospodu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovarš! pomagaj jima, ki ste se z' menoj trudile v' evangeliu s' Klemenam, in drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v' bukvah življenja.

Evangeli svetiga Matevža 9, 18—26.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! je eden vikših prišel in ga molil, rekoč: Gospod! moja hči je zdaj umerla; ali pridi, in položi svojo roko nanjo, in bo oživela. In Jezus je vstal, ter z' njim šel in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na kervotoku terpela dvanajst let, je perstopila od zadej, in se je dotaknila roba njegoviga oblačila. Zakaj rekla je sama per sebi: Ako se le njegoviga oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obernil, in ko jo je vidil, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus v' vikšiga hišo prišel, in je vidil piskače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni mertva, ampak spi. In so se mu posmehovali. Ko je bila pa množica izgnana, je noter šel, in jo je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta slovez je šel po vsi tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkeštih več ko 24 nedelj; se po 23. nedelji jemljejo nedelje, ktere so tisto leto po razglašenji Gospodovim ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedelj, se za 24. nedeljo vzame 6. nedelja po razglašenji, kakor na strani 20

Ako je 26 nedelj, se za

24. ned. vzame 5. nedelja po razgl. kak. na str. 19

25. " " 6. " " " " " " 20

Ako je 27 nedelj, se za

24. ned. vzame 4. nedelja po razgl. kak. na str. 18

25. " " 5. " " " " " " 19

26. " " 6. " " " " " " 20

Ako je 28 nedelj, se za

24. ned. vzame 3. nedelja po razgl. kak. na str. 17

25. " " 4. " " " " " " 18

26. " " 5. " " " " " " 19

27. " " 6. " " " " " " 20

Poslednjo nedeljo po binkeštih.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Kološanov
1, 9 — 14.

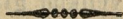
Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, de bi bili vi napolnjeni s' poznanjem Božje volje, v' vsi modrosti in duhovni razumnosti; de bi spodobno hodili Bogu v' vsim prijetni, rodovitni v' vsakim dobrim delu, in rastejoči v' spoznanji Božjim, v' vsi moči uterjeni po njegovi častitljivi mogočnosti, v' vsim poterpljenji in perzanašanji z' veseljem, hvalijoči Boga Očeta, kateri nas je vredne storil vdeležiti se erbsine svetih v' razsvetljenji, kateri nas je otel od oblasti teme, in prestavil v' kraljestvo svojiga preljubiga Sina, v' katerim imamo odrešenje po njegovi kervi, odpušenje grehov.

Evangelii svetiga Matevša 24, 15 — 35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Kadar bote vidili gnusobo razdjanja, prerokovano od Daniela preroka, stati na svetim mestu: (kdor bere, naj ume!) tedej naj, kateri so v' Judeji, beže na gore; in kdor je na strehi, ne hodi z' nje jemati kaj iz svoje hiše; in kdor je na polji, se ne vračaj jemati svoje suknje. Gorje pa nosečim in doječim tistè dni! Molite pa, de se vaš beg ne zgodi po zimi ali v' saboto. Zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili perkrajsani ti dnevi, bi ne bil otet noben človek; tode zavoljo izvoljenih bodo perkrajsani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukej je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako de bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! pred sim vam povedal. Ako vam tedej poreko: Glejte! v' pušavi je, ne hodite vunkej! v' hramu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od sončniga izhoda, in še posveti do zahoda: tako bo tudi prihod Sinu človekoviga. Kjer koli je namreč mertvo truplo, ondi se bodo sberale tudi postojne. Kmalo po stiski tistih dnev pa bo sonce otemnelo, in

mesec ne bo dal svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z' neba, in moči nebeske se bodo gibale. In takrat se bo perkazalo znamje Sinu človekoviga na nebu; in tedej se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinu človekoviga priti v' oblakih neba z' veliko močjo in veličastvam. In bo poslal svoje anjele s' trobento in z' velikim glasam, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca neba do konca njegoviga. Od figoviga drevesa pa se učite prilike: kadar je njegova veja že maževna, in berst požene, veste, de je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar bote vidili vse to, vedite, de je blizo pred durmi. Resnično vam povem, de ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

Berila in Evangelii

v'

praznike Svetnikov.

30. listognoja.

V' dan s. Andreja aposteljna.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
v' 10. postavi od 10. do 18. verste.*

Bratje! s' sercam se veruje v' pravičnost, z' ustmi pa se priča v' zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden, kateri va-nj veruje, ne bo osramoten. Zakaj med Judam in Grekam ni razločka; ker eden je Gospod vsih, bogat za vse, kateri va-nj kličejo. Zakaj kdor koli kliče v' ime Gospodovo, bo zveličan. Kako bodo tedej va-nj klicali, kteriga niso verovali? Ali kako bodo va-nj verovali, od kteriga niso slišali? Kako pa bodo slišali brez oznanovavca? Kako pa bodo oznanovali, ako niso poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge oznanujočih mir, oznanujočih dobro! Tode oznanovanju niso vsi pokorni. Izaija namreč pravi: Gospod! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera tedej je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar slišali? Sej je po vsi zemlji izšel njih glas, in do konca sveta njih besede.

Evangelii svetiga Matevša 4, 18 — 22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskim morji, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter,

in Andreja njegoviga brata, metati mrežo v' morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče: Hodita za menoj, in vaji bom storil ribiča človekov. Ona pa sta koj svoje mreže popustila, in sta šla za njim. In od tod dalje gredoč je vidil dva druga brata, Jakoba Cebedejoviga, in Janeza njegoviga brata, v' čolnu z' njih očetam Cebedejam, popravljati svoje mreže, in jih je poklical. Ona pa sta precej mreže in očeta popustila, in sta šla za njim.

3. grudna.

V' dan s. Franciška Ksaverija.

Berilo: Bratje! s' sercam se veruje (kakor v' dan s. Andreja aposteljna str. 152.)

Evangelij svetiga Marka 16, 15—18.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Pojdite po vsim svetu, in oznanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je keršen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: v' mojim imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupeniga pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi.

4. grudna.

V' dan s. Barbare device in maternice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12.

Častil te bom, Gospod kralj! in te hvalil Boga svojiga Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si otel moje telo od pogubljenja, od zaderge krivičniga jezika, in od lažnjivih ust, in si mi vpričo mojih zopernikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnim usmiljenji svojiga imena od rjovečih zver, ki so perpravljene na jed; iz rok tistih, kteri so mi stregli

po življenji, in iz veliko britkost, ktere so me obdajale; iz sile plamena, kateri je švigal okoli mene, in v' sredi ognja nisim zgorel; iz globočine peklenskiga brezna, od ognjušeniga jezika, od lažnjiviga govorjenja, od hudobniga kralja, in od krivičniga jezika. Hvalila bo do smerti moja duša Gospoda; ker jim pomagaš iz nadlog, kateri v' te zaupajo, in jih rešiš iz rok narodov, Gospod naš Bog!

Evangelij svetiga Matevša 25, 1 — 13.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele z' seboj. Pametne pa so vzele olja v' svojih posedah z' svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam svojiga olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: De ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji h' prodajavcam, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in perpravljene so šle z' njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekoč: Gospod, gospod! odpri nam. On pa je odgovoril, in rekel: Resnično vam povem, vas ne poznam. Čujte tedej, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V' dan s. Nikolavža spovedovavca škofa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov
13, 7 — 17.

Bratje! spomnite se svojih predcov, kateri so vam govorili besedo Božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti včerej

in dans, vekoma. Ne dajte se z' drugačnimi in ptujimi nauki zapeljati. Sej je nar boljše serce z' milostjo uterditi, ne z' jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so v' njih živeli. Imamo altar, od kteriga nimajo oblasti jesti, kteri šotoru služijo. Zakaj kterih žival kri za greh veliki duhoven v' svetišče nese, njih trupla se sožigajo zunej šotoriša. Torej je tudi Jezus, de bi posvetil s' svojo kervjo ljudstvo, zunej vrat terpel. Pojdimo tedej k' njemu iz šotoriša, in nosimo njegovo zasramovanje. Sej nimamo tukej obstoječiga mesta, ampak prihodnjiga išemo. Po njem tedej darujmo vselej Bogu hvalni dar, to je, sad ust, ktere časte njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopadejo Bogu. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kteri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelii svetiga Matevša 25, 14 — 23.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to priliko govoril: Nekdo, kteri je na ptuje šel, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blago. In je dal enimu pet talentov, enimu pa dva, enimu pa eniga, vsakimu po njegovi zmožnosti, in je zdajci odrinil. Sel je pa, kteri je bil pet talentov prejel, in je kupčeval z' njimi, in je pet drugih perdobil. Ravno tako je tudi, kteri je bil dva prejel, perdobil dva druga. Kteri je bil pa le eniga prejel, je šel in je zakopal v' zemljo, in skril denarje svojiga gospoda. Čez veliko časa pa pride gospod tistih hlapcov, in ima obrajt z' njimi. In je perstopil, kteri je bil pet talentov prejel, in je pernesel pet drugih talentov, rekoč: Gospod! pet talentov si mi zročil, glej! pet drugih sim perdobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v' malim zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v' veselje svojiga gospoda. Pa tudi, kteri je bil dva talenta prejel, je perstopil in rekel: Gospod! dva talenta si mi zročil; glej! dva druga sim perdobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v' malim zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v' veselje svojiga gospoda.

V' god spočetja device matere Marije.

*Berilo iz pripoved Salomona kralja 8, 22 — 36.
(Besede modrosti Božje.)*

Gospod me je v' lasti imel v' začetku svojih pot, preden je kaj storil od začetka. Od vekoma sim postavljena, in od nekedej, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo breznov, in jest sim bila že spočeta; vod studenci še niso izvirali; gore še niso bile s' svojo težo vstavljene; preden so bili hribje, sim bila jest rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje. Kadar je narejal nebesa, sim per njem bila. Kadar je stanovitne postave in pokrajne postavljajal breznam; kadar je oblake zgorej perpenjal, in vod studence tehtal; kadar je postavljajal meje okoli morja, in postavo dajal vodam, de naj ne preidejo svojih bregov; kadar je uterdoval dno zemlje: sim per njem bila, in vse ž' njim ravnala, in sim se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Sim igrala na svetu, in moje veselje je biti s' človeškimi otroci. Zdej tedej, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in bodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje per mojih vratih vsak dan, in streže per podbojih mojih dur. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prejel zveličanje od Gospoda.

Evangelii svetiga Matevša 1, 1—16.

Bukve rodu Jezusa Kristusa, sinu Davidoviga, sinu Abrahamoviga. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakoba; Jakob pa je rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Fareza in Carama s' Tamare; Farez pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Naasona; Naason pa je rodil Salmona. Salmon pa je rodil Booca z' Rahabo; Booz pa je rodil Obeda z' Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, z' njo, ki je bila Urijova. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. Asa pa je rodil Joza-fata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil

Ocija. Ocija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ecekija. Ecekija pa je rodil Manasete; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jeltonija in njegove brate ob Babilonskim preselovanji. In po Babilonskim preselovanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Corobabela. Corobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Acorja. Acor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleacarja; Eleacar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

13. grudna.

V' dan s. Lucije device maternice.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17 in 11, 1—2.

Bratje! kdor se hvali, naj se v' Gospodu hvali. Zakaj, ne kdor se sam hvali, je skušen, ampak tisti, kteriga Bog hvali. O de bi vi prenesli malo moje nespameti! Pa poterpite z' menoj. Zakaj vnet sim za vas z' Božjim ognjem; ker zaročil in dal sim vas enimu možu, čisto devico, Kristusu.

Evangelij svetiga Marka 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencam to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritimu v' njivi, kteriga je človek, ki ga je našel, skril, in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Špet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kteri išče dobrih biserov. Kteri, ko je našel en drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Špet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v' morje, in zajme rib vsakiga rodu. Ktero, ko je napolnjena, izlečejo, in na bregu sede odbero dobre v' posode, malovredne pa odmečejo. Tako bo ob koncu sveta: Angeli pojdejo vun-

kej, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v' peč ognja; tam bo jok, in škripanje z' zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je vsak pismar, ki je podučen v' nebeškim kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kateri nosi iz svojiga zaklada novo in staro.

18. grudna.

V' dan perčakovanja poroda device matere Marije.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—15.

Tiste dni je govoril Gospod Ahacu, rekoč: Prosi si znamenje od Gospoda svojiga Boga, ali od zdolej iz globočine, ali od zgorej z' visočine. In je rekel Ahac: Ne bom prosil, in ne skušal Gospoda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte tedej, Davidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, de ste nadležni tudi mojimu Bogu? Za tega voljo vam bo dal Gospod sam znamenje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinu, in se bo imenovalo njegovo ime Emanuel. Sirovo maslo in med bo jedel, de bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetiga Lukeša 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v' mesto Galileje, ki mu je ime Nacaret, k' devici, zaročeni možu, kterimu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k' nji, in je rekel: Češena, milosti polna; Gospod je s' teboj; žegnana si med ženami! Ko je pa ona to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjam, in je mislila, kakašno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Marija! ker milost si našla per Bogu. Glej! spočela boš v' svojim telesu in rodila Sinu, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin Narvišiga imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida njegoviga očeta, in bo kraljeval v' hiši Jakobovi vekomej, in njegoviga kraljesta ne

bo konca. Marija pa je rekla angelu: Kako se bo to zgodilo, ker moža ne spoznam? In angel je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v' te, in moč Narvišiga te bo obsenčila; in za tega voljo bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinu v' svoji starosti, in ta mesec je že šesti, tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker per Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sim Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V' dan s. Tomaža aposteljna.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov
2, 19 — 22.*

Bratje! zdej niste gostje in ptujci, ampak ste mestnjani svetih in domači Božji, vzdani na stalo aposteljnov in prerokov, in poglavitni ogelnik je sam Kristus Jezus, na katerim je vse zidovje sestavljeno, in raste v' svet tempelj v' Gospodu, v' kteriga ste tudi vi vzdani v' prebivališče Božje v' duhu.

Evangelij svetiga Janeza 20, 24 — 29.

Tisti čas Tomaža, dvanajsterih eniga, kateri je imenovan Dvojčič, ni bilo per njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedej so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljov, in ne denem svojiga persta v' rane žebljov, in ne položim svoje roke v' njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž z' njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkej, in poglej moje roke; in podaj semkej svojo roko, in položi jo v' mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog!

Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali.

Drugo nedeljo po razglašenji Gospodovim.

V' praznik presvetiga imena Jezusoviga.

Berilo iz djanja aposteljskiga 4, 8 — 12.

Tiste dni je Peter napolnjen s' svetim Duham rekel: Poglavarji ljudstva in starašini, poslušajte! Ako sva mi dva dans vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ta ozdravljen; bodi znano vam vsim in vsimu Izraelovimu ljudstvu, de v' imenu Gospoda našiga Jezusa Kristusa Nacareškiga, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mrtvih, v' tem stoji ta pred vami zdrav. Ta je kamen, kateri je bil zaveržen od vas zidavcov, kateri je bil v' ogelnik. In v' nikomur drugim ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebam ni dano ljudem, v' katerim bi mogli zveličani biti.

Evangelij svetiga Lukeša 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v' noviga leta dan str. 13).

17. prosenca.

V' dan s. Antona pušavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1 — 6.

Je bil ljub Bogu in ljudem, njegov spomin je v' blagru. Bog ga je v' slavi svetnikom upodobil, in ga je poveljal v' strah sovražnikom, in je z' njegovimi besedami znamnja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu dal povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V' njegovi veri in krotkosti ga je svetiga storil, in ga izvolil zmed vsiga človeštva. Zakaj slišal je njegov glas, in ga je peljal v' oblak, in mu je dal očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti.

Evangelii svetiga Lukeša 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencam: Vaše ledje itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža str. 12.)

18. prosenca.

V' dan stola s. Petra v' Rimu.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 1, 1—7.

Peter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim ptujcam, razkropljenim v' Pontu, Galacii, Kapadocii, Azii in Bitinii, po pravednosti Boga Očeta, v' posvečenji Duha, v' pokoršino in pokropljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našiga Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojiga veliciga usmiljenja prerodil v' živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mertvih, v' nestrohljiv, in neognjušen, in nezvenljiv del, perhranjen vam v' nebesih, kateri ste v' Božji moči ohranjeni po veri v' zveličanje, ktero ima razodeto biti poslednji čas; v' katerim se bote veselili, če morate zdej malo žalovati v' mnogoterih skušnjah, de je skušnja vaše vere veliko drajši ko zlato, ktero se z' ognjem skuša, pokaže v' hvalo, in slavo, in čast v' razodetji Jezusa Kristusa Gospoda našiga.

Evangelii svetiga Matevša 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v' kraje Cezareje Filipove, in je vprašal svoje učence, rekoč: Kdo pravi-jo ljudje, de je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekteri, de Janez kerstnik, nekteri pa, de Elija, nekteri pa, de Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, de sim? Je odgovoril Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živiga Boga! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker meso in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v' nebesih. Pa tudi jest povem tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenške vrata je ne bodo zmagale. In tebi bom dal ključe nebeškiga kraljestva; in kar

boš zvezal na zemlji, bo zvezano tudi v' nebesih, in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v' nebesih.

20. prosenca.

V' dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov
11, 33—36.

Bratje! svetniki so z' vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levam žrela, vgasili silne ognje, ubežali ojstrimu meču, se ozdravili od bolezní, močni bili v' boji, in odgnali unanjih vojske; prejele so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli rešenja, de bi našli bolji vstajenje. Eni pa so zasramovanje in tepenje terpeli, zraven tudi železje in ječe; so bili kamnjani, prežagovani, skušani, z' mečem morjeni; so hodili v' kožuhih, v' kozjih kožah, ubožni, stiskani, zatirani, katerih svet ni bil vreden; in so se potikali po pušavah, po gorah in berlogih, in podzemljskih jamah. In ti vsi so bili s' pričevanjem vere pravični najdeni v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelí svetiga Lukeša 6, 17 — 23.

Tisti čas je šel Jezus z' gore, in je stal na ravnim polji, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni biti od svojih bolezni. In ktere so nedlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obrnil v' svoje učence in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavoljo

Sinu človekoviga. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v' nebesih.

21. prosenca.

V' dan s. Neže device marternice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (Oboje kakor v' dan s. Barbare device maternice str. 153.)

dne 11. sept.
22. prosenca.

V' dan ss. Vincencja in Anastazja martnikov.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1 — 8.

Pravičnih duše so v' roki Božji, in ne bo jih doseglo terpljenje smerti. Nespametnih očem se je zdelo, da umerjejo, in njih ločenje, so menili, da je nadloga, in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v' miru. In če so pred ljudmi bolečine terpeli, je njih upanje polno neumerljivosti. Malo hudiga so prenesli, ali veliko dobriga bodo prejeli, ker Bog jih je skusil, in jih je našel sebe vredne. Kakor zlato v' peči jih je skusil, in kakor žgavni dar jih je prejel, in ob svojim času se bo na-nje ozerl. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po sterniši bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali čez ljudstva, in Gospod bo kraljeval čez nje vekomej.

Evangelij svetiga Lukeša 21, 9 — 19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Kadar bote slišali vojske in punte, se nikar ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi z' neba, in

znamnja velike bodo. Pred vsim tem pa bodo stegnili po vas svoje roke, in vas bodo preganjali, in izdajali v' s-hodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblast-nike zavoljo mojiga imena. To se vam bo pa godilo v' pričevanje. Vtisnite si tedej v' serca, in ne skerbite, kako bote odgovarjali. Jest namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli vstavljati, ne zoper govoriti vsi vaši zoperniki. Izdajani pa bote od staršov in bratov, in od žlahte in prijatlov, in morili jih bodo zmed vas. In bote od vsih sovraženi zavoljo mojiga imena. Pa las vam z' glave ne bo poginil. V' svoji poterpežljivosti bote ohranili svoje duše.

23. prosenca.

V' dan zaročenja device Marije.

Berilo: Gospod me je v' lasti imel itd. (kakor 8. dan grudna, str. 156.)

Evangelij: Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena itd. (kakor predbožični dan str. 5.)

25. prosenca.

V' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna.

Berilo iz djanja aposteljskiga 9, 1 — 21.

Tiste dni je Savl, kateri je še pihal pertenje in morijo v' učence Gospodove, šel k' velikimu duhovnu, in je prosil od njega pisma v' Damask do s-hodnic, de ako bi našel ktere može ali žene tega uka, bi jih zvezane perpeljal v' Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, de se je bližal Damasku, in ga je nanaglima obsvetila luč z' neba. In je padel na tla, in slišal glas, kateri mu je rekel: Savl, Savl! kaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si? Gospod! In on reče: Jest sim Jezus, kteriga ti preganjaš: težko ti je proti ostnu bercati. In trepetaje in sterme je rekel: Gospod! kaj hočeš, de naj storim? In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v' mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti može pa, kateri so ž' njim ho-

dili, so ostermeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa nikogar vidili. Vstal je pa Savi od tal, in z' odpertimi očmi nič ni vidil. Tedaj so ga za roke peljali, in perpeljali v' Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v' Damasku, Ananija po imenu. In Gospod mu je rekel v' perkazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospod, tukej sim. In Gospod mu reče: Vstani, in pojdi v' ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v' Judovi hiši po Taržanu, Savlu po imenu; zakaj glej moli. (In je vidil v' perkazni moža, Ananija po imenu, priti, in na-nj roke položiti, de bi spregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospod slišal sim od veliko ljudi, koliko hudiga je storil ta mož tvojim svetim v' Jeruzalemu; in on ima oblast od velicih duhovnov zvezati vse, kateri kličejo v' tvoje ime. Gospod pa mu je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi je on, de nese moje ime pred nevernike, in kralje in Izraelove otroke. Zakaj jest mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje ime terpeti. In Ananija je šel, in v' hišo stopil, in je roke na-nj položil, ter rekel: Savi, brat! Gospod Jezus, kateri se ti je perkazal na potu, po katerim si šel, me je poslal, de spregledaš, in si napolnjen s' svetim Duham. In zdajci so padle od njegovih oči nekakošne luskinje, in je spregledal. Tedej je vstal, in je bil keršen. In je vzel jedi, in se je pokrepčal. In je bil nekaj dni per učencih, ki so bili v' Damasku; in je precej v' s-hodnicah oznanoval od Jezusa, de je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kateri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v' Jeruzalemu, kateri so klicali v' to ime, in je zato sem prišel, de bi jih zvezane peljal k' velikim duhovnam? Savi pa je čedalje močnejši perhajal, in zavračeval Jude, kateri so prebivali v' Damasku, ker je terdil, de je ta Kristus.

Evangeli svetiga Matevža 19, 27 — 29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! mi smo vse zapustili, in smo šli za teboj; kaj tedej nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, de ob prerojenji, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojiga veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili

dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kateri zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojiga imena, bo stoterno prejel, in večno življenje dosegel.

2. svečana.

V' god darovanja Jezusa Kristusa, in očiševanja device matere Marije, ali v' svečnico.

Berilo iz Malahija preroka 6, 1 — 14.

To reče Gospod Bog: Glejte, jest pošljem svojiga angela, in bo perpravljajal pot pred menoj. In zdajci bo prišel v' svoj tempelj Gospod, ki ga vi išete, in angel zaveze, kteriga vi želite. Glejte, gre! reče Gospod vojsk-nih trum; in kdo bo mogel umeti dan njegoviga prihoda? ali kdo bo prenesel njegov pogled? Zakaj on bo kakor topeč ogenj, in kakor valjavcov zel; in bo sedel, kakor kteri topi in čisti srebro, in bo očistil otroke Levjeve, in jih precedil kakor zlato in srebro, in bodo darovali Gospodu dari v' pravici. In dopadel bo Gospodu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšne dni, in kakor nekedanje leta, reče Gospod vsigamogočni.

Evangelii svetiga Lukeša 2, 22 — 31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiševanja Marije po Mojzešovi postavi, so Jezusa pernesli v' Jeruzalem, de so ga postavili pred Gospoda, (kakor je pisano v' postavi Gospodovi: Vse pervorojeno možkiga spola bodi posvečeno Gospodu,) in de so dar opravili, kakor je rečeno v' postavi Gospodovi, dve gerlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v' Jeruzalemu, kterimu je bilo ime Simeon; in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraeloviga, in sveti Duh je bil v' njem. In mu je bilo razodeto od svetiga Duha, de ne bo vidil smerti, preden ne vidi Gospodoviga Kristusa. In je prišel v' duhu v' tempelj. In ko so pernesli otroka Jezusa njegovi starši, de bi storili za-nj po šegi postave, ga

je tudi on vzel na svoje naročje, ter je hvalil Boga in rekel: Zdaj spustiš svojiga hlapca, Gospod! po svoji besedi v' miru, ker so vidile moje oči tvoje zveličanje, ktero si perpravil pred obličjam vsih narodov, luč v' razsvetljenje nevernikom, in v' čast Izraelu svojimu ljudstvu.

3. svečana.

V' dan svetiga Blaža marternika škofa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov
1, 3 — 7.

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsiga poveseljenja; kateri nas povesekuje v' slednji naši nadlogi, de jih tudi mi moremo poveseliti, kateri so v' mnogi stiski, s' poveseljenjem, s' katerim smo tudi mi od Boga poveseljeni. Zakaj kakor je obilno terpljenje Kristusovo v' nas, tako je tudi po Kristusu obilno naše poveseljenje. Pa bodimo stiskani, je v' vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo poveseljeni, je v' vaše poveseljenje; ali bodimo opominjani, je v' vaše opominjanje in zveličanje, ktero stori, de terpite ravno tiste nadloge, ktere tudi mi terpimo; de je naše upanje za vas terdno, ker vemo, de, kakor ste tovarši v' terpljenji, tako bote tudi v' poveseljenji v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelij svetiga Matevša 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menoj. Zakaj kdor hoče svoje življenje ohraniti, ga bo zgubil, kdor pa zgubi svoje življenje zavoljo mene, ga bo našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet perdobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakošno menjšino bo človek dal za svojo dušo? Ker Sin človekov bo prišel v' veličastvu svojiga Očeta z' svojimi angeli, in takrat bo povernil vsakterimu po njegovih delih.

V' dan s. Agate device marternice.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 26 — 31.

Bratje! pogledjte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametniga pred svetam, je izvolil Bog, de bi osramotil modre; in kar je slabiga pred svetam, je izvolil Bog, de bi osramotil, kar je mogočniga; in kar je neimenitniga in zaničljiviga pred svetam, je izvolil Bog, in kar nič ni, de bi razdjal, kar je; de se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v' Kristusu Jezusu, kateri nam je bil dan od Boga v' modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, de, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v' Gospodu hvali.

Evangelij svetiga Matevža 19, 3 — 12.

Tisti čas so perstopili k' Jezusu farizeji, ter so ga skušali in rekli: Je li perpušeno možu ločiti se od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, de, kateri je od začetka ustvaril človeka, je ustvaril moža in ženo, in je rekel: Za tega voljo bo človek očeta in mater zapustil, in se bo svoje žene deržal, in bota dva v' enim mesu. Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je tedej Bog združil, naj človek ne loči. Mu reko: Zakaj je pa Mojzes zapovedal ločiven list dati, in se ločiti (od nje)? Jim reče: Mojzes vam je zavoljo terdobe vašiga serca perpustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa, de, kdorkoli se loči od svoje žene, razun zavoljo kurbanja, in drugo vzame, prešeštuje; in kdor ločeno vzame, prešeštuje. Mu reko njegovi učenci: Če je tako človekova reč z' ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak kterim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz materniga telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so od ljudi skopljeni; in so skopljenci, kateri so sami

sebe skupili zavoljo nebeškiga kraljestva. Kdor more umeti, naj ume.

6. svečana.

V' dan s. Doroteje device marternice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13 — 17.

Gospod moj Bog! povzdignil si na zemlji moje prebivališče, in sim prosil rešenje od smerti. Klical sim v' Gospoda, očeta mojiga Gospoda, de bi me ne zapustil v' dan moje nadloge, in v' času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje ime vedno, in ga častil s' hvaležnostjo. Zakaj uslišana je moja molitev, rešil si me od pogubljenja, in me otel od hudiga časa. Za tega voljo te bom častil, in hvalo dajal tvojimu imenu, Gospod naš Bog!

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

9. svečana.

V' dan s. Apolonije device marternice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (oboje kakor v' dan s. Barbare device in marternice str. 153.)

14. svečana.

V' dan s. Valentina marternika.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10 — 14.

Pravičniga je peljal Gospod po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal umnost svetih; obogatil ga je v' njegovim trudu, in je dopolnil njegove

dela. Per zvijači njegovih zopernikov mu je na strani stal, in ga je obogatil. Ubratil ga je pred sovražniki, in pred zapeljivci ga je obvaroval, in mu je terd boj napravil, de bi premagal, in zvedel, de je modrost močnejši od vsih reči. Ta pravičniga prodaniga ni zapustila, ampak ga je od grešnikov rešila, in je šla ž' njim v' ječo, in ga v' vezeh ni zapustila, dokler mu ni pernesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod naš Bog.

Evangelij svetiga Matevža 10, 34 — 42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Nikar ne mislite, de sim mir prišel pernest na zemljo; ne miru, ampak meč sim prišel pernest. Prišel sim namreč razdvojiti človeka zoper njegoviga očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno tašo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina, ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. in kdor ne vzame svojiga križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavoljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preroka v' imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičniga v' imenu pravičniga, bo plačilo pravičniga prejel. In kdor koli da piti komu zmed teh nar manjših le kozarec merzle vode v' imenu učenca, resnično vam povem, ne bo zgubil svojiga plačila.

22. svečana.

V' dan stola s. Petra v' Antiohii.

Berilo iz lista s. Petra aposteljna 1, 1 — 7.

Peter apostelj itd. (kakor v' dan stola s. Petra v' Rimu, str. 161.)

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v' kraje Cezareje Filipove (kakor v' dan stola s. Petra v' Rimu, str. 161).

23. svečana.

V' dan s. Margerete Kortonske.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5; in 8, 6—7.

Vstala bom, in obhodila mesto; po tergih in ulicah ga bom iskala, kateriga ljubi moja duša. Sim ga iskala, in ga nisim našla. Našli so me čuvaji, kateri varujejo mesto. Ste ga li vidili, kateriga ljubi moja duša? Ko sim bila odšla malo od njih, sim ga našla, kateriga ljubi moja duša; uderžala sim ga, in ga ne bom spustila, dokler ga ne perpeljem v' hišo svoje matere, in v' hram svoje porodnice. Zarotim vas, hčere Jeruzalemske! per sernah in jelenih na polji, de ne zbudite in ne predramite ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Položi me kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo roko: ker močna ko smert je ljubezen, in hude ko pekel so serca želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni, in reke je ne potope. Ako da človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ga bo kakor nič čislal.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice, str. 157).

24. ali 25. svečana.

V' dan s. Matija aposteljna.

Berilo iz djanja aposteljskiga 1, 15—26.

Tiste dni je Peter v' sredi bratov stal, in je rekel, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej): Možje bratje! se mora dopolniti pismo, ktero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judata, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli, kateri je bil med nas perštet, in

je prejel del te službe. (In ta je dobil njivo iz krivičniga plačila, in se je obesil, in se po sredi razpočil, in se je izsul ves njegov drob, in se razznaniło vsim v' Jeruzalemu prebivajočim, tako de se je reklo tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva kervi.) Zakaj pisano je v' bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališe, in nihče naj v' njem ne prebiva; in njegovo škofstvo naj prejme kdo drugi. Teh mož tedej, kateri so bili z' nami zbrani ves čas, v' katerim je Gospod Jezus med nami prebival in hodil, od Janezoviga kersta do dne, ko je bil od nas v' nebo vzet, teh eden mora biti z' nami priča njegoviga vstajenja. In so postavili dva, Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s' primkam Pravični, in Matija. In so molili, rekoč: Ti, Gospod! ki poznaš vsih serca, pokaži, kteriga teh dveh si izvolil, de prejme mesto te službe in aposteljstva, od kteriga je odpadel Juda, de je šel v' svoje mesto. In so vadjali za nje; in zadelo je Matija, in je bil perštet enajsterim apostelnam.

Evangelij svetiga Matevša 11, 25 — 30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje! de si to skril modrim in razumnim, in si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi vseč. Vse mi je zročeno od mojiga Očeta. In nihče ne pozna Sinu, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozna, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k' meni vsi, kateri se trudite, in ste obteženi, in jest vas bom poživil! Vzemite moj jarm nase, in učite se od mene, ker jest sim krotak, in iz serca ponižin, in bote pokoj našli svojim dušam. Moj jarm namreč je sladak, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V' dan s. Franciške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomonovih pripoved 31, 10—31.

Serčno ženo kdo bo našel? Čez to, kar je iz daljniga in od zadujih pokranj, je njena cena. Zanese se na-

njo serce njeniga moža, in ropa ne bo potreboval. Dela mu dobro, in ne hudiga vse dni svojiga življenja. Po iše volne in prediva, in dela s' svetam svojih rok. Je kakor barka kupca, ktera iz daljniga pernese njegov kruh. Še po noči vstane, in da brešno svojim domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od perdelka svojih rok zasadi vinograd, prepše z' močjo svoje ledje, in uterdi svojo roko. Skusi in vidi, de je dobra njena kupčija; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni persti primejo vreteno. Svojo roko odpre ubogimu, in svoje dlani prostre potrebnimu. Ne boji se za svojo hišo sneženiga mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tančica in škervlat je njena noša. Časten per vratih je njen mož, kadar sedi z' deželnimi starašini. Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje Kananeju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in postava milosti je na njenim jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je lena kruha. Njeni otroci vstanejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Veliko hčer zbera krepost, ti premagaš vse. Lažnjiva je lepota, in prazna je brehkota; žena, ktera se Gospoda boji, ona bo hvaljena. Dajte ji sadu njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njena dela.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

12. sušca.

V' dan s. Gregorja papeža, cerkveniga učenika.

Berilo: „Predragi! Zapričam pred Bogam“ itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža stran 12.)

Evangelij svetiga Matevža 5, 13 — 19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Vi ste sol semlje; ako se pa sol spridi, z' čem se bo

solila? Ni za družiga več, kakor de se vun verže, in potapta od ljudi. Vi šte luč sveta. Mesto se ne more skriti, ktero na gori stoji. Tudi ne peržigajo luči, de bi jo pod mernik postavili, ampak na svečnik, de sveti vsim, kateri so v' hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, de vidijo vaše dobre dela, in časte vašiga Očeta, kateri je v' nebesih. Nikar ne mislite, de sim prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sim jih prišel. Zakaj resnično vam povem; dokler ne preide nebo in zemlja, le ena čerka, ali ena pičica ne bo prešla od postave, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedej razveže le eno teh nar manjših zapoved, in uči tako ljudi, bo nar manjši imenovan v' nebeškim kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik imenovan v' nebeškim kraljestvu.

17. sušca.

V' dan s. Jederti device.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25 — 34.

Bratje! od devic nimam Gospodoviga povelja, svet pa dam, ker sim milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedej, de je to dobro zavoljo sidanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Si zvezan z' ženo; ne iše razveze. Si prost od žene; ne iši žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; in ako se devica omoži, ni grešila: tode nadloge mesa bodo imeli taki. Jest pa vam perzanesem. To tedej rečem, bratje! Čas je kratik, tedej naj bodo tudi, kateri imajo žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri se vesele, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri vživajo ta svet, kakor bi ga ne vživali; ker podoba tega sveta prejde. Želim pa, de bi bili vi brez skerbi. Kdor je brez žene, skerbi za to, kar je Gospodoviga, kako bi Bogu všeč bil; kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je svetoviga, kako bi ženi všeč bil, in je razdeljen. In žena neomogućena in devica misli, kar je Gospodoviga, de bi bila

sveta na telesu in duhu, v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v' dan s. Barbare device martenice, str. 153.)

19. sušca.

V' dan s. Jožefa ženina device matere Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1 — 6.

Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika, str. 160.)

Evangelii svetiga Matevža 1, 18 — 21.

Ko je bila Marija mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 5.)

21. sušca.

V' dan s. Benedikta abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika str. 160.)

Evangelii: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 164.)

24. sušca.

V' dan s. Gabriela veliciga angela.

Berilo iz Daniela preroka 9, 21 — 26.

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, kteriga sim vidil v' perkazni v' začetku, hitro perletel, in se me je dotaknil ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Daniel! zdej sim izšel, de te podučim, in de umeš.

V' začetku tvojih prošenj je izšlo povelje; jest pa s'ím prišel, de ti razodenem, de si ljubi mož. Poslušaj tedej zvesto govorjenje, in razumej perkazen. Sedemdeset tednov se je perkrajšalo nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestam, dejenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se zbriše krivica, in se perbliža večna pravica, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomaže Sveti svetih. Vedi tedej in razumej: Od iz-hoda povelja, de naj se spet sozida Jeruzalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in spet bodo sozidane ceste in zidovi v' stiski časov. In po dva in šestdesetih tednih bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdjal ljud s' prihodnjim vojvodam; in njegov konec bo razslp, in po dokončanim boji bo namenjena pušava.

Evangeli: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor v' dan perčakovanja poroda device matere Marije, str. 158.)

25. sušca.

V' god včlovečenja Sinu Božjiga in označenja devici materi Marii.

Berilo in Evangeli kakor v' dan perčakovanja poroda device matere Marije, 18. dan grudna, str. 158.

V' petik po tihi nedelji.

V' dan VII. žalost device matere Marije.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospod te je s' svojo močjo oblagodaril, ker je po tebi v' nič storil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! od Gospoda previsociga Boga pred vsimi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospod, kateri je stvaril nebo in zemljo, ker je dans tvoje ime tako povišal, de ne prejde tvoja hvala iz ust ljudi, kateri bodo pomnili Gospodovo moč vekomaj. Zavoljo britkosti in nadloge svojiga ljudstva svo-

jimu življenju nisi perzanesla, ampak si odvernila pokončanje pred obličjem našiga Boga.

Evangelii svetiga Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusoviga njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedej Jezus mater in učenca, kteriga je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Zena, glej, tvoj sin! Potlej reče učenca: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k' sebi vzel.

27. sušca.

V' dan s. Ruperta spovedovavca *) škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

Glej, veliki duhoven, kateri je v' svojih dneh dopadel Bogu, in je bil najden pravičen, in je bil ob času serda v' spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bil spolnoval postavo Previsociga. Za tega voljo ga je Gospod s' persego povzdignil med svojim ljudstvom. Blagoslov vsih narodov mu je dal, in svoj zavet poterdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s' svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospodovimi očmi. Poveljal ga je pred kralji, in mu je dal venec slave. Storil je ž' njim večno zavezo, in dal mu veliko duhovstvo, in ga je oblagodarił v' slavi; de opravlja duhovsko službo, in ima hvalo v' njegovim imenu, in mu daruje vredno kadilo v' prijeten duh.

Evangelii: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v' dan s. Nikolavža, 6. grudna, str. 164.)

*) Spovedovavec se imenuje vsak svetnik, kateri je keršansko vero pred svetam spovedoval, ali na znanje dajal, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umerl.

24. maliga travna.

V' dan s. Jurja marternika

*Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja
2, 8—10; in 3, 10—12.*

Predragi! pomni, de je Gospod Jezus Kristus iz zaroda Davidoviga vstal od mertvih po mojim oznanovanji, zavoljo kteriga terpin do železja kakor hudodelnik; tode Božja beseda ni vklenjena. Zato vse preterpim zavoljo izvoljenih de tudi oni zveličanje dosežejo, katero je v' Kristusu Jezusu z' nebeško častjo. — Ti pa si slišal moj nauk, podučenje, perzadevanje, vero, krotkost, ljubezen, poterpešljivost, preganjanje, terpljenje, kar se mi je pergodilo v' Antiohii, v' Ikonii in v' Listrah, kakošno preganjanje sim preterpel, in iz vsiga me je rešil Gospod. In vsi, kteri hočejo pobožno živeti v' Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelii svetiga Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Jest sim prava vinska terta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, ktera v' meni ne rodi sadu, bo odrezal; in vsako, ktera rodi sad, bo otrebil, de več sadu rodi. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, ktere sim vam govoril. Ostanite v' meni, in jest v' vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na terti: tako tudi vi ne, ako v' meni ne ostanete. Jest sim terta, vi mladike. Kdor ostane v' meni, in jest v' njem, on rodi veliko sadu; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v' meni ne ostane, bo vunkej veržen, kakor mladika; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v' ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v' meni, in moje besede v' vas ostanejo, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

25. maliga travna.

V' dan s. Marka evangelista.

(Per maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih čveterih, obraz volov pa na levi njih čveterih, in obraz orlov nad njimi čveterimi. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej razprosterte; dve peruti sleherne ste se stikale, in dve ste pokrivalo njeno telo. In sleherna njih je šla pred seboj; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale, kadar so hodile. In podoba žival je bila viditi, kakor goreči ogli ognja in kakor bakle. To je bila perkazen, ki je švigala v' sredi žival: svetloba ognja, in iz ognja iz-hajoč blisk. In živali so tekale, in se vračevale, kakor svetel blisk.

Evangelij svetiga Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod še drugih dva in sedemdeset izvolil, in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v' vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcov je malo. Prosite tedej Gospoda žetve, da pošlje delavcov v' svojo žetev. Pojdite! jest vas pošljem, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite mošnje, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v' katero hišo koli pridete, recite nar poprej: Mir bodi ti hiši. In ako je tam otrok miru, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k' vam vernil. V' tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pite, kar je per njih; delavec namreč je vreden svojiga plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v' katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolnike, kateri so ondi, in recite jim: Perbližalo se vam je božje kraljestvo.

(Berilo in Evangelij per maši med procesijo stakista, ko o križevim tednu.)

30. maliga travna.

V' dan s. Katarine Sienske device.

Berilo: Bratje, kdor se hvali itd. (kakor v' dan s. Lucije device maternice, str. 157.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v' dan s. Barbare device mart. str. 153.)

1. veliciga travna.

V' dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov.

Berilo iz bukev modrosti 5, 1 — 5.

Pravični bodo z' veliko serčnostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in odvzeli njih dela. Ko bodo to vidili, bodo omoteni od grozniga straha, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupaniga zveličanja, ter bodo sami per sebi rekli, ksaje se, in od britkosti duha zdihovaje: Ti so, ktere smo nekedej zasmehovali, in v' zasramljiv pregovor imeli. Mi neumni smo njih življenje imeli za nespamet, in njih konec za nečast; glejte, kako so zdej perštetni med Božje otroke, in njih del je med svetniki.

Evangelij svetiga Janeza 14, 1 — 13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v' Boga, tudi v' me verovajte. V' hiši mojiga Očeta je veliko prebivališ. Ako bi tako ne bilo, bi vam bil povedal; ker grem vam mesto perpraviti. In ko odidem, in vam mesto perpravim, bom spet prišel, in vas bom k' sebi vzel, de bote tudi vi, kjer sim jest. In kam jest grem, veste, in pot veste. Mu reče Tomaž: Gospod! ne vemo, kam greš; in kako moremo pot vediti? Jezus mu reče: Jest sim pot, in resnica in življenje. Nihče ne pride k' Očetu drugači, kakor po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojiga Očeta poznali, in odsihmal ga bote poznali, in ste ga vidili. Mu reče

Filip: Gospod! pokaži nam Očeta, in nam je dosti. Mu reče Jezus: Toliko časa sim per vas, in me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kako praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne verujete, de sim jest v' Očetu, in Oče v' meni? Besede, ktere vam jest govorim, ne govorim sam od sebe. Ampak Oče, kteri v' meni pribiva, on dela opravlja. Ali ne verujete, de sim jest v' Očetu, in Oče v' meni? Če ne, vsaj, zavoljo del verovajte. Resnično, resnično vam povem: kdor v' me veruje, bo dela, ktere jest delam, tudi on delal, in še več, kakor te, bo delal, ker jest grem k' Očetu. In kar koli bote Očeta v' mojim imenu prosili, to bom storil: de bo Oče v' Sinu poveličan.

3. veliciga travna.

V' dan znajdenja svetiga križa.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov
2, 5—11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, itd. (kakor cvetno nedeljo per maši str. 83.)

Evangelij svetiga Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek zmed farizejev, Nikodem po imenu, viši med Judi. Ta je prišel po noči k' Jezusu, in mu je rekel: Učenik vemo, de si učenik od Boga prišel; zakaj nihče ne more teh čudežov delati, ktere ti delaš, če Bog ni z' njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni vnovič preroben, ne more viditi Božjiga kraljestva. Mu reče Nikodem: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v' telo svoje matere vdružit' iti, in preroben biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni preroben iz vode in iz svetiga Duha, ne more iti v' Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, de sim ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Duh diha, kjer hoče, in glas njegov sli-

šiš, pa ne veš, od kod pride, ali kam gre; tako je slehern, kateri je rojen iz Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako se more to zgoditi? Jezus je odgovoril in mu rekel: Ti si učenik v' Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično ti povem, de kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo; in ne sprejmete našiga pričevanja. Če vam pozemljiske reči pravim, in ne verjamete, kako bote verovali, ako vam bom nebeške pravil? In nihče ni šel v' nebesa, kakor kateri je prišel z' nebes, Sin človekov, kateri je v' nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v' pušavi, tako mora povišan biti Sin človekov; de kdor koli va-nj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. veliciga travna.

V' dan s. Florjana in tovaršev marternikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našiga Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojiga veliciga usmiljenja prerodil v' živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mertvih, v' nestrohljiv, in neognjušen in nezvenljiv del, perhranjen vam v' nebesih, kateri ste v' Božji moči ohranjeni po veri v' zveličanje, ktero ima razodeto biti poslednji čas; v' katerim se bote veselili, če morate zdej malo žalovati v' mnogoterih skušnjah, de se skušnja vaše vere veliko drajši ko zlato, ktero se z' ognjem skuša, pokaže v' hvalo, in slavo in čast o razodetji Jezusa Kristusa Gospoda našiga.

Evangelij svetiga Janeza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Jest sim terta, vi mladike. Kdor ostane v' meni, in jest v' njem, on rodi veliko sadu; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v' meni ne ostane, bo vunkelj veržen, kakor mladika; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v' ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v' meni, in moje besede v' vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V' tem je povelj-

čan moj Oče, de veliko sadu obrodite, in de ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sim tudi jest vas ljubil. Ostanite v' moji ljubezni. Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v' moji ljubezni; kakor sim tudi jest zapovedi svojiga Očeta spolnil, in ostanem v' njegovi ljubezni. To sim vam govoril, de moje veselje v' vas ostané, in de se vaše veselje dopolni.

5. veliciga travna.

V' dan s. Gotharda spovedovavca škofa.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejov
7, 23 — 27.*

Bratje! duhovnov je bilo več po postavi, zato ko jim je smert branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekoma, ima večno duhovstvo. Torej jih premore tudi vekoma zveličati, kateri pridejo po njem k' Bogu, ker vedno živi, de za nas prosi. Spodobilo se je namreč, de imamo taciga veliciga duhovna, svetiga, nedolžniga, neomadežaniga, odločeniga od grešnikov, in višiga, ko so nebesa: kterimu ni treba kakor duhovnam vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus naš Gospod.

Evangelij svetiga Matevža 24, 42 — 47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Čujte, ker ne veste, ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa vedite, de, ko bi vedel hišni gospodar, ktero uro ima tat priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi perpravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, kteriga je postavil njegov gospod čez svojo družino, de jim daje ob času jed? Blagor tistimu hlapcu, kteriga njegov gospod, kadar pride, najde tako delati! Resnično vam povem, de ga bo čez vse svoje premoženje postavil.

16. veliciga travna.

V' dan s. Janeza Nepomučano marternika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni skozi okno gleda v' hišo; razumni mož pa zunej stoji. Nespamet človekova je poslušati per durih; modriga pa teži sramota. Usta neumnih nespametno govore, besede modrih pa so z' mero pretehtane. Trapasti imajo na jeziku svoje serce, modri pa v' sercu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudiča, kolne sam svojo dušo. Šep-tavic oskruni svojo dušo, in je povsod čerten; in kdor se ga derži, je sovražen: molčeči in razumni je česen.

Evangeli: Tisti čas, je Janez, ko je v' ječi itd. (kakor drugo nedeljo v' adventu str. 2.)

25. veliciga travna.

V' dan s. Urbana marternika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog, itd. (kakor v' dan s. Blaža marternika škofa, str. 167.)

Evangeli: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v' dan s. Nikolavža spovedovavca škofa, str. 154.)

31. veliciga travna.

V' dan ss. Kancjana in tovaršev marternikov.

(O velikonočnim času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangeli: Jest sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v' dan s. Florjana in tovaršev, str. 182.)

(Zunej velikonočniga časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16 — 20.

Pravični pa bodo vekomej živeli, in per Gospodu je njih plačilo, in skerb za-nje per Narvišim. Zato bodo prejeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospodove roke; ker s' svojo desnico jih bo pokril, in s' svojo sveto roko jih bo branil. Prejel bo orožje njegov serd, in oborožil stvari v' maševanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prijel bo nepremagavni škit, svetost.

Evangelij svetiga Lukeža 6, 17 — 23.

Tisti čas je šel Jezus z' gore itd. (kakor v' dan ss. Fabjana in Sebastjana martervikov, str. 162.)

2. rezniga cveta.

V' dan ss. Marcelina, Petra in Erazma marternikov.

Berilo! Bratje! menim, de se terpljenje sidanjiga časa ne da permeriti itd. (kakor četrto nedeljo po binkeštih, str. 130.)

Evangelij: Kadar bote slišali vojske itd. (kakor v' dan ss. Vincencja in Anastazja marternikov str. 163.)

9. rezniga cveta.

V' dan ss. Primaža in Felicjana marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomej živeli itd. (kakor v' dan ss. Kancjana in tovaršev marternikov, str. 186.)

Evangelij: Zahvalim te Oče itd. (kakor 24. dan svečana str. 172.)

10. rezniga cveta.

V' dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v' dan s. Františke Rimske vdove, str. 172.)

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice, str. 157.)

13. rezniga cveta.

V' dan s. Antona Padovskiga.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9—14.

Bratje! v' razgledovanje smo svetu, in angelam in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v' Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez častni. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitniga prebivališa. In se trudimo z' svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in prenesemo; nas prekljinajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsiga izveržik do zdej. Tega ne pišem, de bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje predrage otroke v' Kristusu Jezusu Gospodu našim.

Evangeli: Naj bo opasano vaše ledje, itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža; str. 12.)

15. rezniga cveta.

V' dan ss. Vida in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravičnih duše so v' roki Božji, itd. (kakor v' dan ss. Vincencja in Anastazja mart. str. 163.)

Evangelij svetiga Lukeša 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njegga, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z' veseljem vrnili, rekoč: Gospod! tudi hudiči so nam pokorni v' tvojim imenu. In jim je rekel: Vidil sim satana, kakor blisk z' neba pasti. Glejte! dam vam oblast stopati na kače in škorpionje, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vunder ne veselite se tega, de so vam duhovi pokorni; veselite se pa, de so vaše imena zapisane v' nebesih.

21. reznica cveta.

V' dan s. Alojzja spovedovavca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri za zlatam ne hodi, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ta, in ga bomo hvalili? Zakaj prečudne reči je delal v' svojim življenji. On je skušen v' tem, in popoln najden, in mu bo večna čast. On bi bil zamogel grešiti, in ni grešil; hudo storiti, in ni storil. Zato je uterjeno njegovo blago v' Gospodu, in njegovo milošinjo bo označevala vsa množica svetih.

Evangelij svetiga Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Se molite, ker ne umete ne pisem ne moči Božje. Ob vstajenji namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli Božji v' nebesih. Od vstajenja mertvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog rekoč: Jest sim Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov? Bog ni mertvih, ampak živih. In množice, to slišati, so se zavzele nad njegovim ukam. Ko so pa farizeji slišali, de je saduceje k' molčanju perpravil, so se sošli. In eden zmed njih,

učenik postave, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je velika zapoved v' postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz vsiga svojiga serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar veči in perva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe. V' teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki.

22. rezniga cveta.

V' dan ss. Ahacija in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomej živeli itd. (kakor v' dan ss. Kancjana in tovaršev mart. str. 184.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z' gore itd. (kakor v' dan ss. Fabjana in Sebástjana marternikov str. 162.)

24. rezniga cveta.

V' dan rojstva s. Janeza Kerstnika.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1 — 7.

Poslušajte, otoki, in vzemite si v' serce, daljue ljudstva! Gospod me je v' maternim telesu poklical; ko sim še v' telesu svoje matere bil, se je spomnil mojiga imena. In je storil moje usta kakor ojster meč; v' senco svoje roke me je skril, in me je vzel ko izbrano pšico, v' svoj tul me je skril. In mi je rekel: Moj hlapec si ti, Izrael! ker v' tebi bom razsvetlovan. In zdej reče Gospod, ki me je iz materniga telesa sebi hlapca storil: Glej, dal sim te narodom v' svetlobo, de si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo vidili, in knezi vstali, ter te molili zavoljo Gospoda tvojiga Boga, in zavoljo Svetnika Izraeloviga, kateri te je izvolil.

Evangelij svetiga Lukeša 1, 57—68.

Elizabeti se je spolnil čas poroditi, in je rodila sinu. In njeni sosedje in žlahta so slišali, de je Gospod skazal svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se z' njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so prišli obrezovat deteta, in so ga imenovali po imenu njegoviga očeta Caharija. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In so ji rekli: Sej ni nikogar v' tvojim rodu, kterimu bi bilo tako ime. Pomignili so pa njegovimu očetu, kako hoče, de bi se imenoval. In si je ukazal dati tablico, in je zapisal, rekoč: Janez je njegovo ime. In so se vsi čudili. Per tej priči pa so se odperle njegove usta in njegov jezik, in je spregovoril in Boga hvalil. In opadel je strah vse njih sosede, in po vsih Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kteri so slišali, so si k' sercu vzeli, rekoč: Kaj koli bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila z' njim. In Caharija, njegov oče, je bil napolnjen s' svetim Duham, in je prerokoval, rekoč: Hvaljen Gospod, Izraelov Bog, ker je obiskal, in storil odrešenje svojimu ljudstvu.

 26. rezniga cveta.

V' dan ss. Janeza in Pavla marternikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, kterih pravičnosti niso pozabljene; per njih zarodu ostane njih blago, svet del so njih vnuki; in v' zavezi je ostal njih zarod, in njih otroci zavoljo njih vekomej ostanejo; njih rod in njih slava ne bota prešla. Njih telesa so v' miru pokopane, in njih imena žive od rodu do rodu. Njih modrost bodo perpovedovale vse ljudstva, in njih hvalo bo oznanoval ves zbor svetnikov.

Evangelij svetiga Lukeša 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Varujte se kvasa farizejev, kteri je hinavšina. Nič pa ni

skritiga, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivniga, kar bi se ne zvedilo. Torej, kar ste v' temi rekli, se bo na svetlim govorilo; in kar ste na uho govorili v' hramih, bo oznanovano na strehah. Povem pa vam svojim prijatlam: Ne bojte se jih, kateri telo umore, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistiga, kateri, ko je umoril, ima oblast vreči v' pekel. Res, vam povem, tega se bojte! Ali se ne proda pet vrabcov za dva vinarja? In ne eden zmed njih ni pozabljen per Bogu. Pa tudi lasje vaše glave so vsi razšteti. Ne bojte se tedej; več ko veliko vrabcov ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor koli me spozna pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli Božjimi.

29. režniga cveta.

V' god ss. aposteljnov Petra in Pavla.

Berilo iz djanja aposteljskiga 12, 1 — 11.

Tiste dni jih je kralj Herodež jel nekej v' cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakoba, Janezoviga brata, z' mečem. Ko je pa vidil, de je to Judam vseč, je ukazal tudi še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil tedej vjel, ga je poslal v' ječo, in dal štirim čveterstvam vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v' ječo, cerkev pa je za-nj neprenehama k' Bogu molila. Kadar ga je pa Herodež imel pred ljudi postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vojakama vklenjen v' dve ketini; in varhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospodov je perstopil, in luč se je zasvetila v' ječi; in je udaril Petra v' bok, in ga izbudil, rekoč: Vstani hitro! In so padle ketine od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje čevlje! In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajš, in pojdi za menoj. In je šel vun za njim, in ni vedil, de je res, kar se je godilo po angelu; ampak je menil, de perkazen vidi. Kadar sta bila pa odšla memo perve in druge straše, sta prišla do že-

leznih vrat, ktere peljejo v' mesto, in te so se jima same od sebe odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v' ene ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zave, in reče: Zdej vem res, de je poslal Gospod svojiga angela, in me je otel od Herodežove roke, in od vsiga čakanja Judovskega ljudstva.

Evangelij svetiga Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v' dan stola s. Petra v' Rimu. str. 161.)

2. maliga serpana.

V' dan obiskanja s. Marije device.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14.

Glej, on pride, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubik serni in mladimu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubik mi govori: Vstani, biti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi; ker zima je že minula; dež je odšel in nehal; cvetlice so se perkazale v' naši deželi; čas obrezvanja je prišel; glas gerlice se je zaslišal v' naši deželi; figovo drevo je poglalo svoj cvet: cvetoči vinogradi dajo svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v' razpokih skale, v' luknjah kamnate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v' mojih ušesih; ker tvoj glas je sladak, in tvoje obličje lepo.

Evangelij svetiga Lukeša 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila, in je jaderno šla v' gore v' mesto na Judovim. In je stopila v' hišo Caharijovo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeto pozdravljenje Mariino, je poskočilo dete v' njenim telesu. In Elizabeta je bila napolnjena s' svetim Duham, in je zavpila z' velikim glasom, in rekla: Zegnana si ti med ženami, in žegnan je sad tvojiga telesa! In od kod to meni, de

pride mati mojiga Gospoda k' meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojiga pozdravljenja v' moje ušesa, je dete poskočilo od veselja v' mojim telesu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda. In Marija je rekla: Moja duša povelečuje Gospoda, in moj duh se veseli v' Bogu, mojim Zveličarji.

4. maliga serpana.

V' dan s. Ulrika spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v' dan s. Gotharda spovedovavca škofa. str. 183.)

12. maliga serpana.

V' dan ss. Hermagora škofa in Fortunata diakona, marternikov, Krajske dežele perporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v' roki Božji, itd.

Evangelij: Kadar bote slišali vojske, itd. (oboje kakor v' dan ss. Vincencja in Anastazja mart. str. 163.)

13. maliga serpana.

V' dan s. Margarete device marternice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povzdignil si itd. (kakor v' dan s. Doroteje, str. 169.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice, str. 157.)

16. maliga serpana.

V' dan s. device Marije Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jest sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojiga cvetja je častit in obiln sad. Jest sim mati čiste ljubezni, in strahu, in spoznanja in svetiga upanja. Per meni je vsa milost pota in resnice, per meni vse upanje življenja in čednosti. Perstopite k' meni vsi, kateri me želite, in mojiga sadu se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medu, in moj del slajši od medu in satovja. Moj spomin je v' večne rodove. Kteri mene jedo, bodo še lačni; in kateri mene pijo, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij svetiga Lukeša 11, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. maliga serpana.

V' dan s. Aleksia spovedovavca.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 6, 6—12.

Predragi! velik dobičik je pobožnost z' zadovoljnostjo. Nič namreč nismo pernesli na ta svet; javelne moremo tudi kaj odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s' tem dovoljni. Zakaj, kateri hočejo obogateti padejo v' skušnjavo, in v' zadergo hudičevo, in v' veliko nepridnih in škodljivih želj, ktere potope človeka v' pogubljenje in končanje. Korenina vsiga hudiga namreč je lakomnost; nekteri, ki so po njej hrepeneli, so zašli od vere, in se zapletli v' velike nadloge. Ti pa, o človek

Božji! beži od tega; derži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, poterpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnim življenji.

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kakor v' dan spreobrnjenja s. Pavla apostelja str. 164.)

20. maliga serpana.

V' dan s. Elija preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Je vstal Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je kakor bakla gorela. On je perpeljal nad ljudstva lakoto, in ker so ga razdražili s' svojim zavidam, jih je manj perhajalo, niso namreč mogli terpeti zapoved Gospodovih. Z' besedo Gospodovo je zaperl nebo, in je perklical z' neba ogenj trikrat. Tako se je povelical Elija v' svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignil mertviga iz groba, iz smertne oblasti po besedi Gospoda Boga. Ti si vergel kralje v' pogubo, in razterl lahko njih moč, in slavne iz njih postelje. Ti si slišal na Sinaji svarjenje in na Horebu sodbo maševanja. Ti si mazal kralje v' pokorjenje, in si preroke stavil naslednike za seboj. Ti si bil vzet v' ognjenim viharji na vozu z' ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti serd Gospodov, spraviti očetovo serce s' sinam, in spet ustanoviti rodove Jakobove.

Evangelij: Tisti čas vzame Jezus z' seboj Petra in Jakoba in Janeza itd. (kakor drugo postno nedeljo str. 38.)

22. maliga serpana.

V' dan s. Marije Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor 23. dan svečana, str. 171.)

Evangelij: Tisti čas je nekdo zmed farizejev itd.
(kakor v' četertik po tihi nedelji, str. 78.)

25. maliga serpana.

V' dan s. Jakoba aposteljna.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9 — 15.

Bratje! menim, de je Bog nas aposteljne poslednje postavil, kakor k' smerti namenjene: ker smo v' razgledovanje svetu, in angelam in ljudem. Mi smo neumni za voljo Kristusa, vi pa modri v' Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brezčastni. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitniga prebivališa. In se trudimo s' svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in preneseemo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsiga izveržik do zdej. Tega ne pišem, de bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke. Zakaj, ko bi ravno deset tavžent učencikov imeli v' Kristusu, vender nimate veliko očetov; ker v' Kristusu Jezusu sim vas jest z' evangelijem rodil.

Evangelij svetiga Matevša 20, 20 — 23.

Tisti čas je perstopila k' Jezusu mati Cebedevjovih sinov, s' svojima sinama, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, de sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v' tvojim kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jest pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je perpravljeno od mojiga Očeta.

Ravno ta dan.

V' dan s. Krištofa marternika.

Berilo: Pravičniga je peljal Gospod itd.

Evangelii: Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v' dan s. Valentina marternika, str. 169.)

26. maliga serpana.

V' dan s. Ane, matere Marije device.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? (kakor v' dan s. Franciške Rimske vdove, str. 172.)

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

2. veliciga serpana.

V' dan s. Stefana papeža marternika.

Berilo iz djanja aposteljskiga 20, 17—21.

Tiste dni je z' Mileta Pavl poslal v' Efez, poklicat starašine cerkve. Kadar so bili ti k' njemu prišli, in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od perviga dne, ko sim prišel v' Azijo, kako sim z' vami ves čas bil, služijoč Gospodu z' vso ponižnostjo in s' solzami in skušnjami, ktere so se mi godile zavoljo zalezovanja Judov; kako nisim nič odtegnil koristniga, de bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanujoč Judam in nevernikam spreobrnjenje k' Bogu in vero našiga Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelii: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v' dan s. Blaža marternika škofa, str. 167.)

5. veliciga serpana.

V' dan s. Marije Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred veki sim stvarjena, in nikodar ne bom nehala, in v' svetim prebivališi sim pred njim služila. In tako sim se v' Sionu uterdila, in v' svetim mestu sim ravno tako počivala, in v' Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v' častitim ljudstvu, in v' mojim Bogu je njegov del, in v' družbi svetnikov moje stanovališe.

Evangelii svetiga Lukeša 11, 27 — 28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v' dan s. device Marije Karmelske, str. 193.)

Ravno ta dan.

V' dan s. Ozvalda spovedovavca.

Berilo: Bratje! v' razgledovanje smo svetu itd. (kakor v' dan s. Antona Padovskega str. 186.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Ne bojte se, majhina čeda! ker vašimu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kteri ne mine v' nebesih, kamor se tat ne perbliža, in kteriga molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

6. veliciga serpana.

V' dan ss. Ksista in tovaršev marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomej živeli itd. (kakor v' dan ss. Kancjana in tovaršev mart. str. 184.)

Evangelii: Tisti čas je šel Jezus z' gore itd. (kakor v' dan ss. Fabjana in Sebastjana mart. str. 162.)

10. veliciga serpana.

V' dan s. Lavrencja marternika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 9, 6—10.

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v' obilnosti, bo tudi v' obilnosti žel. Slehern (daruj); kakor je v' svojim sercu namenil, ne z' žalostjo ali po sili; zakaj veseliga darovavca ljubi Bog. Bog pa je mogočen vsak dar zobilšati med vami, de imate vselej vsiga dovolj, in ste bogati v' vsako dobro delo; kakor je pisano: Deli, daje ubogim, njegova pravičnost ostane vekomej. Kteri pa daje seme sejavcu, bo tudi kruha jesti dal, in bo namnožil vaše seme, in dal rasti obilniši sad vaše pravičnosti.

Evangelii svetiga Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično serno ne pade v' zemljo, in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo perhranil v' večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jest, tamkej bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil.

15. veliciga serpana.

Veliko gospodnico, ali v' god vnebovzeta Marije device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

V' vsim sim pokoja iskala, in v' erbšini Gospodovi sim hotla stanovati. Tedej je zapovedal, in mi rekel stvar-

nik vsih reči; in ktere me je stvaril, je počival v' mojim šotoru, in mi je rekel: V' Jakobu prebivaj, v' Izraelu imej svoj del, in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sim se v' Sionu uterdila, in v' svetim mestu sim ravno tako počivala, in v' Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v' častitim ljudstvu, in v' mojim Bogu je njegov del, in v' družbi svetnikov moje stanovališe. Kakor ceder na Libanu sim povišana, in kakor cipresa na gori Sionski. Visoko kakor palma v' Kadezu sim zrastla, in kakor zasajena roža v' Jerihu; kakor lepa oljka na polji, in kakor javor ob vodi na potih sim visoko zrastla. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sim dišala, kakor izbrana mira sim dajala prijeten duh od sebe.

Evangelii svetiga Lukeža 10, 38—42.

Tisti čas je šel Jezus v' neko vas; in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v' svojo hišo. In ona je imela sestro, po imenu Marijo, ktera je tudi sedla k' nogam Gospodovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s' postrežbo veliko opraviti; ter je perstopila, in rekla: Gospod! ti ni mar, de me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedej, de naj mi pomaga. In Gospod je odgovoril, in ji rekel: Marta, Marta! skerbna si in si veliko perzadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljši del izvolila, kteri ji ne bo odvzet.

16. veliciga serpana.

V' dan s. Roka spovedovavca.

Berilo: Bratje! v' razgledovanje smo svetu itd. (kakor v' dan s. Antona Padovskega str. 186.)

Evangelii: Ne bojte se, majhina čeda itd. (kakor v' dan s. Ozvalda spovedovavca, str. 197.)

24. veliciga serpana.

V' dan s. Jerneja aposteljna.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 12, 27 — 31.

Bratje! vi ste telo Kristusovo in udje med seboj. In Bog je v' cerkvi postavil prvič aposteljne, drugič preroke, tretjič učenike, potlej moči, po tem dari ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike izlagati. So mar vsi aposteljni? ali vsi preroki? ali vsi učniki? ali imajo vsi moči? ali vsi dari ozdravljati? ali vsi mnogotere jezike govore? ali vsi izlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetiga Lukeša 6, 12 — 19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v' molitvi Božji. In ko je bil dan, je poklical svoje učence, in jih je iz njih dvanajst izvolil, (ktere je tudi aposteljne imenoval): Simona, ki ga je tudi Petra imenoval, in Andreja njegoviga brata, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja, Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejoviga, in Simona, imenovaniga Celota, in Judeža Jakoboviga, in Judeža Iškarjota, kateri je izdajavec bil. In je šel doli z' njimi, in je stal na ravnim polji, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni biti od svojih bolezni. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je iskala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. veliciga serpana.

V' dan s. Avgušтина škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričam pred Bogam itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža, str. 12.)

Evangelij: Vi ste sol semlje, itd. (kakor v' dan s. Gregorja papeža, str. 173.)

29. veliciga serpana.

V' dan obglavljenja s. Janeza kerstnika.

Berilo iz Jeremija preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospod rekoč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govori Judu vse, kar ti jest zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom perпустиł, de bi se jih bal. Zakaj jest te dans storim terdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsi deželi, kraljem v' Judu, njegovim knezam, in duhovnam in ljudstvu dežele. In se bodo bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sim jest s' teboj, reče Gospod, de te rešim.

Evangelij svetiga Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herodež, in vjel Janeza, in ga zveval v' ječi zavoljo Herodiade, žene svojiga brata Filipa, ker jo je bil za ženo vzel. Zakaj Janez je rekel Herodežu: Ni ti perpušeno imeti žene svojiga brata. Herodiada pa ga je zalezovala, in ga je hotla umoriti, pa ni mogla. Herodež se je namreč bal Janeza, ker je vedil, de je pravičen in svet mož; in ga je varoval, in je, kakor je od njega slišal, veliko storil, in ga je rad poslušal. In ko je bil perložen dan prišel, je Herodež v' dan svojiga rojstva večerjo napravil knezam, vojvodam in pervakam Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodiadina, in je plesala, in dopadla Herodežu, in z' njim sedečim; je rekel kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in ti bom dal. In ji je persegel: Kar koli prosiš, ti bom dal, tudi polovico svojiga kraljestva. In je vun šla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza kerstnika. In je šla zdajci hitro noter h' kralju, in je prosila, rekoč: Hočem, de mi daš jaderno v' skladi glavo Janeza kerstnika. In kralj je bil žalosten, pa zavoljo persege, in zavoljo z' njim sedečih, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rabeljna, in ukazal per-

nesti njegovo glavo v' skledi. In ga je v' ječi ob glavo djal, in je pernesel njegovo glavo v' skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Kadar so to slišali njegovi učenci, so prišli in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v' grob.

Pervo nedeljo kimovca.

V' god vsih angelov varhov.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23, 20—23.

To govori Gospod Bog: Glej, jest bom poslal svojiga angela, kateri pojde pred teboj, in te bo varoval na potu, in perpeljal v' kraj, kteriga sim' perpravil. Spoštuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, de ga ne zaničuješ, ker ne bo zanesel, kadar grešiš, in moje ime je v' njem. Ako poslušaš njegov glas, in vse storiš, kar govorim; bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotnik tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred teboj.

Evangelij svetiga Matevša 18, 1—10.

Tisti čas so perstopili učenci k' Jezusu, rekoč: Kteri je li večji v' nebeškim kraljestvu? In Jezus je poklical otroka, in ga je postavil v' sredo med nje, in je rekel: Resnično vam povem; ako se ne spreoburnete, in niste kakor otroci, ne pojdete v' nebeško kraljestvo. Kdor koli se tedej poniža, kakor ta otrok, ta je večji v' nebeškim kraljestvu. In kdor sprejme kteriga takiga otroka v' mojim imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša kteriga teh malih, ki v' me verujejo, bi mu bilo bolje, de bi se mu obesil mlinsk kamen na vrat, in bi se potopil v' globočino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vunder gorje tistimu človeku, po katerim pohujšanje pride. Ako te pa tvoja roka, ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in verzi od sebe; bolje ti je hromimu ali kruljovimu iti v' življenje, kakor dve roke, ali dve noge imeti, pa verženimu biti v' večni ogenj. In ako te tvoje oko pohujša, izderi ga, in verzi od sebe; bolje ti je z' enim očesam iti v' življenje, kakor dva

očesa imeti, pa verženimu biti v' peklenski ogenj. Glejte, de ne zaničujete kteriga teh malih! ker povem vam, de njih angeli v' nebesih vedno gledajo obličje mojiga Očeta, ki je v' nebesih.

1. kimovca.

V' dan s. Egidija abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika, 160.)

Evangeli: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 164.)

4. kimovca.

V' dan s. Rozalije device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali, itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v' dan s. Barbare device marternice str. 153.)

8. kimovca.

Malo gospodnico ali v' god rojstva Marije device.

Berilo in Evangeli se najdeti v' praznik spočetja device Marije, 8. dan grudna, str. 156.)

Pervo nedeljo po mali gospodnici.

V' praznik svetiga imena Marije.

Berilo: Jest sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, itd. (kakor 16. dan maliga serpana, str. 193.)

Evangeli: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 158.)

14. kimovca.

V' dan povišanja svetiga Križa.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov 2, 5 — 11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus itd. (kakor cvetno nedeljo per maši, str. 83.)

Evangelij svetiga Janeza 12, 31 — 36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jest, kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k' sebi vlekel. To pa je rekel, de je na znanje dal, s' kakošno smertjo de bo umerl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, de Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedej rekel: Še malo časa je luč per vas. Hodite, dokler imate luč, de vas tema ne obide; in kdor v' temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v' luč, de bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

17. kimovca.

V' dan s. Lamberta škofa marternika.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 12 — 18.

Predragi! blagor človeku, kateri preterpi skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne reci, de je od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati v' hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak pa je skušan, kadar je od svojiga poželenja vlečen in vabljen. Potlej ko pozele-nje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedej, bratje moji preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgorej, in pride od Očeta svetlobe, per katerim ni premenjenja, tudi ne sence kaciga

preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z' besedo resnice, de smo nekake pervine njegovih stvari.

Evangelii svetiga Lukeša 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k' meni, in ne sovraži svojiga očeta in svoje matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojiga življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojiga križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče turn zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali ima dosti ga dodelati; de se mu, kadar vstavi grunt, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta človek je začel zidati, in ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugiga kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z' desetimi tavženti naproti iti tistimu, kateri gre nadnj z' dvajsetimi tavženti? Sicer pošlje, dokler je še deleč, sporočnikov do njega, in prosi miru. Tako tedej nobeden zmed vas, kateri se ne odpove vsimu svojimu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovca.

V' dan s. Matevža aposteljna in evangelista.

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—14.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni, itd. (kakor v' dan s. Marka evangelista, str. 179.)

Evangelii svetiga Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je vidil Jezus človeka na colu sedeti, Matevža po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In je vstal, in šel za njim. In pergodilo se je, ko je bil v' hiši per jedi, glej! je veliko colnarjov in grešni-

kov prišlo, in so k' jedi sedli z' Jezusam in njegovimi učenci. In ko so farizeji to vidili, so rekli njegovim učencam: Zakaj je vaš učenik z' colnarji in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: Ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to: Usmiljenje hočem, in ne daru. Nisim namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimovca.

V' dan ss. Kozma in Damiana marternikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v' dan ss. Kanejana in tovaršev mart. str. 184.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z' gore, itd. (kakor v' dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 162.)

29. kimovca.

V' dan s. Mihaela veliciga angela.

Berilo iz skrivniga razodenja s. Janeza aposteljna
1, 1—5.

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skorej zgoditi, govoreč po svojim angelu svojimu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje dajal besedi Božji, in pričevanje od Jezusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v' njem pisano; ker čas je bliz. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v' Azii. Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežam; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, pervorojenic iz mertvih in poglavar kraljev zemlje: kateri nas je ljubil, in nas opral od naših grehov v' svoji kervi.

Evangelii kakor v' god angelov varhov, prvo nedeljo kimovca, str. 202.)

Pervo nedeljo kozoperska.

V' praznik Marije device svetiga rožniga kranca.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor v' dan svete Marije device Snežnice, str. 197.)

Evangelii: Tisti čas, ko je Jezus množicam govorel, je povzdignila neka žena itd. (kakor 16. dan maliga serpana, str. 193.)

4. kozoperska.

V' dan s. Franciška Serafskiga.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Galačanov 6, 14—18.

Bratje! mene pa Bog varuj, de bi se z' drugim hvalil, kakor s' križem Gospoda našiga Jezusa Kristusa, po katerim je meni svet križan in jest svetu. Zakaj v' Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se po tem pravilu ravna, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelam Božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležan; zakaj jest nosim znamenja ran Gospoda Jezusa na svojim telesu. Milost Gospoda našiga Jezusa Kristusa bodi z' vašim duham, bratje! Amen.

Evangelii: Zahvalim te, Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 172.)

12. kozoperska.

V' dan s. Maksimiliana škofa marternika.

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd. (kakor v' dan s. Blaža mart. škofa, str. 167.)

Evangelij: Ako pride kdo k' meni, itd. (kakor v' dan s. Lamberta marternika škofa, str. 204.)

15. kozoperska.

V' dan s. Terezije device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice, str. 157.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v' dan s. Barbare device marternice, str. 153.)

16. kozoperska.

V' dan s. Gala abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika str. 160.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kakor v' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 164.)

18. kozoperska.

V' dan s. Lukeža evangelista.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 8, 16—24.

Bratje! hvala Bogu, kateri je dal ravno tako skerb za vas Titu v' serce. Zakaj opominjanje sicer je prejel; pa ker je bil slo skerben, je s' svojo voljo k' vam šel. Poslali smo z' njim tudi brata, kteriga hvala je v' evan-

geli po vsih cerkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cerkev tovarš našiga popotovanja v' to milošinjo, ki jo dajemo v' čast Gospodovo, in v' razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skerbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa z' njima tudi našiga brata, kteriga smo skusili v' mnogoterih rečeh velikokrat skerbniga, zdej pa veliko skerbnejšiga z' velikim zaupanjem v' vas; ali zavoljo Tita, kteri je moj tovarš in pomagavec per vas, ali zavoljo naših bratov, kteri so aposteljni cerkev in čast Kristusova. Pokažite tedej v' pričo cerkev pričevanje svoje ljubezni do njih in naše hvale zavoljo vas.

Evangelii kakor v' dan s. Marka 25. dan maliga travna, str. 179.)

21. kozoperska.

V' dan s. Uršule in njenih tovaršic, devic in marternic.

Berilo: Bratje! od devic nimam itd. (kakor v' dan s. Jederti device, str. 174.

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v' dan s. Barbare device mart. str. 153.)

28. kozoperska.

V' dan ss. Simona in Judeža aposteljniov.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Efežanov 4, 7 — 13.

Bratje! vsakterimu zmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusoviga. Za tega voljo reče pismo: Je šel na visoko, in vjete peljal jetnike; je dal darove ljudem. De je pa gor šel, kaj je družiga, kakor de je poprej tudi šel v' dolne strani zemlje? Kteri je dol šel, ravno tisti

je tudi gor šel čez vse nebesa, de bi vse napolnil. In on je ene postavil aposteljne, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učenike v' popolnost svetih, v' opravljanje službe, v' razširjanje telesa Kristusoviga; dokler se ne snidemo vsi v' edinosti vere in spoznanja Sinu Božjiga, v' popolniga moža, v' mero polne starosti Kristusove.

Evangelii svetiga Janeza 15, 17 — 25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: To vam zapovem, de se ljubite med seboj! Ako vas svet sovraži, vedite, de je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jest od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jest govoril: Hlapec ni veči, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje besede spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojiga imena, ker ne poznajo njega, kateri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojiga Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne imeli greha; zdaj pa so vidili, in sovražijo mene in mojiga Očeta. Pa de se dopolni govorjenje, ktero je v' njih postavi zapisano: Zastonj so me sovražili.

1. listognoja.

V' god vsih svetnikov.

Berilo iz skrivniga razodenja s. Janeza aposteljna
7, 2 — 12.

Tiste dni, glejte, sim jest Janez vidil družiga angela priti od solnčniga vz-hoda, kateri je imel znamnje živiga Boga; in je vpil z' velikim glasam čveterim angelam, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekoč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesam, dokler ne zaznam-

njamo hlapcov Boga našiga na njih čelih. In sim slišal število zaznamnjanih; sto štiri in štirideset tavžent je bilo zaznamnjanih iz vsih rodov Izraelovih otrok. Iz roda Judoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Rubnoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Gadoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Azerjeviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Neftaljeviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Manasoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Simeonoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Levjeviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Isaharjeviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Cabulonoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Jožefoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Benjaminoviga dvanajst tavžent zaznamnjanih. Po tem sim jih vidil veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vsih narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stati pred sedežem in pred Jagnjetam, oblečene v' bele dolge oblačila, in palmove veje so bile v' njih rokah; in so vpili z' velikim glasam, rekoč: Čast Bogu našimu, ki sedi na sedeži, in Jagnjetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starašinov in čveterih žival; in so padli pred sedežem na svoje obraze, in molili Boga, rekoč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogu našimu od vekomej do vekomej Amen.

Evangelij svetiga Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus množice, je šel na goro, in ko se je bil usedel, so perstopili k' njemu njegovi učenci. In je odperl svoje usta, in je učil, rekoč: Blagor ubogim v' duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasičeni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so čistiga serca; ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravice preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili zavoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte; ker je vaše plačilo obilno v' nebesih.

2. listognoja.

V' dan s. Justa marternika.

Berilo: Pravičniga je peljal Gospod itd. (kakor v' dan s. Valentina marternika str. 169.)

Evangelij: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno itd. (kakor v' dan s. Lavrencja marternika, str. 198.)

Berilo in Evangelij v' dan spomina vsih vernih mertvih se najdeti zadej po občini svetnikov per mašah po mertvih.

4. listognoja.

V' dan s. Karola Boromeja škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v' dan s. Ruperta, str. 177.)

Evangelij: Nekdo, kateri je na ptuje šel (kakor v' dan s. Nikolavža str. 154.)

6. listognoja.

V' dan s. Leonarda abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika, str. 160.)

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža, str. 12.)

11. listognoja.

V' dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v' dan s. Ruperta, str. 177.)

Evangelij svetiga Lukeža 11, 33 — 36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Nihče luči, ko jo užge, ne postavlja na skrit kraj ne pod

mernik; ampak na svečnik, de kateri noter gredo, svetlobo vidijo. Svetilo tvojiga telesa je tvoje oko; ako je tvoje oko čisto, bo svetlo vse tvoje telo; ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje telo. Glej tedej, de luč, ktera je v' tebi, ne bo tema. Ako je tedej vse tvoje telo svetlo, in nima nikjer nič temniga, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetilo.

13. listognoja.

V' dan s. Brikeija spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v' dan s. Gotharda, str. 183.)

15. listognoja.

V' dan s. Leopolda spovedovavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v' dan s. Alojzija, str. 187.)

Evangelij svetiga Lukeša 19, 12 — 26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam to priliko: Neki zlahten človek je šel v' daljno deželo, vzet kraljestvo v' last, in se vernit. Poklical je pa svojih deset hlapcov, in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi mestnjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočenje za njim, rekoč: Nočemo, de bi ta kraljeval čez nas. In zgodilo se je, de je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, de bi zvedil, koliko je vsakteri perkupčeval. Prišel je pa prvi, rekoč: Gospod! tvoja libra je deset liber perdobila. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v' malim zvest, imej oblast čez deset mest. In drugi je prišel, rekoč: Gospod! tvoja

libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi čez pet mest. In eden je prišel, rekoč: Gospod! glej tvojo libro, katero sim imel s-hranjeno v' ruti! Zakaj bal sim se te, ker si ojster človek, jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal. Mu reče: Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Si vedil, de sim jest ojster človek, ki jemljem, česar nisim naložil, in žanjem, česar nisim sejal; zakaj nisi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, de bi jih bil jest, kadar bi bil prišel, z' obrestjo potegnil? In je rekel zraven stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte tistimu, kateri ima deset liber. In so mu rekli: Gospod! ima deset liber. Povem vam pa, de vsakimu, kateri ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo še, kar ima, odvzeto.

19. listognoja.

V' dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel itd. (kakor v' dan s. Franciške Rimske vdove str. 172.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marter. str. 157.)

21. listognoja.

V' dan darovanja Marije device.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor 5. dan veliciga serpana str. 197.)

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena, itd. (kakor 16. dan maliga serpana str. 195.)

22. listognoja.

V' dan s. Cecilije device marternice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povzdignil si, itd. (kakor v' dan s. Doroteje, str. 169.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v' dan s. Barbare device marternice, str. 153.)

23. listognoja.

V' dan s. Klementa marternika papeža.

Berilo: Bratje posnemajte mene itd. (kakor 23. nedeljo po binkeštih, str. 148.)

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v' dan s. Gotharda str. 194.)

25. listognoja.

V' dan s. Katarine device marternice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v' dan s. Barbare device marternice str. 153.)

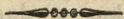
17. veliciga travna.

V' dan s. Jodoka spovedovavca.

Berilo: Bratje! v' razgledovanje smo svetu itd. (kakor v' dan s. Antona Padovskega. str. 186.)

Evangelij: Ne bojte se majhina čeda itd. (kakor v' dan s. Ozvalda, str. 197.)

Tretji del.

Berila in Evangelii

v'

*praznike Svetnikov, kateri nimajo lastnih,
ali občina Svetnikov.*

V' predgod aposteljna.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25 — 27 ; in 45, 2 — 9.

Blagoslov Gospodov je nad glavo pravičniga. Zato mu je dal Gospod lastino, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in našel je milost pred obličjem vsiga človeštva. In ga je poveličal v' strah sovražnikom, in je z' njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu pokazal svojo slavo. V' njegovi veri in krotkosti ga je svetiga storil, in ga izvolil zmed vsiga človeštva. In mu je dal očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti; in ga je povišal. Storil je ž' njim večno zavezo, in ga je opasal s' pasam pravičnosti, in oblekel Gospod z' vencam slave.

Evangelii svetiga Janeza 15, 12 — 16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: To je moja zapoved, de se ljubite med seboj, kakor sim vas jest ljubil. Veči ljubezni od te nima nihče, de kdo svoje življenje da za svoje prijatle. Vi ste moji prijatli, ako storite, kar vam jest zapovem. Podsihmal vas ne bom več imenoval hlapcov; ker hlapec

ne ve, kaj dela njegov gospod; pa prijatle sim vas imenoval; ker sim vse, kar koli sim slišal od svojiga Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolili, ampak jest sim vas izvolil, in sim vas postavil, de greste, in sad obrodite, in de vaš sad ostane; de, kar koli bote prosili Očeta v' mojim imenu, vam da.

V' dan eniga marternika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 12 — 18. Predragi! blagor človeku itd. (kakor v' dan s. Lamberta škofa mart. str. 204.)

Evangeli svetiga Lukeža 14, 26 — 33. Ako pride kdo k' meni itd. (kakor v' dan s. Lamberta škofa mart. str. 205.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v' dan s. Blaža marternika škofa, str. 167.)

Evangeli svetiga Matevža 16, 24 — 27. Ako hoče kdo itd. (kakor v' dan s. Blaža marternika škofa, str. 167.)

V' dan eniga marternika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10 — 14. Pravičniga je peljal itd.

*) Marternik se imenuje vsak svetnik, kateri je keršansko vero stanovitno pričal, in je bil zato umorjen. V' besedi škof je pa tudi Papež zapopaden.

Evangelij svetiga Matevža 10, 34 — 42. Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v' dan s. Valentina marternika str. 169.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8 — 10, in 3, 10 — 12. Predragi pomni itd. (kakor v' dan s. Jurja marternika str. 178.)

Evangelij svetiga Matevža 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Nič ni skritiga, kar bi se ne razodelo, in skrivniga, kar bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v' temi, pravite na svetlim; in kar na uho slišite, oznanujte na strebah. In ne bojte se jih, kateri telo umore, duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte se veliko bolj tistiga, kateri more dušo in telo pogubiti v' pekel! Ali se ne prodasta dva vrabca po vinarji? In le eden zmed njih ne bo padel na zemljo brez vašiga Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi razštet. Nikar se tedej ne bojte; boljši ko veliko vrabcov ste vi. Kdor koli bo tedej mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jest spoznal pred svojim Očetam, ki je v' nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 2—12.

Predragi! v' veliko veselje si štejte, kadar padete v' mnogotere skušnje, ker veste, de skušnja vaše vere obrodi poterpežljivost, poterpežljivoat pa delo dopolni; de ste popolni in pravični, in v' ničemur pomankljivi. Ako pa kdo vas potrebuje modrosti, naj jo prosi od Boga, kateri da vsim obilno, in ne oponaša; in mu bo dana. Naj pa prosi z' zaupanjem brez vsiga pomišljanja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valovu, kteriga veter goni, in semtertje meče. Naj tedej ne misli tak človek, de bo kaj prejel od Gospoda. Človek dvojnih misel je nestanoviten v' vsih svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v' svojim povišanji, bogati pa v' svojim ponižanji, ker bo ko

cvet trave prešel. Solnce namreč vstane z' vročino, in posuši travo, in njen cvet odpade, in njena lepa podoba pogine; tako bo tudi bogatin v' svojih potih zvenil. Blagor človeku, kateri preterpi skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo.

Včasih se bere tudi:

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 4, 13—19.

Predragi! ker ste deležni Kristusoviga terpljenja, veselite se, de se tudi v' razodenji njegove časti veselite in razveselujete. Ako ste zasramovani zavoljo imena Kristusoviga, blagor vam, zakaj, kar je hvale, časti in moči Božje, in duh Božji, nad vami počiva. Nobeden vas pa naj ne terpi, kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjevec, ali ptujiga blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kristjan, naj se ne sramuje; ampak naj časti Boga v' tem imenu. Zakaj čas je, de se začne sodba per hiši Božji; ako pa prvič per nas, kakošen konec bo tistih, kateri ne verujejo Božjemu evangeliju. In ako bo pravični komej zveličan, kako bo hudobnik in grešnik obstal? Tedej naj tudi tisti, kateri terpe po volji Božji, zvestimu stvarniku perporočijo svoje duše v' dobrih delih.

Evangelij svetiga Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zerno itd. (kakor v' dan s. Lavrencja mart. str. 198.)

V' dan eniga marternika o velikonočnim času*)

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v' dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov, str. 180.)

*) Cerkveni velikonočni čas se šteje od velike sabote do praznika s. Trojice ali 1. nedelje po binkeštih.

Namesti tega se bere včas.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v' dan s. Jurja marternika, str. 178.)

Evangelij svetiga Janeza 15, 1—7. Jest sim prava vinska terta itd. (kakor v' dan s. Jurja marternika str. 178.)

V' dan več marternikov o velikonočnim času.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

Evangelij svetiga Janeza 15, 5—11. Jest sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v' dan s. Florjana in tovaršev marternikov, str. 182.)

Namesti poprejšnjiga berila in evangelija se včas bereta:

Berilo iz razodenja s. Janeza aposteljna 19, 1—9.

Tiste dni sim jest Janez slišal, kakor glas veliko trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! češenje, in slava, in moč bodi Bogu našimu! Ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, ktera je pačila zemljo s' svojim kurbanjem, in se je zmaševal zavoljo kervi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In so spet rekli: Aleluja! In njen dim se vz-haja od vekomej do vekomej. In so padli štiri in dvajseteri starašini in čvete živali, in so molili Boga sedečiga na sedeži, rekoč: Amen, aleluja! In glas je od sedeža izšel, rekoč: Hvalite Boga našiga, vsi njegovi služabniki, in kteri se ga bojte, mali in veliki! In sim slišal kakor glas velike množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje velicij gromov reči: Aleluja, ker kraljuje Gospod naš vsigamo-gočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjeta, in se je njegova ne-

vesta perpravila! In dano ji je bilo, de se je oblekla v' svetlo in belo tančico; tančica namreč so pravične dela svetnikov. In mi je rekel: Zapiši: Blagor jim, kateri so na ženitno večerjo Jagnjeta poklicani!

Evangelij svetiga Janeza 16, 20 — 22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Resnično, resnično vam povem, de bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v' veselje spreobrnila. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v' britkost od veselja, de je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imate zdej sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašiga veselja vam ne bo nihče vzel.

V' dan več marternikov zunej velikonočniga časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti, 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetiga Lukeža 21, 9—19. Kadar bote slišali (oboje kakor v' dan ss. Vincencja in Anastazja mart. str. 183.)

II.

Berilo iz bukev modrosti, 5, 16—20. „Pravični bodo“ itd. (kakor v' dan ss. Kanciana in tovaršev marternikov str. 185.)

Evangelij svetiga Lukeža 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z' gore itd. (kakor v' dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 162.)

III.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev
10, 32—38.*

Bratje! spomnite se nekedanjih dni, v' kterih razsvetljeni ste velik boj prestali v' terplenji, ko ste bili ali zasramovani in stiskani v' razgledovanje, ali tovarši tistim, kterim se je tako godilo. Zakaj tudi z'jetniki ste usmiljenje imeli, in rop svojiga blaga z' veseljem preterpeli, ker ste vedili, de imate boljši in stanovitno premoženje. Nikar tedej ne zgublajte svojiga zaupanja, ktero ima veliko plačilo! Poterpežljivost namreč vam je potrebna, de Božjo voljo storite, in dosežete obljubo. Zakaj clo malo časa je še, in bo prišel, kteri ima priti, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelii svetiga Matevža 24, 3 — 13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na oljski gori, so perstopili k' njemu učenci, rekoč: Povej nam, kdaj bo to? in kakošno bo znamenje tvojiga prihoda in končanja sveta? in Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, de vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v' mojim imenu, ki poreko: Jest sim Kristus, in jih bodo veliko zapeljali. Slišali pa bote vojske in govorjenje od vojsk. Glejte, de se ne prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; in kuga, in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v' britkost, in vas bodo morili; in bote sovraženi od vsih narodov zavoljo mojiga imena. In takrat se jih bo veliko pohujšalo, in se bodo med seboj sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen per mnogih omerznila. Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17 — 20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je po čudnih potih vodil; senca jim je po dnevu bil, in zvezdna svetloba po noči. Skoz rudeče morje jih je spravil, in jih zvozil skoz silne vode. Potopil je njih sovražnike v' morji, nje pa je iz dna globočine izlekel. Torej so pravični rop hudobnih odnesli, so tvojimu svetimu imenu, Gospod, hvalo peli, in so tvojo premagavsko roko častili.

Evangeli kakor v' god vsih svetnikov str. 211.

V.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 5, 1 — 5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imejmo mir z' Bogam po Gospodu svojim Jezusu Kristusu, po katerim tudi smemo perstopiti z' vero v' to milost, v' kateri stojimo, in se hvalimo z' častnim upanjem božjih otrok. Pa ne samo z' tem, ampak še tudi z' nadlogami se hvalimo, ker vemo, de nadloga nam poterpljenje dobiva, poterpljenje pa skušnjo, skušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen božja namreč je izlita v' naše serca po svetim Duhu, ki nam je dan.

Evangeli kakor v' dan s. Matija aposteljna, str. 172.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkeštih, str. 130.

Evangeli svetiga Lukeša 11, 47 — 51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukam in farizejem: Gorje vam! ker zidate grobe prerokam; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete de pervolite v' dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zato je tudi modrost božja rekla: Preroke in aposteljne jim hočem poslati, in ene zmed njih bodo umorili, in ene preganjali; de se bo terjala.

od tega rodu kri vseh prerokov, ktera je bila prelita od začetka sveta; od kervi Abeljnove do kervi Caharijove, kateri je bil umorjen med altarjam in tempeljnjam. Gotovo, povem vam, terjala se bo od tega rodu.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v' postu, str. 30.

Evangelii kakor v' dan ss. Vida in tovaršev marternikov, str. 186.

VIII.

Berilo kakor v' dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov, str. 162.

Evangelii kakor v' dan ss. Janeza in Pavla marternikov, str. 189.

IX.

Berilo iz skrivniga razodenja s. Janeza aposteljna 7, 13—17.

Tiste dni je eden stariših spregovoril, in mi je rekel: Ti le, ki so v' dolgih belih oblačilih, kdo so, in od kod pridejo? In jest sim mu rekel: Ti veš, Gospod moj. On pa mi je djal: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge; oprali so si svoje oblačila, in so jih ubelili v' kervi jagnjeta. Zato so pred stolam božjim, in mu služijo noč in dan v' njegovim tempeljnu; in kateri na stolu sedi, bo med njimi prebival. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnce jih ne bo več perpekalo, tudi nobena vročina ne; ker jagnje, ki je v' sredi sedeža, jih bo vladalo, in do studenca žive vode vodilo, in Bog jim bo vse solze iz oči obrisal.

V' dan spovedovavca*) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej, veliki duhoven itd. (kakor v' dan s. Ruperta spovedovavca škofa, str. 177.)

*) Glej stran 177.

Evangeli svetiga Matevža 25, 14—23. Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v' dan s. Nikolavža, 6. dan grudna, na str. 154.)

II.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 7, 23—27. Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangeli svetiga Matevža, 24, 42—47. Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v' dan s. Gotharda spovedovavca škofa, str. 183.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 5, 1—4.

Bratje! vsak veliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v' to, kar Boga zadene, de daruje, in opravlja daritve za grehe, in de zamore usmiljenje imeti s' tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s' slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi za se darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razun kateri je poklican od Boga, kakor Aron.

Evangeli svetiga Lukeža, 11, 33—36. Nihče luči itd. (kakor v' dan s. Martina škofa str. 212.)

IV.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 13, 7—17. Bratje! spomnite se itd. (kakor v' dan s. Nikolavža spovedovavca škofa, str. 154.)

Evangeli svetiga Marka 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencam: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kdaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je na ptuje šel, in svoj dom zapustil, in svojim hlapcam oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratarju, de naj čuje. Čujte tedej, (ker ne veste, kdaj hišni gospodar pride; zvečer, ali o polnoči, ali o petelinjim petji, ali zjutrej);

de vas, ko bi prišel nanaglima, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vsim pravim: čujte!

V' dan cerkveniga učenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 4, 1—8. Predragi! zapričam itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža, str. 12.)

Namesti tega berila se včasi bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje serce, de bo čulo o zoru per Gospodu, kateri ga je ustvaril, in bo pred obličjem Narvišiga prosil. Odperl bo svoje usta v' molitev, in zavoljo svojih grehov prosil. Ako bo tedej veliki Gospod hotel ga bo z' duham umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v' molitvi hvalil Gospoda; in on bo izpeljal njegov svet in nauk, in bo njegove skrivnosti premišljeval. On bo oznanoval nauk njegove resnice, in se bo postave Gospodove zaveze hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo prešel, in po njegovim imenu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modrost bodo perpovedovali narodje, in njegovo hvalo bo oznanovala zbirališe.

Evangeli svetiga Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlje itd. (kakor v' dan s. Gregorja papeža cerkveniga učenika, str. 173.)

V' dan spovedovavca ne škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v' dan s. Alojzja spovedovavca str. 187.)

Evangeli svetiga Lukeža 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v' dan s. Silvestra papeža, str. 12.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 4, 9—14. Bratje! v' razgledovanje smo itd. (kakor v' dan s. Antona Padovskega, str. 186.)

Evangeli svetiga Lukeža 12, 32—34. Ne bojte se, majhina čeda (kakor v' dan s. Ozvalda spovedovavca, str. 197.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Filipjanov 3, 7—12.

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to sim štel zavoljo Kristusa v' zgubo. Vender pa menim, de je vse zguba proti visokimu spoznanju Jezusa Kristusa Gospoda mojiga, za kteriga voljo sim vse zgubil, in imam za blato, de Kristusa perdobim, in de sim najden v' njem ne tak, de bi imel svojo pravičnost, ktera je iz postave, ampak tisto, ktera je iz vere v' Kristusa Jezusa, pravičnost, ktera je iz Boga v' veri, de spoznam njega, in moč njegoviga vstajenja, in deležnost njegoviga terpljenja, in de bom podoben njegovi smerti, de tako pridem v' vstajenje od mertvih: ne kakor de bi bil že dosegel, ali de bi bil že popoln; ženem se pa, de bi kako dosegel, v' čimur sim bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangeli svetiga Lukeža 19, 12—26. Neki žlahten človek (kakor v' dan s. Leopolda str. 213.)

V' dan abata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6. Je bil ljub Bogu itd. (kakor v' dan s. Antona pušavnika str. 160.)

Evangeli svetiga Matevža 19, 27—29. Glej mi smo vse zapustili, itd. (kakor v' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna, str. 165.)

V' dan device marternice.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangelij svetiga Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v' dan s. Barbare device marternice, str. 153.)

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17. Gospod moj Bog itd. (kakor v' dan s. Doroteje, str. 169.)

Evangelij svetiga Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice, str. 157.)

Namesti tega evangelija se včasih bere:

Evangelij svetiga Matevža 19, 3—12. Tisti čas so perstopili itd. (kakor v' dan s. Agate device marternice, str. 168.)

V' dan device ne marternice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 10, 17, in 11, 1—2. Bratje kdor se hvali itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

Evangelij svetiga Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v' dan s. Barbare device marternice str. 153.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 7, 25—34. Bratje! od devic nimam itd. (kakor v' dan s. Jederti device, str. 174.)

Evangelij svetiga Matevža 13, 44 — 52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

V' dan marternice ne device.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1 — 8, 12. Častil te bom itd. (kakor v' dan s. Barbare device marternice str. 153.)

Evangelij svetiga Matevža 13, 44 — 52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

V' dan svetnice ne device ne marternice.

Berilo iz bukev Salomonovih pripoved 31, 10 — 31. Serčno ženo itd. (kakor v' dan s. Franciške Rimske vdove, str. 172.)

Evangelij svetiga Matevža 13, 44 — 52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v' dan s. Lucije device marternice str. 157.)

Za vdovo se namesti poprejšnjiga berila bere.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Timoteja 5, 3 — 10.

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej svojo hišo vladati, in dobro za dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno pred Bogam. Ktera je pa res vdova in zapušena, naj upa v' Boga, in naj bo v' molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj ktera v' sladnosti živi, je živa mertva. In to zaterdi, de bodo nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne spod šest-

desetih let, ktera je bila eniga moža ženo, in ima pričevanje dobrih del, ako je otroke zredila, ako je popotne sprejemala, ako je svetim noge umivala, ako je revnim stregla, ako si je po vsakim dobrim delu perzadevala.

V' god obetnice posvečenja vsih cerkev.

*Berilo iz skrivniga razodenja svetiga Janeza 21,
2 — 5.*

Tiste dni sim jest Janez vidil sveto mesto, novi Jeruzalem, priti z' neba od Boga, perpravljeno, kakor nevesto, ki je napravljena svojimu možu. In sim slišal velik glas s' sedeža govoriti: Glej prebivališe Božje z' ljudmi, in prebival bo ž' njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž' njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih oči, in smerti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je poprejšne minulo. In kateri je sedel na sedeži, je rekel: Glej, novo storim vse!

Evangelij svetiga Lukeša 19, 1 — 10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po imenu; in ta je bil viši colnarjov, in on je bil bogat. In je iskal Jezusa viditi, kdo de je: in ni mogol zavoljo množice, ker je bil majhne postave. In je naprej tekel in zlezal na divje figovo drevo, de bi ga vidil; ker tam je imel memo iti. In ko je bil Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal, in ga je vidil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker dans moram v' tvoji hiši ostati. In je hitro doli stopil, in ga je z' veseljam sprejel. In ko so vsi to vidili, so godernjali, rekoč: K' grešnimu človeku je šel v' hišo. Cahej pa je perstopil, in rekel Gospodu: Glej, Gospod! polovico svojiga blaga dam ubogim, in ako sim koga kaj ogoljfal, povernem čveterno. Jezus pa mu je rekel: Dans je ti hiši zveličanje došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljeniga.

V' dan kakošne zahvale.

Berilo iz 2. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 13, 11—13.

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjajte se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog miru in ljubezni bo z' vami. Milost Gospoda našiga Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetiga Duha bodi z' vami vsimi. Amen.

Evangeli svetiga Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.
Kadar pride Učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 122.

Berila in Evangelii per mašah po mertvih.

I.

V' dan spomina vsih vernih mertvih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Korinčanov 15, 51 — 57.

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bomo vstali, tode spremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor bi z' očmi trenil, na poslednjo trobento, (ker zapela bo trobenta), in mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo spremenili. To trohljivo namreč mora obleči nestrohljivost. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta je smert v' zmagi. Kje, smert! je tvoja zmaga? Kje, smert! je tvoje želo? Želo smerti pa je greh, moč greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kateri nam je dal zmago po Gospodu našim Jezusu Kristusu.

Evangelii svetiga Janeza 5, 25 — 29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Resnično, resnično vam povem, de pride ura, in je že zdaj, ko bodo mertvi slišali glas Sinu Božjiga; in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v' sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v' samim sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v' grobeh, slišali glas Sinu Božjiga; in bodo prišli, kateri so dobro delali, v' vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, v' vstajenje obsojenja.

II.

V' dan smerti ali pokopa merličeviga.

Berilo iz 1. lista s. Pavla aposteljna do Tesalonicanov 4, 12—17.

Bratje! nočemo, de bi vi ne vedili od spijočih, de ne žalujete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, de je Jezus umerl in vstal, tedej bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v' Jezusu, ž' njim perpeljal. To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, de mi, ki živimo, ki ostanemo v' prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospod bo s' poveljem in glasam veliciga angela in s' trobento Božjo prišel z' neba: in kateri so umerli v' Kristusu, bodo vstali prvi; potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž' njimi vred v' oblakih Kristusu naproti v' zrak, in tako bomo vedno z' Gospodam. Torej se poveselujte med seboj s' temi besedami.

Evangelij svetiga Janeza 11, 21 — 27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: Gospod! ko bi bil ti tukej, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, de kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, de bo vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jest sim vstajenje in življenje; kdor v' me veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v' me veruje, ne bo umerl vekomej. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa de verujem, Gospod! de si ti Kristus, Sin živiga Boga, ki si na ta svet prišel!

III.

V' dan obetnice po mertvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejov 12, 43—46.

Tiste dni je Juda, nar serčnejši mož, ko so bili biro storili, dvanajst tavžent drahem srebra poslal v' Jeruzalem, de bi opravil za grehe mertvih daritev, ker je dobro

in verno od vstajenja mislil; (ko bi namreč ne bil upal, de bodo, kateri so bili pobiti, vstali, bi bilo nepotrebno in prazno moliti za mertve), in ker je mislil, de imajo tisti, kateri so v' pobožnosti umerli, obilno milost perhranjeno. Sveta in dobra je tedej misel moliti za mertve, de bi bili od grehov rešeni.

Evangeli svetiga Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse, kar mi da Oče, bo k' meni prišlo, in kateri k' meni pride, ga ne bom vunkej vergel. Ker z' nebes sim prišel, ne de bi delal svojo voljo, ampak voljo tistiga, kateri me je poslal. To je pa volja Očeta, kateri me je poslal, de od vsiga tistiga, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč de obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojiga Očeta, kateri me je poslal, de ima slehern, kateri vidi Sinu in vanj veruje, večno življenje, in jest ga bom obudil poslednji dan.

IV.

Po mertvih skozi leto.

Berilo iz razodenja s. Janeza aposteljna 4, 13.

Tiste dni sim slišal glas z' neba, kateri mi je rekel: Zapiši: Blágor mertvim, kateri v' Gospodu umerjejo! Od-slej, reče Duh, naj počivajo od svojiga truda; zakaj njih dela gredo za njimi.

Evangeli svetiga Janeza 6, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jest sim živi kruh, ki sim z' nebes prišel. Ako kdo je od tega kruha, bo živel vekomej: in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedej prepirali med seboj, rekoč: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jezus jim je tedej rekel; Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinu človekoviga, in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v' sebi, kdor je moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jest ga bom obudil poslednji dan.

Perstavek.

Terpljenje

*Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu vsih
štirih evangelistov.*

Perbliževal se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencam: Veste, de bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, de bo križan. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v' dvor velikiga duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, de bi Jezusa z' zvijačo vjeli in umorili; bali pa so se ljudstva. Rekli so: Nikar v' praznik, de kje hrup med ljudstva ne vstane. Satan pa je šel v' Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z' velikimi duhovni in z' poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jest vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal perložnosti, de bi jim ga izdal bez hrupa.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo klati velikonočno jagnje. Tedej so perstopili učenci k' Jezusu in so mu rekli: Kam hočeš de gremo, in ti perpravimo, de boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima je rekel: Pojdita v' mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v' hišo, v' katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, per tebi

hočem imeti veliko noč z' svojimi učenci. Kje je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje z' svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam perpravita. In njegova učenca gresta, in prideta v' mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta perpravila velikonočno jagnje.

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z' dvanajsterimi. In kadar je ura prišla, je k' jedi šel, in dvanajsteri apostelnjni z' njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z' vami, preden terpim. Zakaj povem vam, de od zdej ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v' Božjim kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil, in rekel: Vzemite, in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, de ne bom pil od tertniga sadu, dokler božje kraljestvo ne pride.

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene z' sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v' medenico, in začne umivati učenecam noge, in brisati z' pertam, z' katerim je bil opasan. Pride tedej k' Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril, in mu rekel: Kar jest delam, ti zdej ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomej ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z' menoj. Simon Peter mu reče: Gospod ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor de noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Po tem, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k' mizi usedel, in jim rekel: Vest, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, sim tudi. Ako sim tedej jest, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati. Zgled namreč sim vam dal, de ravno tako, kakor sim jest vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni vekši, ko njegov gospod; ne poslanec vekši,

ko tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih; jest vem, ktere sim izvolil. Ali de se dopolni pismo: Kteri z' menoj kruh je, bo vzdignil zoper me svojo peto. — Zdej vam to povem, preden se zgodi; de, kadar se zgodi, verujete, de sim jest. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, kteriga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri me je poslal. In ko je bil Jezus to izrekel, je v' duhu žalosten bil, in je pričal in rekel: Resnično, resnično vam povem: Eden zmed vas me bo izdal, kateri je z' menoj. Učenci so se tedej eden drugiga pogledovali pomišljevaje, od kteriga de govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jest? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z' menoj roko v' skledo, ta me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; tode gorje tistimu človeku, po kterim bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti človek. Eden pa njegovih učencov, kteriga je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih persih. Temu je tedej pomignil Simon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od kteriga govori? On tedej se nasloni na persi Jezusove, in mu reče: Gospod! kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kterimu bom jest pomočen kruh podal. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sim jest? Mu reče: Ti si rekel. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovimu. In po grizljeji je šel satan vanj. Jezus mu tedej reče: Kar misliš storiti, stori berž. Nobeden teh pa, kateri so per mizi bili, ni vedel, čimu mu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež mošno imel, de mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali de bi kaj ubogim dal.

Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencam, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo, katero je za vas dano. In je vzel kelih, jo zahvalil, in jim dal rekoč: Pite iz njega vsi! To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v' odpušenje grehov.—To storite v' moj spomin. In so pili iz njega vsi,

Ko je bil Judež odšel, je Jezus rekel: Zdej je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v' njem. Ako je Bog v' njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v' sebi poveličal; in zdajci ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sim per vas. Me bote iskali, in kakor sim Judam rekel: Kamor jest grem, vi ne morete priti, tudi vam zdej rečem. Novo zapoved vam dam: de se ljubite med seboj. V' tem bodo vsi spoznali, de ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro.

Simon Peter mu reče: Gospod! kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jest grem, zdej ne moreš za menoj iti: potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdej za teboj iti? Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vās je hotel imeti, de bi vas presejal kakor pšenico. Jest pa sim prosil zate, de ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekđaj spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod! z' teboj sim perpravljen v' ječo in v' smert iti. Svoje življenje bom zate postavil. Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš za me postavil? Resnično, resnično ti povem, de ne-coj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v' Galilejo. Peter mu reče: De bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jest vunder ne. Jezus pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat nè utajiš, de me poznaš. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti z' teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v' Boga, tudi v' me verovajte. V' hiši mojiga Očeta je veliko prebivališ. In ko odidem, in vam mesto perpravim, bom spet prišel, in vas bom k' sebi vzel, de bote tudi vi, kjer sim jest. In jest bom Očeta prosil, in vam bo drugiga Učenika dal, de per vas ostane vekomej. Ne bom vas zapustil sirot. — Jest sim prava vinska terta, vi mladike. Ako

ostanete v' meni, in moje besede v' vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, de je mene poprej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, de se ljubite med seboj, kakor sim vas jest ljubil. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jest od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jest govoril: Hlapec ni veči, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz s-hodnic vas bodo devali; ura clo pride, de bo vsak, kteri vas umori, menil, de Bogu službo stori. Tega pa vam od začetka nisim pravil, ker sim bil per vas. In zdey grem k' njemu, kteri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jest vam resnico povem: Za vas je dobro, de jest grem. Zakaj ako ne grem, Troštar ne bo k' vam prišel, ako pa grem, vam ga bom poslal. Se malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k' Očetu. Resnično, resnično vam povem, de bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v' veselje spreobrnila; spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašiga veselja vam ne bo nihče vzel. Na svetu bote britkost imeli; ali zaupajte, jest sim svet premagal. To je Jezus govoril; in je vzdignil oči v' nebo in je rekel: Oče! ura je prišla; povelicaj svojiga Sina, de tvoj Sin tebe povelicha: Jest prosim za-nje, za te, ktere si mi dal; ker so tvoji. Sveti Oče! ohrani jih v' svojim imenu. Ne prosim, de bi jih iz sveta vzel, ampak de bi jih hudiga varoval. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kteri bodo po njih besedi v' mene verovali. De bodo vsi eno, kakor ti Oče v' meni, in jest v' tebi; de bodo tudi oni v' nas eno. Oče! hočem de bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z' menoj tam, kjer sim jest; de moje veličastvo vidijo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel z' svojimi učenci čez potok Cedron, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Tedej je

prišel z' njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vert, v' kteriga je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus z' svojimi učenci pogosto tje hodil. Kadar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: Sedite tukej, de grem tje, in molim. Molite, de ne pridete v' skušnjava. In vzame z' seboj Petra, in Jakoba, in Janeza; in začne prestrašen, žalosten, in otožin biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostane tukej, in čujte. In je malo naprej šel, in se je odtegnil od njih za ljučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vunder ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. In pride k' svojim učencam, in jih najde spati, in reče Petru: Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, de ne padete v' skušnjava. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. Spet je vdrugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor de ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko se je vernil, jih je spet našel spati (njih oči namreč so bile trudne) in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In jih je popustil, in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Perkazal se mu je pa angel z' nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je preserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In pride vtretjič k' svojim učencam, in jim reče: Spite zdej in počivajte! Dosti je; ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v' roke grešnikov, Vstanite, pojdimo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo.

In ko je še govoril, glej! je Judež, eden dvanajsterih, prišel, in z' njim straža in velika množica služabnikov od velikih duhovnov in farizejov z' meči, in kolmi, z' svetili, in baklami, in orožjam. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: Kteriga bom kušnil, tisti je, njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je šel pred njimi, in berž je k' Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi Učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čimu si prišel? Judež! z' kuševanjem izdaš Sinu človeko-

viga? In Jezus, ki je vedil vse, kar je imelo čeznj priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga išete? So mu odgovorili: Jezusa Nacareškiga. Jezus jim reče: Jest sim. Stal je pa tudi Judež per njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedej rekel: Jest sim, so odstopili in padli na zemljo. Spet jih je tedej vprašal: Koga išete? Oni so pa rekli: Jezusa Nacareškiga. Jezus je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jest; ako tedej mene išete, pustite te iti. — De so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisim nobeniga zmed njih zgubil.

Tedej so perstopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mahnemo z' mečam? Simon Peter tedej, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikiga duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegoviga ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Tedej je Petru rekel: Vtakni svoj meč v' nožnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z' mečam končani. Ali meniš, de ne morem prositi svojiga Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov. Ne bom li pil keliha, kteriga mi je Oče dal? Kako se bodo tedej dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Straža tedej, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. Tisto uro je Jezus velikim duhovnam in poglavarjam tempeljna in starašinam, ki so nadnj prišli, rekel: Kakor nad razbojnika ste prišli z' meči in z' kolmi me lovit; vsak dan sim sedel per vas, in učil v' tempelju, in me niste prijeli; tode to je vaša ura in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, de se dopolnijo pisma prerokov. Tedej so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali.

In kateri so Jezusa vjeli, so ga peljali prvič k' Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judam svet dal, de je bolje, de en človek umrje za ljudstvo.

Kteri so Jezusa vjeli, so ga peljali potem h' Kajfežu velikimu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli. Veliki duhoven tedej je vprašal Jezusa za njegove učence in njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jest sim očitno govoril pred svetam, jest sim vselej učil v' s-hodnici in v' tempeljnu, kamor se vsi Judje s-hajajo, in na skrivnim nisim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kteri so slišali, kaj sim jim govoril; glej! oni vedo, kaj sim jest govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kteri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikimu duhovnu? Jezus mu je odgovoril. Ako sim hudo govoril, spričaj od hudiga; ako pa prav, kaj me biješ? Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali kriviga pričevanja zoper Jezusa, de bi ga umorili; in ga niso našli, desiravno je bilo veliko krivih prič perstopilo. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste krivo pričevale zoper njega rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jest morem podreti tempelj Božji, in v' treh dneh ga spet sozidati. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v' sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te per živim Bogu, de nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sinu človekoviga sedeti na desnici moči Božje, in priti v' oblakih neba. Tedej je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? Glejte? zdej ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden!

In možje, kteri so ga deržali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, in ga v' obraz bili; in so ga vprašali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugiga preklinjevanja so govorili zoper njega.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikiga duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikimu duhovnu; in je šel z' Jezusam vred

na dvoriše velikiga duhovna; Peter pa je stal zunej per vratih. Uni učenec tedej, kateri je velikimu duhovnu znan bil, je vun šel, in je govoril z' vratarico, in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v' sredi dvoriša hlapci in služabniki, in so se grel. Stal je pa tudi Peter z' njimi, in se je grel, de bi vidil konec. Ko ga je pa vidila dekla vratarica sedeti per ognji, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil z' njim. In perstopila je k' njemu, rekoč: Tudi ti si bil z' Jezusam Galilejcam. On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: Nisim; žena! ne poznam ga! ne vem in ne umem, kaj praviš! In je vun šel pred dvoriše, in petelin je zapel. Ko je pa skozi vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z' Jezusam Nacareškim! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ta je bil z' njim, ker je tudi Galilejic! In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih; sej si tudi Galilejic, zakaj tvoj jezik te razodeva. In eden zmed hlapcov velikiga duhovna, stric tistiga, kterimu je bil Peter uho odsekal mu reče: Te li nisim jest vidil na vertu per njem? Peter je tedej spet tajil: Ne poznam tega človeka, od kteriga pravite. In zdajci je petelin vdrugič zapel. In Gospod se je ozerl in je pogledal v' Petra. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je bitko jokal.

Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, de bi ga v' smert izdali, in so ga peljali v' svoje zbirališe, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedej Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, de jest sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Sej smo sami slišali iz njegovih ust! In vstala je vsa njih množica,

in so ga zvezaniga peljali in izdali Ponciju Pilatužu poglavarju dežele.

Tedej, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, de je obsojen, se je skesal, in je nazaj pernesel trideset srebernikov velikim duhovnam in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v' tempeljnu, in se vernil, in je šel in se je z' vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v' tempeljnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili zanje lončarjovo njivo, za pokopališe ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Halkeldama, to je njiva kervi, do današnjiga dne. Tedej se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjeniga, kteriga so skupčevali od Izraelovih otrok. In so jih dali za njivo lončarjovo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljejo tedej Jezusa od Kajteža v' sodno hišo. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v' sodno hišo, de bi se neomadeževali, temuč de bi smeli jesti veliko-nočno jagnje. Sel je torej Pilatuž vunkej, in je rekel: Kakošno tožbo pernesete zoper tega človeka. So odgovorili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilatuž jim je tedej rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedej rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. De se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, z' kakošno smertjo bo umerl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo našli, de zapeljuje naš narod, in de brani cesarju davkov dajati, in pravi, de je on Kristus kralj. Pilatuž pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedej mu reče Pilatuž: Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako, de se je poglavar silno čudil.

Sel je tedej Pilatuž spet v' sodno hišo, in je

poklical Jezusa, in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilatuž je odgovoril: Kaj si jest Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, de bi ne bil Judam izdan; zdej pa moje kraljestvo ni od tod. Pilatuž mu je tedej rekel: Tedej si ti kralj? Jezus je odzovoril: Ti praviš, de sim jest kralj. Jest sim v' to rojen, in v' to prišel na svet, de pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilatuž mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vun šel k' Judam, in jim reče: Jest ne najdem nobene krivice nad njim. Oni so pa še bolj silili rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začnši od Galileje do sem. Ko je pa Pilatuž slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejic. In ko je zvedil, de je spod Herodežove oblasti, ga je poslal k' Herodežu, kateri je bil tudi v' Jeruzalemu tiste dni.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, de ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraševal z' mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herodež pa s' svojimi vojšaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v' belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k' Pilatužu. In postala sta prijatla Herodež in Pilatuž tisti dan; zakaj poprej sta bila v' sovraštvu med seboj.

Pilatuž pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Perpeljali ste mi tega človeka, kakor de bi odvräčeval ljudstvo; in glejte! jest sim ga vpričo vas izprašal, in nisim našel nobene krivice nad tem človekam v' tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k' njemu, in glejte! nič smerti vredniga ni bilo najdeniga nad njim. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti eniga jetnika, kteriga so

hotli. Imel je pa takrat slovečiga jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ta je bil zavoljo nekiga v' mestu storjeniga punta in uboja v' ječo veržen. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilatuž pa jim je odgovoril, rekoč: Kteriga hočete, de vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakaj vedil je, de so ga bili iz nevošlivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnim stolu, je poslala k' njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti z' tem pravičnim; zakaj veliko sim terpela dans v' sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, de bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril, in jim rekel: Kteriga teh dveh hočete, de vam izpustim? Zavpila pa je množica vsa kmalo, rekoč: Preč z' tem, in spusti nam Baraba. Pilatuž jih je tedej spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim rekel: Kaj tedej hočete, de storim z' kraljam Judov? Oni pa so spet vpili: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič rekel: Kaj je pa ta hudiga storil? Nič smerti vredniga ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedej in spustil. Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo.

Na to je tedej Pilatuž Jezusa vzel, in gajžljaj. Vojšaki pa so ga peljali na dvoriše sodne hiše, in sklicejo vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v' njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj Judovski! in so vanj pljuvali, in mu jih za uho dajali, in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, ter ga molili.

Pilatuž je tedej spet vunkej šel, in jim reče: Glejte! perpeljem vam ga vunkej, de spoznate, de ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedej vunkej prišel noseč ternjovo krono, in škerlatasto oblačilo.) In (Pilatuž) jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedej vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakaj jest ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo

postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sinu Božjiga delal.

Kadar je Pilatuž slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v' sodno hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilatuž mu tedej reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, de imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal veči greh. In odslej je iskal Pilatuž ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori.

Pilatuž tedej, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun perpeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljjanja velike noči, okoli šeste ure, in reče Judam: Glejte, vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč z' njim, preč z' njim, križaj ga! Pilatuž jim reče: Vašiga kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. In oni so tišali z' velikim vpitjam, in so prosili, de naj bo križan; in njih vpitje je perhajalo čedalje veči.

Ko je pa Pilatuž vidil, de nič ne opravi, temuč de veči hrup vstaja; je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jest sim nedolžin nad kervjo tega pravičniga, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas, in na naše otroke. In Pilatuž je persodil, de bi se dopolnila njih prošnja. Tedej jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je izdal, de bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa, in po tem ko so ga zasramovali, so mu sklekli škerlat, in ga oblekli z' njegovimi oblačili, in so ga vun peljali, de bi ga križali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, kateri je šel iz polja, očeta Aleksandroviga in Rufoviga; tega so permorali, de je nesel njegov križ. Sla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere

so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obernal in je rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj, in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih poreko: Srečne so nerodovitne, in telese, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Če namreč nad srovim lesam to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa z' njim tudi dva druga, hudodelnika, de bi bila umorjena.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z' miro in žolčam zmešaniga. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Ondi so ga križali, njega in hudodelnika, eniga na desni in eniga na levi strani, v' sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilatuž tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nacareški kralj Judov. Ta napis je veliko Judov bralo: kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil bliz mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedej Pilatužu veliki duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak de je on rekel: Kralj Judov sim. Pilatuž je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. — Vojšaki tedej, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakimu vojšaku del), in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha scelama tkana. Rekli so tedej med seboj: Nikar je ne režimo, ampak lozajmo za-njo, čigava bode. De se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so lozali. Vojšaki so tedej to storili, in so sedeli, in ga varovali.

Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in z' svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v' treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi z' križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki du-

hovni z' pismarji in starašini vred, in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdej z' križa, in verujemo vanj. V' Boga je zaupal; naj ga zdej reši, če ga rad ima! Sej je rekel: Sin Božji sim. Zasmotali so ga pa tudi vojšaki, kateri so perstopili, in mu jesiha ponujali; in so rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v' ravno tistim obsojenji? In mi dva sicer po pravici, zakaj po zasluženji svojih del prejemava; ta pa ni nič hudiga storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v' svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel. Resnično ti povem, dans boš z' menoj v' raji.

Poleg križa Jezusoviga pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedej Jezus mater in učenca, kteriga je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Zena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k' sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z' velikim glasom zavpil, rekoč: Eli, Eli! lāma sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, sa rekli: Glejte! Elija kliče.

Po tem, ker je Jezus vedil, de je vse dokončano, de se je dopolnilo pismo, je rekel! Zejin sim! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z' jesiham napojili, in na hizop nataknili, ter mu jo k' ustam podali. Drugi pa so rekli: Pusti, pogledjmo, ali pride Elija ga rešit! Kadar je bil tedej Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In Jezus je zavpil z' velikim glasom: Oče! v' tvoje roke zročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. *(Tukaj se poklekne, in nekoliko preneha.)* — In glej! zagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je potresla, in skale

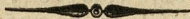
so pokale, in grobi so se odperali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovim vstajenji, in so prišli v' sveto mesto, in so se mnogim perkazali. Stotnik pa, in kateri so z' njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil Sin Božji! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjšiga in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v' Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z' njim vred v' Jeruzalem prišle, so od deleč stali, in to gledali.

Judje tedej, (ker je bil dan perpravljjanja), de bi ne ostale na križu trupla v' saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilatuža prosili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se sneli. Vojšaki so torej prišli, in so pervimu sicer sterli kosti, in drugimu, kateri je bil z' njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, de je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojšakov je z' sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, de resnico govori, de tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, de je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne strite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, kteriga so prebodli.

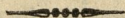
Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje Judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož, (ta ni bil pervolil v' njih svet in djanje), kateri je tudi sam čakal Božjiga kraljestva, in kateri je bil tudi sam učenec Jezusov, tode skrivej zavoljo strahu pred Judi; in je serčno šel k' Pilatužu, in je prosil, de bi snel Jezusovo telo. Pilatuž pa se je čudil, de bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič

po noči k' Jezusu prišel, in je pernesel zmesi mire in aloë sto liber. Vzela sta tedej Jezusovo telo, in ga zavila v' tančico z' dišavami vred, kakor je per Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v' kteriga še nihče ni bil položen, kteriga je bil dal Jožef izsekati v' skalo. Tam sta tedej zavoljo dneva perpravljanja Judov Jezusa položila. In Jožef je zavalil velik kamen k' durim groba, in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile z' Jezusam prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernile, ter so perpravile dišav in mazil; in v' saboto sicer so bile per pokoji po postavi.

Drugi dan pa, kteri je po perpravljanji, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k' Pilatužu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, de je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedej grob obvarovati do tretjiga dne, de kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilatuž pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z' varhi, in kamen zapečatili.

Ceterti del.

Molitve

per očitni službi Božji, s' poglavitnimi resnicami
keršanskiga nauka.

Po pridigi in keršanskim nauku se molijo

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v' tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro polonaš in hudo štrafaš. Verujem, de se je Sin božji včlovečil, de nas je z' svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh z' svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridigvali, in kar nam sveta Rimska katolška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfat, ne goljfan biti. O Bog! sturi močnejši mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluže-

nji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v' tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotliv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotliv. Vošim si iz celiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z' njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v' meni, o dobrotlivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedej resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdne perzadenem; mi je iz serca žal, de sim tebe svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočiga Gospoda, svojiga nar boljšniga Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe čezdalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češena si Marija! itd.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v' začetku in zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroški, za nas Boga prosite!

S. Peter,

S. Paul,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevž,

S. Simon,

S. Tadej,

za nas Boga prosi!

S. Matija,
S. Barnaba,
S. Lukež,
S. Marka,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,
S. Lavrenc,
S. Vincenc,

} za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Sebastjan,
S. Janez in Paul,
S. Kozma in Damian,
S. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambrož,
S. Avguštin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Nikolavž,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Francišk,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

} za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidne smerti,

Od skušnjav hudičovih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojiga svetiga včlovečenja,

Skozi svoj prihod,

Skozi svoje rojstvo,

Skozi svoj kerst in sveti post,

Skozi svoj križ in terpljenje,

Skozi svojo smert in svoj pokop,

Skozi svoje sveto vstajenje,

Skozi svoj čudni vnebohod,

Skozi prihod Troštarka svetiga Duha,

V' dan sodbe,

Mi grešniki,

De nam zanesesh,

De nam odpustiš,

De nas k' pravi pokori perpelješ,

De svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš,

De pastirja apostoljskiga in vse cerkvene stanove v'
svoji sveti veri ohraniš,

De sovražnike svete cerkve ponižraš,

De kersanskim kraljam in oblastnikom mir in pravo
enovoljnost daruješ,

De vsimu kersanskimu ljudstvu mir in edinost daš,

De nas vse v' svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,

De naše misli k' nebeškim željam povzdigneš,

De vsim našim dobrotnikom večne dari dodeliš,

De duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrotni-
kov od večniga pogubljenja rešiš,

De sad zemlje daš in ohraniš,

De vsim vernim dušam večni pokoj dodeliš,

De nas uslišiš,

Sin Božji!

reši nas, o Gospod!

te prosime, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (itd. tiho).

V. In nas ne vpelji v' skušnjavao:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitve po Litanijah

v' dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni, in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se vesele in radujejo.

Vedno naj reko: Hvaljen hodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jest pa sim revež in siromak, o Bog! hiti k' meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v' te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z' nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v' voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobrega store.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukej.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v' te zaupajo moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetiša,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z' odpušenjam vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k' tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabinka I. našiga papeža, in vodi ga po potu večniga življenja, de bo s' tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z' vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dober

misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s' tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z' ognjam svojiga svetiga Duha, de ti bomo z' čistim telesam služili, in z' očiščenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s' svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s' svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete, tudi v' tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še per življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj živi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v' miru.

O. Amen.

Molitve po Litanijah

per popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K' svetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z' nebes si jim dodělil.

O. Kteri ima vso sladkost v' sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v' prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v' sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z' Bogam Očeta in v' edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z' očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v' roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sidanje in prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža I., in vodi ga po potu večniga življenja, de bo s' tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z' vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim,

čez ktere je postavljen, z' besedo in z' djanjam k' do-
brimu služi, in tako s' čedo, ki mu je zročena, večno
življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu slu-
žabniku našimu cesarju I. tvojo moč, s' ktero se so-
vražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je
iz tvoje volje cesar postal, tudi v' tvojim varstvu
vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v' vsim dobrim duhovske
in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na
vse to napeljevali, kar zamore k' tvoji Božji časti,
k' našimu zveličanju in k' miru in sreči vsiga ker-
šanstva perpomoci.

Prosimo tudi, kakor hočeš de nam je prositi, za
svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za
vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive
in mrtve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih
del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi,
za ktere smo se namenili moliti, kateri so še per živ-
ljenji, ali pa so se že z' sveta ločili, na prošnje vsih
tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svo-
jih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v' veri
brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca
k' pravi pokori in k' poboljšanju našiga življenja.
Užgi v' nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče
želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji po-
korni otroci v' življenji in v' smerti prijetni in dopad-
ljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse
naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše
življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukej
vživati, in tamkej z' vsimi izvoljenimi doseči, de te
bomo v' večnim veselji in zveličanji hvalili in molili.
To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu
Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Od-
rešeniku, kateri s' teboj živi in kraljuje v' edinosti
svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč oštani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

O posebnih potrebah se po tem še moli, ali pa tudi po s. maši ali pridigi.

M o l i t e v

ob suši.

Bog! v' katerim živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebniga dežja, de v' časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s' toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsigamogočni Bog! de, ker v' svojih nadlogah v' tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdraviga dežja, in zemlje suho obličje z' nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k' tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K' tebi, Gospod! kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, de, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s' pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsigamogočni Bog! tvojo dobroto, de nalive dežja ustanoviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Maria! itd. (petkrat).

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k' tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, **Gospod!** duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemljisko napako hudiga vremena.

Vsigamogočni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, de nas po škodljivim ognji v' oblakih, in po silnim viharji žuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovam in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem znamenji svetiga križa † preide vse divjanje hudiga vremena.

Vsigamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s' tepenjem zdraviš, in z' odpušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, de se miru zaželeniga potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej vživamo.

Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

O slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, **Gospod!** naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, de umerljivi človek spozna, de po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, **Gospod!** milostivo k' sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tistim vse perveženo, kateri tvojiga kraljestva išejo. **Kteri** živiš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob merjenji in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marije vselej device, in svetiga Sebastjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne i telesne bolezni, de odpušenje prejmemo, in se vedno v' tvojim žegnu veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, de umerljivi človek spozna, de po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija itd. (petkrat).

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino per delu v' pomoč dal, pohlevno prosimo, de nam žival, brez katerih se človeški rod ne more živiti, per naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v' te zaupajo, z' močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z' neprenehano zahvalo častimo!

Bog! od kteriga pridejo svete želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s' tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z' močjo svoje desnice. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! (petkrat).

Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsigamogočni Bog! svojiga ljudstva, ki v' nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojiga imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo rešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu vživamo, in de bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej device od sidanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, ktero po pravici zaslužimo.

Bog, naše perbežališe, in moč, začetik dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, de kar z' zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Za mir.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s' tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Za srečno izvoljo noviga papeža.

S' ponižnim sercam, Gospod! te prosimo, de po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi taciga papeža dodeliš, kteri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojimu ljudstvu, zavoljo zvestiga vladanja, v' slavo tvojiga imena, vselej častitljiv. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob kaki zahvali.

Bog! kteriga usmiljenje nima števila, in kteriga dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki prošnikom bodeliš, kar žele, jih ne zapustiš. temuč perpelješ k' prihodnjimu plačilu.

Bog! kteri si vernih serca z' razsvetljenjam svetiga Duha učil, daj nam v' ravno tistim duhu pravico spoznati, in njegovo poveseljenje vedno vživati.

Bog! kteri nobeniga, ki v' te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošnen dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, de bomo vselej vsih zopernost obvarovani. Po Gospodu našim itd.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

Zahvalna pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te častimo.

Tebe, večniga Očeta, časti vsa zemlja.

Vsi angelji, nebesa in vse moči,

Kerubi in Serafi tebi neprenehama pojo:

Svet, svet, svet, Gospod, Bog zabaot!

Polne so nebesa in zemlja slave tvojiga veličastva.

Tebe hvali častiti zbor apostelnov,

Prerokov hvaljeno število,

Marternikov v' belo oblečena truma.

Po vesolnim svetu te sveta cerkev časti:

Očeta nezmerniga veličastva;

Prečastitiga tvojiga praviga ediniga Sina,

Tudi svetiga Duha poterdnika.

Ti, Kriste, kralj časti,

Si večni Očetov Sin.

Ker si hotel zavolj odrešenja človeka na-se vzeti, se nisi bal devičniga telesa.

Zmagal si zelo smerti, in odperl vernikam nebeško kraljestvo.

Na desnici Božji sediš v' časti Boga Očeta.

De imaš soditi priti, verujemo.

Prosimo te tedej, pridi na pomoč svojim služabnikom, ktere si z' drago kervijo odrešil.

Daj nam v' časti štetim biti med tvoje svetnike.

Zveličaj, Gospod, svoje ljudstvo, in požegnaj svojo erbošino.

Vižaj jih, in povikšuj jih vekomaj.

Slednji dan te častimo,

In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj do vekomaj.

Daj nas, Gospod, današnji dan milostljivo brez greha ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Dodeli nam svojo milost, Gospod, kakor zaupamo v' te.

V' te, Gospod, upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s' svetim Duham vred.

O. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.

V. Gospod, usliši moje molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod z' vami.

O. In z' tvojim duham.

M o l i m o .

Bog! kteriga usmiljenje nima števila, in kteriga dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki prošnikom dodeliš, kar žele, jih ne zapustiš, temuč perpelješ k' prihodnemu plačilu.

V. Gospod z' vami.

O. In s' tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

Lavretanske Litanije.

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našiga stvarnika,

Mati našiga odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

Devica verna,

Podoba pravice,

Sedež modrosti Božje,

Začetik našiga veselja,

usmili se
nas!

za nas Boga prosi!

Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Troštarec žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznavavcov,
 Kraljica devie,
 Kraljica vsih svetnikov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd.

M o l i t v e.

1. K' presvetimu rešnjimu telesu.

(Kadar je izpostavljeno,)

V. Kruh z' nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkovst v' sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v' prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, tè pro-

simo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v' sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z' Bogam Očetam v' edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. *K' sveti devici, materi Marii.*

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v' naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana devica; naša gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S' tvojim Sinam nas spravi; tvojimu Sinu nas perporoči; tvojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in telesu vživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sidanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni.

3. *K' sveti devici, materi Marii.*

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v' naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje

Kristusa tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angelov gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s' pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkeštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkeštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K' tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k' tebi zdihujemo žalostni in objokani v' tej dolini solz. Oh, oberni tedej, naša pomočnica! svoje milostive oči v' nas; in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa! o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s' perpomočjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K' svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Za vse potrebe.*

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohoštvo v' vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z' lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro z' vsimi, kateri v' njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsim vernim keršenikom, živim in mertvim, v' nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z' nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s' teboj živi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena si, Marija! itd. (petkrat).

R o ž n i k r a n c.

1. *Veseli del.*

Per veri v' treh češena si, Marija! se reče:

1. Kteri nam oživi pravo vero.
2. Kteri nam da terdno upanje.
3. Kteri nam užge serčno ljubezen.

1. Kteriga si devica spočela.
2. Kteriga si devica v' obiskanji Elizabete nosila.
3. Kteriga si devica rodila.
4. Kteriga si devica v' tempeljnu darovala.
5. Kteriga si devica v' tempeljnu našla.

2. Žalostni del.

Per veri v' treh češena si, Marija! se reče:

1. Kteri nam poterdi spomin.
 2. Kteri nam razsvetli pamet.
 3. Kteri nam omeči voljo.
1. Kteri je za nas kervav pot potil.
 2. Kteri je za nas gajžljan bil.
 3. Kteri je za nas s' ternjem kronan bil.
 4. Kteri je za nas težki križ nesil.
 5. Kteri je za nas križan bil.

3. Častiti del.

Per veri v' treh češena si, Marija! se reče:

1. Kteri nam vodi naše misli.
 2. Kteri nam vodi naše besede.
 3. Kteri nam vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
 2. Kteri je v' nebesa šel.
 3. Kteri je s. Duha poslal.
 4. Kteri te je v' nebesa vzel.
 5. Kteri te je v' nebesih kronal.

Angelovo češenje

ob zvonilu.

1. Angel Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od s. Duha. Češena si, Marija! itd.
 2. Glej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si, Marija! itd.
 3. In beseda je meso postala, in je med nami prebivala. Češena si, Marija! itd.
- Oče naš itd. Češena si, Marija! itd.

Zvečer se predene:

V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v' miru počivajo.

O. Amen.

Keršanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsimu njegovimu vdajanju, svetvanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetiga Duha. Verujem vse, kar sveta keršanska katolška cerkev zapoveduje verovati. S' to sveto, katolško vero pričam, in se spovem Bogu vsigamogočnemu, Devici Marii njegovi častiti materi, in vsim ljubim svetnikom, ter se obtožim, de sim se od svojih mladih dni do zdajne ure dostikrat in velikokrat pregrešil, z' mislijo, z' besedo, z' djanjam in z' zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnim ali očitno, vedama ali nevedama; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih mojiga telesa; zoper Boga, zoper mojiga blišnjiza, in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grevajo.

Za to tebe, večniga, milostiviga Boga, pohlevno prosim, de mi svojo Božjo milost dodeliš, mojimu šivljenju toliko odloga daš, de se bom mogel spovedati in spokoriti; trojo dobroto in prijateljstvo zadobiti, in po tem revnim šivljenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato poudarim na svoje grešno serce, in rečem z' očitnim grešnikom:

O Gospod Bog! bodi milostiv meni ubogimu grešniku. Amen.

Poglavitne resnice keršanskiga nauka.

Kar je vsakimu človeku, kadar se pameti zave, potrebno vediti in verovati, de bo zveličan, je:

1. De je en Bog.
2. De je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo štrafuje.

3. De so tri Božje persone, eniga bitja in ene nature : Oče, Sin in sveti Duh.
4. De je druga Božja persona, Bog Sin, človek postal, nas s' svojo smertjo na križi odrešiti in večno zveličati.
5. De je človeška duša neumerjoča.
6. De je gnada Božja k' zveličanju potrebna, in de brez gnade Božje človek nič za večno življenje zasluženja vredniga ne more storiti.

Gospodova molitev.

Oče naš, kateri si v' nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k' nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v' nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v' skušnjava. Temuč reši nas od hudiga (od zlega) Amen.

Angelovo češenje.

Češena si, Marija, gnade polna, Gospod je s' teboj. Žegnana si med ženami, in šegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. Sveta Marija mati Božja! prosi za nas grešnike zdej in ob naši smertni uri. Amen.

Apostoljska vera.

Verujem v' Boga Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje. In v' Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga Gospoda našiga. Kteri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Pončjam Pilatusam, križan bil, umerl in v' grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal. Gori je šel v' nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočniga. Od ondod bo prišel sodit šive in mertve. — Verujem v' svetiga Duha; sveto katolško cerkev; gmajno svetnikov; odpušenje grehov; vstajenje mesa; in večno šivljenje. Amen.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večn; je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgol duh; bitje, ki ima nar bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vsigaveden; ve vse, sidanje, preteklo in prihodno, ve tudi naše nar skrivnejši misli in želje; torej mu nič ne moremo perkriti.
4. Bog je neskončno moder; stori vse iz nar boljšiga konca, in izvoli vselej nar perpravniši perpomočke svoj konec doseči.
5. Bog je vsigamogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsigapričujoč; je povsod, v' nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni.
9. Bog je nespremenliv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotliv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; polona vse dobro, in poštrafa vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Darovi svetiga Duha.

1. Dar modrosti.
2. Dar umnosti.
3. Dar sveta.
4. Dar moči.
5. Dar učenosti.
6. Dar pobožnosti (brumnosti).
7. Dar strahu Božjiga.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v' eniga samiga Boga.
2. Ne imenuj po nemarnim Božjiga imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel, in de ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga.
9. Ne želi svojiga bližnjiga žene.
10. Ne želi svojiga bližnjiga blaga.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih z' spodobno pobožnostjo (andohtjo) per sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sâbotah mesnih jedi.
4. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k' manjšimu vsaj enkrat v' letu, in o velikonočnim času prejmi sveto rešnje telo.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst,
2. s. birma,
3. s. rešnje telo,
4. s. pokora,
5. s. poslednje olje,
6. s. mašnikovo posvečevanje,
7. s. zakon.

K' zakramentu s. pokore gre to petero:

1. Izpraševanje vesti,
2. grevenga,
3. terden sklep (ali naprejevzetje),
4. spoved,
5. zadostenje.

Zalost ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca šal, ker sim tebe, svojiga preljubezniviga Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celiga serca ljubim, z' njimi razšalil. Terdno sklenem, z' tvojo gnado svoje šivljenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojiga Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj z' kakim greham razšaliti. Daj mi gnado spolniti ta moj sklep! to te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sinu, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! za sveti šegen, de se svojih grehov prav in čisto spovem. (Po tem se

stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le:)
Jest ubogi grešnik, se spovem Bogu vsigamogoč-
nimu, Marii materi Božji, vsim ljubim svetnikom
in njim častitlivimu mašniku, Božjimu namestniku,
de sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil
(tukaj se pove čas zadnje spovedi) velikrat in obilno
grešil v' mislih, z' besedami in djanjam; posebno
se pa obtožim, de sim itd. (Zdej začni praviti svoje
grehe).

Zpoved se klene :

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim
in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de
so jih drugi storili, so mi iz serca šal, ker sim Bo-
ga, njega samo sveto in preljubeznivo dobroto z'
njimi razšalil. Terdno sklenem nič več ne grešiti,
in vsih perlošnost v' greh se varovati. Prosim jih
duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Poglavitni grehi :

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenoba.
4. nevošljivost,	

Grehi v' s. Duha :

1. Prederzno v' Božjo milost grešiti.
2. Nad Božjo milostjo obupati (scagati).
3. Spoznani kersanski resnici se vstavljeni.
4. Svojimu bližnjimu zavolj Božje gnade nevošliv biti.
5. Do lepiga opominjevanja oterpnjeno serce imeti.
6. V' nespokornosti terdovratno ostati.

V' nebo vpijoči grehi.

1. Radovoljni uboj.
2. Mutasti ali Sodovski greh.
3. Satiranje ubožcev, vdov in sirot.
4. Delavcam in najemnikom zaslužik zadrževati ali uter-
- govati.

Ptuji grehi.

1. V' greh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti.
2. Grešiti veleovati.	6. K' grehu molčati.
3. V' drugih greh pervoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v' greh napeljevati.	8. Greha se vdeležiti.
9. Greh zagovarjati.	

Božje čednosti.

Vera, upanje ljubezen, kakor na strani 252.

Poglavitne djanjske čednosti keršanstva.

1. Modrost.
2. Zmernost.
3. Pravičnost.
4. Serčnost (ali močnodušnost).

Poglavitnim greham nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napuhu nasproti.
2. Dobrotljivost je lakomnosti nasproti.
3. Čistost je nečistosti nasproti.
4. Ljubezen je nevošlivosti nasproti.
5. Zmernost je požrešnosti nasproti.
6. Poterpežljivost je jezi nasproti.
7. Gorečnost je lenobi nasproti.

Dolžnosti od Jezusa posebno perporočane.

1. Nar prej Božjiga kraljestva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusam hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti zanje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v' duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potroštani bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasi-
teni bodo.
5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistiga serca; ker Boga bodo gle-
dali.
7. Blagor mirnim; ker otroci Božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpe; ker
njih je nebeško kraljestvo.

Telesne dela usmiljenja

1. Lačne nasitati.	4. Nage obleči.
2. Žejne napojiti.	5. Bolnike obiskati.
3. Popotnike sprejemati.	6. Jetnike rešiti.
7. Merlice pokopavati.	

Duhovne dela usmiljenja.

1. Grešnike svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo ali cviblajo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivico voljno terpeti.
6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mertve Boga prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno uboštvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokoršina pod duhovnim poglavarjam.

Posledne reči človekove.

1. Smert,
2. sodba,
3. pekel,
4. nebesa.

Zversten zapopadek

nedeljskih in prazniških evangelijev.

1. Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi.	stran.
Evangelij v' sveti božični praznik, per veliki maši . . .	8
2. Oznanilo rojstva Jezusoviga.	
Evangelij v' dan perčakovanja poroda device matere Marije	158
3. Marija obiše svojo teto Elizabeto.	
Evangelij v' dan obiskanja s. Marije device . . .	191
4. Rojstvo Janeza kerstnika.	
Evangelij v' dan rojstva s. Janeza kerstnika . . .	189
5. Jožefu angelj reče, de naj Marijo za ženo vzame.	
Evangelij predbožični dan . . .	5
6. Jezus je v' Betlehemu rojen, in pastirjem oznanjen.	
Evangelij sveti božični praznik per maši o polnoči . . .	6
7. Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovine Davidove.	
Evangelij v' god spočetja device matere Marije . . .	156
8. Pastirji per jaslih.	
Evangelij sveti božični praznik, per zorni maši . . .	7
9. Obrezovanje Jezusovo.	
Evangelij v' noviga leta dan . . .	13
10. Jezus je štirideseti dan po svojim rojstvu v' tempel pernešen in Bogu darovan.	
Evangelij v' god darovanja Jezusa Kristusa . . .	166
11. Prihod modrih, ki Jezusa obišejo.	
Evangelij v' praznik častitiga razglasenja Gospodoviga . . .	14
12. Beg Jezusov v' Egipt, in pomorjenje otrok.	
Evangelij v' dan nedolžnih otročičev . . .	11
13. Jezus je v' Nacaret nazaj pernešen, in tukej izrejen.	
Evangelij v' nedeljo pred razglasenjem Gospodovim . . .	14
14. Jezus, kakor 12 let star fantič, gre z' svojimi starši k' velikimu prazniku v' Jeruzalem.	
Evangelij prvo nedeljo po razglasenji Gospodovim . . .	16
15. Janez pridigova v' pušavi in keršuje.	
Evangelij četrto nedeljo v' adventu . . .	4
16. Janez je vprašan, kdo de je, in zakaj keršuje; on daje pričevanje od Jezusa.	
Evangelij tretjo nedeljo v' adventu . . .	3
17. Jezus 40 dni v' pušavi prebiva, in je potem skušan.	
Evangelij v' prvo nedeljo v' postu . . .	31
18. Jezus je z' svojimi učenci na ženitnini (v' Kani Galilejski), in stori prvi čudež.	
Evangelij drugo nedeljo po razglasenji Gospodovim . . .	17
19. Pogovor Jezusov z' Nikodemam.	
Evangelij v' dan znajdenja svetiga križa . . .	181
20. Nadaljva pogovora z' Nikodemam od vere.	
Evangelij binkeštni pondeljnik . . .	124
21. Janez kerstnik je od Herodeža v' ječo djan.	
Evangelij v' dan obglavljenja s. Janeza kerstnika . . .	201

22. Jezus ozdravi sina kraljičeviga (sina kraljeviga služabnika).
Evangelij 20. nedeljo po binkeštih 146
23. Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakoba in Janeza v svoje učence.
Evangelij v' dan s. Andreja aposteljna 153
24. Jezus stori, da njegovi učenci prav veliko množico rib vjamejo.
Evangelij 4. nedeljo po binkeštih 130
25. Jezus utolaži vihar na jezeru.
Evangelij 4. nedeljo po razglašenji Gospodovim 19
26. Jezus ozdravi mrtvoudniga.
Evangelij 18. nedeljo po binkeštih 144
27. Jezus izvoli Matevža v svojiga učenca, in je z' grešniki.
Evangelij v' dan s. Matevža aposteljna 205
28. Jezus obudi hčer višica (Jaira) k' življenju, in ozdravi ženo od kervotoka.
Evangelij 23. nedeljo po binkeštih 149
29. Jezus uči vstajenje teles.
Evangelij v' dan spomina vsih vernih mrtvih 232
30. Jezus izvoli iz svojih učencov dvanajst aposteljnov.
Evangelij v' dan s. Jerneja aposteljna 200
31. Jezus ozdravi veliko bolnikov, in svoje učence srečne imenuje.
Evangelij v' dan ss. Fabjana in Sebastjana marternikov 162
32. Nauk Jezusov od 8 blagrov.
Evangelij v' god vsih svetnikov 211
33. Jezus ima do svojih aposteljnov govor od spolnjenja Božjih zapovedi.
Evangelij v' dan s. Gregorja papeža 173
34. Jezus opominja svoje aposteljne, da naj ne bodo, kakor farizeji, le k' videžu pravični, in jih podučí od 5. Božje zapovedi.
Evangelij 5. nedeljo po binkeštih 131
35. Jezus napeljuje svoje aposteljne k' usmiljenju, in jih poduča od zaderžanja proti grešnikom.
Evangelij prvo nedeljo po binkeštih 127
36. Jezus poduča svoje aposteljne od posta.
Evangelij pepelnično sredo 26
37. Jezus uči Božjo previdnost.
Evangelij 14. nedeljo po binkeštih 140
38. Jezus opominja svoje učence, da naj se varujejo lažnivih prerokov (farizejev).
Evangelij 7. nedeljo po binkeštih 133
39. Jezus ozdravi goboviga človeka, in stotnigoviga hlapca v Kafarnaumu.
Evangelij 3. nedeljo po razglašenji Gospodovim 18
40. Jezus obudi mrtviga mladenča v' Najmu.
Evangelij v' četrtek po 4. nedelji v' postu 68
41. Jezus skaže Janzovim učencam, da je obljubljeni odrešenik.
Evangelij 2. nedeljo v' adventu 2
42. Jezus se skaže usmiljeniga do zgrevane grešnice.
Evangelij v' četrtek po tihi nedelji 78
43. Jezus se odgovarja zoper obdolženje, da skoz Belcebuba hudiče izganja.
Evangelij 3. nedeljo v' postu 49

44. Jezus uči, kako de naj njegov uk sprejemamo. stran.
Evangelii v' dan s. Martina škofa 212
45. Jezus tiste srečne imenuje, kateri njegov nauk spolnujejo.
Evangelii v' dan s. device Marije Karmelske 193
46. Jezus govori od mnogih del ali od mnogiga sadu njegovih
naukov v' priliki od semena in sejavca.
Evangelii drugo predpepelnično nedeljo 24
47. Jezus uči v' priliki od dobriga semena, kteriga je človek v'
svojo njivo usejal, de bodo dobri in hudobni ljudje do
konca sveta vkupej ostali.
Evangelii 5. nedeljo po razglašenji Gospodovim 19
48. Jezus govori v' prilikah od senofoviga zerna in od kvasu,
od razširanja in dobriga sadu njegovih nauk.
Evangelii 6. nedeljo po razglašenji Gospodovim 21
49. Jezus govori od velike vrednosti svojih nauk, in od mno-
gih ljudi, kateri te nauke verujejo, v' prilikah od skritiga
zaklada, od dragiga bisera, in od v' morje veržene mreže.
Evangelii v' dan s. Lucije device marternice 157
50. Janez kerstnik je po zapovedi Herodežovi ob glavo djan.
Evangelii v' dan obglavljenja s. Janeza kerstnika 201
51. Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencov, ko jih je
pridigovat poslal.
Evangelii v' dan s. Valentina marternika 170
52. Nadaljva tega Jezusoviga govora.
Evangelii v' dan ss. Janeza in Pavla marternikov 189
53. Jezus nasiti z' 5 kruhi in 2 ribami okoli 5000 ljudi.
Evangelii 4. nedeljo v' postu 61
54. Jezus ozdravi gluhiga in mutastiga človeka.
Evangelii 11. nedeljo po binkeštih 137
55. Jezus nasiti z' 7 kruhi in nekoliko ribami okoli 4000 ljudi.
Evangelii 6. nedeljo po binkeštih 132
56. Peter spozna Jezusa za Sinu Božjiga.
Evangelii v' dan stola s. Petra v' Rimu 161
57. Jezus je pred svojimi učenci spremenjen.
Evangelii v' saboto po 1. nedelji v' postu 38
58. Jezus uči svoje učence, de naj bodo otrokam enaki, in de
naj sami sebe zataje.
Evangelii v' god vsih angelov varhov 202
59. Jezus uči v' priliki od kralja, kateri je z' svojimi hlapci
rajtengo delal, zaderžanje do sovražnikov.
Evangelii 21. nedeljo po binkeštih 147
60. Jezus ozdravi 10 gobovih mož.
Evangelii 13. nedeljo po binkeštih 139
61. Jezus se odgovarja svojim sovražnikom, in uči, de je Božji
Sin.
Evangelii 5. nedeljo v' postu, ali tiho nedeljo 73
62. Jezus uči v' priliki od pastirja in ovčjiga hleva, de je on
od Boga poslan učenik.
Evangelii binkeštni tvorik 125
63. Jezus uči v' priliki od dobriga pastirja, de je on dober
učenik.
Evangelii 2. nedeljo po veliki noči 117
64. Jezus pošlje 72 učencov po svetu učiti, in ima govor do njih.

- Evangeli v' dan s. Marka evangelista 179
65. Jezus se veseli zavolj razžiranja svojih nauk, in jih hvali.
Evangeli v' dan s. Matija aposteljna 172
66. Jezus uči v' pripovedi od usmiljeniga Samarijana, kdo de
je naš bližni.
Evangeli 12. nedeljo po binkeštih 138
67. Jezus uči v' hiši Marije in Marte.
Evangeli v' god v' nebo vzetja Marije device 199
68. Jezus uči, de moramo v' Boga zaupati.
Evangeli v' križev teden 120
69. Jezus svari Farizeje zavolj njih zaderžanja.
Evangeli v' sredo po 3. nedelji v' postu 53
70. Jezus prerokuje Judam njih razkropitev.
Evangeli v' praznik s. Štefana perviga marternika 9
71. Jezus opominja svoje učence, de naj se ne boje, in de naj
mu bodo vdani.
Evangeli v' dan s. Ozvalda spovedovavca 197
72. Jezus opominja svoje učence, de naj bodo zmirej čuječi.
Evangeli v' dan s. Silvestra papeža 12
73. Jezus ozdravi vodeničniga človeka, in uči ponižnost.
Evangeli 16. nedeljo po binkeštih 142
74. Jezus uči v' priliki od velike večerje, de bodo njegovi
nauki nevernikom oznanovani.
Evangeli 2. nedelje po binkeštih 128
75. Jezus govori od lastnost, ktere morajo njegovi učenci imeti.
Evangeli v' dan s. Blaža marternika škofa 167
76. Jezus uči v' prilikah od zgubljene ovce in od zgubljeniga
denarja, zakaj je na zemljo prišel.
Evangeli 3. nedeljo po binkeštih 129
77. Jezus uči v' priliki od krivičniga hišnika, kako se moramo
časnih reči poslužiti.
Evangeli 8. nedeljo po binkeštih 134
78. Jezus uči v' pripovedi od farizeja in colnarja v' tempelju,
de moramo ponižno in zgrevano moliti.
Evangeli 10. nedeljo po binkeštih 136
79. Jezus pove svojim učencam, kakošno plačilo bodo zato imeli,
ker so za njim hodili.
Evangeli v' dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna 165
80. Jezus pove v' priliki od delavcov v' vinogradu, de bodo
pervi oznanovavci njegovih nauk, ravno tako plačilo
imeli, kakor njih nastopniki.
Evangeli 1. predpepelnično nedeljo 21
81. Jezus oznani svojim učencam svoje terpljenje, in slepimu
človeku pregled dodeli.
Evangeli 3. predpepelnično nedeljo 25
82. Jezus pove, de Cebedejova sinova ne moreta nobeniga pred-
stva pred drugimi aposteljni imeti.
Evangeli v' dan s. Jakoba aposteljna 195
83. Jezus gre v' hišo Caheja, in je urzoh njegoviga spreobrn.
Evangeli v' god obletnice posvečenja vsih cerkev 230
84. Jezus uči v' priliki od talentov, de moramo od Boga prejete
darove in moči k' dobrimu obrniti,

Evangeli v' dan s. Nikolavža spovedovavca škofa . . .	156
85. Jezus jezdi z' častjo v' Jeruzalem.	
Evangeli v' cvetno nedeljo	82
86. Jezus joka čez Jeruzalem, ter kupce in prodajavce iz tem- peljna izžene.	
Evangeli 9. nedeljo po binkeštih	135
87. Jezus govori v' priliki od pšeničniga zerna, de bo skoz svojo smert povelican.	
Evangeli v' dan s. Lavrenceja marternika	198
88. Jezus uči v' priliki od ženitnine, de bodo njegovi nauki tudi nevernikom oznanjeni.	
Evangeli 19. nedeljo po binkeštih	144
89. Jezus govori ljudem sam od sebe, in jih opominja, de naj njegove nauke poslušajo.	
Evangeli v' dan povišanja svetiga križa	204
90. Jezus uči, de je dolžnost cesarju davke dajati.	
Evangeli 22. nedeljo po binkeštih	148
91. Jezus uči, ktere so nar imenitniši zapovedi, in skaže, de je pravi Bog.	
Evangeli 17. nedeljo po binkeštih	147
92. Jezus pove, kaj se bo pred razdjanjem Jeruzalema godilo.	
Evangeli v' dan ss. Vincencja in Anastazja marternikov	163
93. Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo pred razdjanjem Je- ruzalema, in kaj po razkropitvi Judov godilo.	
Evangeli poslednjo nedeljo po binkeštih	149
94. Jezus konča svoj govor od razdjanja Jeruzalema, in od razkropitve Judov.	
Evangeli 1. nedeljo v' adventu	1
95. Jezus uči v' priliki od 10 devic, de moramo za njegov drugi prihod zmirej perpravljeni biti.	
Evangeli v' dan s. Barbare device marternice	154
96. Jezus še nadalje uči, de moramo za njegov prihod per- pravljeni biti, v' priliki od človeka, ki je na ptuje šel, od hišniga gospodarja, in od modrih hlapcov.	
Evangeli v' dan s. Leopolda spovedovavca	213
In v' dan s. Gotharda spovedovavca škofa	183
97. Jezus svojim učencam noge umiva, in jih podučí, kako se morajo eden proti drugimu zaderžati.	
Evangeli veliki četrtek	105
98. Jezus ima govor do svojih učencov, v' katerim se od njih poslovi.	
Evangeli v' dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov	180
99. Jezus obljubi svojim učencam s. Duha poslati, in jih tolaži.	
Evangeli v' god binkeštne nedelje	123
100. Jezus opominja svoje učence, de naj njegovim naukam zvesti ostanejo.	
Evangeli v' dan s. Jurja marternika	178
101. Jezus še nadalje svoje učence opominja, de naj njegovim naukam zvesti ostanejo.	
Evangeli v' dan s. Florjana in tovaršev marternikov	182
102. Jezus opominja svoje učence, de naj se med seboj ljubijo, in pove, zakaj bodo od Judov preganjani.	

Evangeli v' dan ss. Simona in Judeža aposteljnov . . .	210
103. Jezus obljubi svojim učencam svetiga Duha, in pove, de bodo mogli zavolj njega veliko terpeti.	
Evangeli 6. nedeljo po veliki noči	132
104. Jezus tolaži svoje učence, in jim zagotovi, de jim bo svetiga Duha poslal.	
Evangeli 4. nedeljo po veliki noči	130
105. Jezus pove svojim učencam, de bo le še malo časa per njih, in jih še nadalje tolaži.	
Evangeli 3. nedeljo po veliki noči	129
106. Jezus opominja svoje učence k' molitvi, in jim še enkrat, zagotovi, de je Sin Božji.	
Evangeli 5. nedeljo po veliki noči	118
107. Jezus moli v' vertu, je vjet, k' smerti obsojen, umorjen in pokopan.	
Terpljenje Jezusa Kristusa cvetno nedeljo	83
„ veliki tvorik	92
„ veliko sredo	98
„ veliki petik	107
108. Angel oznani ženam, ktere so k' grobu prišle, de je Jezus od mertvih vstal.	
Evangeli velikonočno nedeljo	112
109. Jezus se perkaže dvema učencoma, ki sta v' Emauz šla, in se jima da spoznati.	
Evangeli velikonočni pondeljnik	113
110. Jezus se perkaže svojim aposteljnām v' Jeruzalemu, in se da očitno spoznati.	
Evangeli velikonočni tvorik	115
111. Jezus se zopet svojim aposteljnām perkaže, jim dodeli moč grehe odpušati, in prepriča Tomaža, de je res od mertvih vstal.	
Evangeli 1. nedeljo po veliki noči	116
112. Jezus se perkaže svojim učencam, ter jim zapove učiti in kerševati.	
Evangeli v' praznik presvete Trojice	136
113. Jezus zapove svojim učencam učiti in kerševati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudežih delati, in gre v' njih pričujočnosti v' nebo.	
Evangeli v' god Kristusoviga v' nebo hoda	121

K a z a l o.

I. L a s t i n a d n e v.

Pervo nedeljo v' adventu	1
Drugo „ „	2
Tretjo „ „	3
Četerto „ „	4
Predbožični dan	5
Sveti božični praznik. Per maši o polnoči	—
„ „ „ Per zorni maši	6
„ „ „ Per veliki maši	7

	stran.
V' nedeljo pred novim letam	11
V' noviga leta dan, ali v' praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našiga	13
V' nedeljo pred razglasenjem Gospodovim	—
V' praznik častitiga razglasenja Gospodoviga, ali v' s. kraljev god	14
Pervo nedeljo po razglasenji Gospodovim	15
Drugo " " " "	16
Tretjo " " " "	17
Četerto " " " "	18
Peto " " " "	19
Šesto " " " "	20
Pervo perdpelnično nedeljo	21
Drugo " "	22
Tretjo " "	24
Pepelnično sredo	26
V' čertetik po pepelnici	27
V' petik " "	28
V' saboto " "	29
Pepelnično ali prvo nedeljo v' postu	30
V' pondeljik po 1. nedelji v' postu	31
V' tvorik " " "	33
V' sredo " " "	34
V' čertetik " " "	35
V' petik " " "	36
V' saboto " " "	38
Drugo ali kvaterno nedeljo v' postu	39
V' pondeljik po 2. nedelji v' postu	—
V' tvorik " " "	40
V' sredo " " "	42
V' čertetik " " "	43
V' petik " " "	44
V' saboto " " "	46
Tretjo nedeljo v' postu	49
V' pondeljik po 3. nedelji v' postu	50
V' tvorik " " "	52
V' sredo " " "	53
V' čertetik " " "	54
V' petik " " "	55
V' saboto " " "	57
Četerto nedeljo v' postu	61
V' pondeljik po 4. nedelji v' postu	62
V' tvorik " " "	64
V' sredo " " "	65
V' čertetik " " "	67
V' petik " " "	69
V' saboto " " "	71
Peto postno ali tiho nedeljo	72
V' pondeljik po 5. tihi nedelji	73
V' tvorik " " "	75
V' sredo " " "	76
V' čertetik " " "	77

II. Lastina Svetnikov.

	stran.
30. listognoja. V' dan s. Andreja aposteljna	152
3. grudna. V' dan s. Franciška Ksaverja	153
4. " " s. Barbare device marternice	—
6. " " s. Nikolavža spovedovavca škofa	154
8. " " V' god spočetja device matere Marije	156
13. " " V' dan s. Lucije device marternice	157
18. " " perčakovanja poroda device matere Marije	158
21. " " s. Tomaža aposteljna	159
26. " " V' praznik s. Štefana perviga marternika	8
27. " " V' dan s. Janeza aposteljna in evangelista	9
28. " " nedolžnih otročičev	10
31. " " s. Silvestra papeža	12
Drugo ned. po razgl. Gosp. V' praznik pres. imena Jezusoviga	160
17. prosenca. V' dan s. Antona pušavnika	—
18. " " stola s. Petra v' Rimu	161
20. " " ss. Fabjana in Sebastjana marternikov	162
21. " " s. Neže marternice	163
22. " " ss. Vincencja in Anastazja marternikov	—
23. " " zaročenja device Marije	164
25. " " spreobrnjenja s. Pavla aposteljna	—
2. svecana. V' god darovanja J. Kristusa in očiševanja device matere Marije, ali v' svečnico	166
3. " " V' dan s. Blaža marternika škofa	167
5. " " s. Agate device marternice	168
6. " " s. Doroteje device marternice	169
9. " " s. Apolonije device marternice	—
14. " " s. Valentina marternika	—
22. " " stola s. Petra v' Antiohii	170
23. " " s. Margarete Kortonske	171
24. ali 25. " " s. Matija aposteljna	—
11. sušca. V' dan s. Franciške Rimske vdove	172
12. " " s. Gregorja papeža, cerk. učenika	173
17. " " s. Jederti device	174
19. " " s. Jožefa ženina device matere Marije	175
21. " " s. Benedikta abata	—
24. " " s. Gabriela veliciga angela	—
25. " " V' god včlovečenja Sinu Božjiga in ozn. d. m. Marii	176
V' petik po tihi nedelji. V' dan VII. žalost d. mat. Marije	—
27. " " s. Ruperta spovedovavca škofa	177
24. maliga travna. V' dan s. Jurja marternika	178
25. " " s. Marka evangelista	179
30. " " s. Katarine Sienske device	180
1. veliciga " " ss. Filipa in Jakoba aposteljnov	—
3. " " " " znajdenja svetiga križa	181
4. " " " " ss. Florjana in tovaršev marternikov	182
5. " " " " s. Gotharda spovedovavca škofa	183
16. " " " " s. Janeza Nepom. marternika	184
17. " " " " s. Jodoka spovedovavca	215
25. " " " " s. Urbana marternika papeža	184
31. " " " " ss. Kancjana in tovaršev mart.	—

2. rezniga cveta. V' dan	ss. Marcelina, Petra in Erazma mart.	185
9. " "	ss. Primaža in Felicjana marternikov	—
10. " "	s. Margarete kraljice	186
13. " "	s. Antona Padovskega	—
15. " "	ss. Vida in tovaršev marternikov	—
21. " "	s. Alojzja spovedovavca	187
22. " "	ss. Ahacija in tovaršev marternikov	188
24. " "	rojstva s. Janeza kerstnika	—
26. " "	ss. Janeza in Pavla marternikov	188
29. " "	V' god apostelnov Petra in Pavla	190
2. maliga serpana. V' dan	obiskanja s. Marije device	191
4. " "	s. Ulrika spovedovavca škofa	192
12. " "	ss. Hermagora škofa in Fortunata diakona, m., Krajn. dež. perporočn.	—
13. " "	s. Margarete device marternice	—
16. " "	s. device Marije karmelske	193
17. " "	s. Aleksia spovedovavca	—
20. " "	s. Elija preroka	194
22. " "	s. Marije Magdalene	—
25. " "	s. Jakoba apostelna	195
— " "	s. Kristofa marternika	196
26. " "	s. Ane, matere Marije device	—
2. veliciga " "	s. Štefana papeža marternika	—
5. " "	s. Marije Snežnice	197
— " "	s. Ozvalda spovedovavca	—
6. " "	ss. Ksista in tovaršev marternikov	—
10. " "	s. Lavrenceja marternika	198
15. " "	Vel. gosp., ali v' god vneb. Marije d.	—
16. " "	s. Roka spovedovavca	199
24. " "	s. Jerneja apostelna	200
28. " "	s. Avgüstina škofa in učenika	—
29. " "	obglavljenja s. Janeza kerstnika	201
Pervo nedeljo kimovca. V' god	vsih angelov varhov	202
1. kimovca. V' god	s. Egidija abata	203
4. " "	s. Rozalije device	—
8. " "	Male gospodnice ali v' god rojstva Marije	—
Pervo nedeljo po mali gospodnici. V' praznik	s. imena Marije	—
14. kimovca. V' dan	povišanja s. križa	204
17. " "	s. Lamberta škofa marternika	—
21. " "	s. Matevža apostelna in evangelista	205
27. " "	ss. Kozma in Damjana marternikov	206
29. " "	s. Mihaela veliciga angela	—
Pervo nedeljo kozoperska. V' praznik	Marije device s. rožn. kranca	207
4. kozoperska. V' dan	s. Franciška Serafskiga	—
12. " "	s. Maksimiliana škofa marternika	208
15. " "	s. Terezije device	—
16. " "	s. Gala abata	—
15. " "	s. Lukeža evangelista	—
21. " "	s. Uršule in tovaršic, devic in marternic	209
28. " "	ss. Simona in Judeža apostelnov	—
1. listognoja. V' god	vsih svetnikov	210
2. " "	V' dan s. Justa marternika	212

4.	Vistagnoja.	V' dan s. Karola Borom. škofa	212
6.	"	s. Leonarda abata	—
11.	"	s. Martina škofa	—
13.	"	s. Brikeija spovedovavca škofa	213
15.	"	s. Leopolda spovedovavca	—
19.	"	s. Elizabete kraljice vdove	214
24.	"	darovanja Marije device	—
22.	"	s. Cecilie device marternice	215
23.	"	s. Klementa marternika	—
25.	"	s. Katarine device marternice	—

III. O b č i n a s v e t n i k o v.

V' predgod	aposteljna	216
V' dan	eniga marternika škofa	217
"	eniga marternika ne škofa	—
"	eniga marternika o velikonočnim času	219
"	več marternikov o velikonočnim času	220
"	več marternikov zunej velikonočniga časa	221
"	spovedovavca škofa	224
"	cerkveniga učenika	226
"	spovedovavca ne škofa	—
"	abata	227
"	device marternice	228
"	device ne marternice	—
"	marternice ne device	229
"	svetnice ne device ne marternice	—
V' god	obletnice posvečenja vsih cerkev	230
V' dan	kakošne zahvale	231

Per mašah po mertvih.

V' dan	spomina vsih vernih mertvih	232
"	smerti ali pokopa merličeviga	233
"	obletnice po mertvih	—

Perstavek.	Terpljenje Gospoda našiga Jezusa Kristusa po spisu vsih štirih evangelistov	235
------------	---	-----

IV. Molitve per očitni službi Božji s' poglavitnimi resnicami keršanskiga nauka.

Božje čednosti:	vera, upanje, ljubezen	252
Litanije	vsih svetnikov	254
Molitve	po litaniyah v' dan s. Marka in križev teden	257
Molitve	po litaniyah per popoldanji službi Božji od nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje	260
Molitve	o posebnih potrebah	262
Lavretanske litanije	o praznikih matere Božje	268
Molitve	po Lavretanskih litaniyah	269
Rožni kranc		273
Angelovo česenje		274
Poglavitne resnice	keršanskiga nauka	275

S. LUCIA.V.M

153

50.

